

**ਖੇਤੀ-ਬਾੜੀ
ਧੰਦਾ/ਪੇਸ਼ਾ:ਪਸੂ-ਪਾਲਕ**

**ਗਿਆਰੂਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ
ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਾਰਜ-ਪੁਸਤਕ
(ਐਨ. ਵੀ. ਈ. ਕਿਊ. ਐਂਡ. ਪੱਧਰ-3)**

**ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ
ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ**

(c) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ

ਪਹਿਲਾ ਐਡੀਸ਼ਨ 2018.....

All rights including those of translation, reproduction
and annotation etc. are reserved by the

Punjab Government

ਅਨੁਵਾਦਕ : ਡਾ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਸ ਬਰਾੜ।

- ਸੋਧਕ :
- ਸ੍ਰੀ ਤਰੁਨ ਭਾਰਤੀ ਸ.(ਕੰਨਿਆ) ਸ.ਸ.ਸਕੂਲ, ਯਤ੍ਤੀਆ(ਐਸ.ਏ.ਐਸ.ਨਗਰ)।
 - ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਕਮਲੇਸ ਕੁਮਾਰੀ ਸ.ਸ.ਸ.ਸਕੂਲ, ਦਿਆਲਪੁਰਾ (ਐਸ.ਏ.ਐਸ.ਨਗਰ)।
 - ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਅਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਸ.ਸ.ਸ.ਸਕੂਲ, ਰਾਹੋਂ(ਸ.ਭ.ਸ.ਨਗਰ)
 - ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਢੰਡ ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤ ਪੰਜਾਬੀ ਲੈਕਚਰਾਰ, #461, ਸੈਕਟਰ-6, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ।
 - ਸ੍ਰੀ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਲੰਗੜੇਆ ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤ ਪੰਜਾਬੀ ਅਧਿਆਪਕ, ਕੁਲਾਮ ਰੋਡ, ਗਲੀ ਨੰ. 05 ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਨਗਰ, ਸ.ਭ.ਸ. ਨਗਰ।

- ਵਿਸ਼ਾ ਮੌਖਕ : 1. ਮੈਡਮ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਸ. ਸੀ. ਸੈਕੰਡ ਸਕੂਲ, ਸਮਗੋਲੀ (ਐਸ. ਏ. ਐਸ. ਨਗਰ)
2. ਸ੍ਰੀ ਸੁਖਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸ. ਸੀ. ਸੈਕੰਡ ਸਕੂਲ ਤੌੜਾ (ਐਸ. ਏ. ਐਸ. ਨਗਰ)

ਚਿਤਾਵਨੀ

- ਕੋਈ ਵੀ ਏਜੰਸੀ-ਹੋਲਡਰ ਵਾਧੂ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਮੰਤਵ ਨਾਲ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੇ ਜਿਲਦ-ਸਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। (ਏਜੰਸੀ-ਹੋਲਡਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੰ : 7 ਅਨੁਸਾਰ)
- ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਛਪਾਈਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਜਾਲੀ/ਨਕਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ (ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ) ਦੀ ਛਪਾਈ, ਸਟਾਕ ਕਰਨਾ, ਜਮ੍ਹਾਂਗਰੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਪ੍ਰਨਾਲੀ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜੁਰਮ ਹੈ।
(ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ 'ਵਾਟਰ ਮਾਰਕ' ਵਾਲੇ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਪਰ ਹੀ ਛਪਵਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।)

ਮੁੱਲ:

ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ, ਵਿੱਦਿਆ ਭਵਨ, ਫੇਜ਼-8 ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ-160002
ਗਹੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਮੈਸ:

ਦੇ ਸ਼ਬਦ

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਆਪਣੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਕੂਲ-ਪੱਧਰ ਦੇ ਪਾਠ-ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਸੋਚ ਅਤੇ ਖੋਜ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਣ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਪਾਠ-ਕ੍ਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਠ ਪੁਸ਼ਟਕਤਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਦੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬੋਰਡ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੈਕੋਸ਼ਨਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂਲਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਉਲੀਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਠ-ਪੁਸ਼ਟਕ ਇਸੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕੜੀ ਹੈ।

ਵੱਧ ਰਹੀ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਅਤੇ ਜਨ-ਸੰਖਿਆ ਕਾਰਨ ਵੈਕੋਸ਼ਨਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਦਿਨੋ-ਦਿਨ ਵਧਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ-ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵੈਕੋਸ਼ਨਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵ-ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਉਤਪਾਦਨ ਦੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ-ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਵਿਚਿਤਰਬੰਦੀ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਛੁੱਕਵੇਂ ਹੁਨਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਕਾਰਜ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਮਾਹਿਰ ਹੁਨਰਮੰਦਾਂ ਦੀ ਸਖਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 'ਨੈਸ਼ਨਲ ਵੈਕੋਸ਼ਨ ਕੁਆਲੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਫਰੇਮਵਰਕ' ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 2011 ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਫਰੇਮਵਰਕ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2014-15 ਤੋਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕਿਲ ਕੁਆਲੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਫਰੇਮਵਰਕ' ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਕੁੱਝ ਚੌਣਵੇਂ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨੌਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਖੇਤੀ-ਬਾੜੀ ਵਿਸ਼ਾ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2017-18 ਤੋਂ ਗਿਆਰੂਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟਕ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਫਰੇਮਵਰਕ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟਰੇਡਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕਿਲ ਡਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (N.S.D.C) / ਸੈਕਟਰ ਸਕਿਲਜ਼ ਕਾਊਂਸਲ (S.S.C) ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਹੁਨਰ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਐਨ. ਐਸ. ਕਿਊ. ਐਂਡ. ਵਲੋਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪੱਧਰ ਅਨੁਸਾਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟਕ ਸਾਲ 2018-19 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਸ਼ਟਕ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪੁਸ਼ਟਕ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ। ਪੁਸ਼ਟਕ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਸ਼ਟਕ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੰਗੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਆਏ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਚੇਅਰਮੈਨ
ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ

A	ਯੂਨਿਟ I ਦੁਆਰੂ ਪਸੂਆਂ ਦੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਸੂਚੀ 1.1 ਮੁੱਖ ਬੰਧ 1.2 ਸ਼ਲਾਘਾ ਦੇ ਪਾਤਰ 1.3 ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਬਣਤਰ 1.4 ਗਊਆਂ ਅਤੇ ਮੱਝਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਸਲਾਂ (i) ਦੇਸੀ ਗਊਆਂ ਦੀਆਂ ਨਸਲਾਂ (ii) ਦੇਸੀ ਨਸਲਾਂ ਦੀਆਂ ਗਊਆਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ (iii) ਵਲਾਇਤੀ ਗਾਵਾਂ (iv) ਦੋਗਲੀ ਨਸਲ ਦੀਆਂ ਗਾਵਾਂ (v) ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਮੱਝਾਂ	ਪੰਨਾ ਨੰ. ਪੰਨਾ ਨੰ.
B	ਯੂਨਿਟ II ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਰਹਾਇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਬੰਧ-1 ਵਿਸ਼ਾ ਸੂਚੀ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਫਲ ਭੁਮਿਕਾ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਰਹਾਇਸ਼ ਸੰਬੰਧੀ ਮੁਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤ	
ਸੈਸ਼ਨ-1		
	1.1 ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਰਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ 1.2 ਪਸੂ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ (ਥ) ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਾੜੇ (ਅ) ਪੂਰੇ ਛੱਤੇ ਬੰਦ ਮਕਾਨ ਵਾਲੇ ਰਿਵਾਇਤੀ ਪਸੂ ਘਰ (ਇ) ਪਸੂ ਪਾਲਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਮਾਨ (ਸ) ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮਿੰਗ ਦੀ ਨਿਯਮ-ਬੱਧ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ	
C	ਯੂਨਿਟ III ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਰਹਾਇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਬੰਧ -2 ਵਿਸ਼ਾ ਸੂਚੀ ਸੈਸ਼ਨ 1	
	1.1 ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਸ਼ੈੱਡ ਦੇ ਨਕਸੇ ਸੰਬੰਧੀ ਸਿਧਾਂਤ 1.2 ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ	
	ਸੈਸ਼ਨ 2 (ਉ) ਪਸੂ-ਅਹਾਤਾ	
	1. ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ (ਉ) ਲਵੇਰੇ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਸ਼ੈੱਡ (ਅ) ਦੁੱਧ ਚੌਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ (ਇ) ਦੁੱਧੋਂ ਭੱਜੇ ਡੰਗਰਾਂ ਲਈ ਸ਼ੈੱਡ	

- (ਸ) ਤਾਜੇ ਸੂਏ ਡੰਗਰਾਂ ਲਈ ਕਮਰਾ
- (ਹ) ਕਟੜ੍ਹਾਂ ਵਛੜ੍ਹਾਂ ਵਾਲਾ ਸੈੱਡ
- (ਕ) ਵਹਿੜਾਂ ਅਤੇ ਵਹਿੜਕਿਆਂ ਲਈ ਰਹਾਇਸ਼
- (ਖ) ਸਾਨ੍ਹਾ ਵਾਲਾ ਸੈੱਡ

ਸੈਸ਼ਨ 3-

- (2) ਸਹਾਇਕ ਢਾਂਚੇ
- (ਓ) ਮਸਨੂਈ ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ
- (ਅ) ਸ਼ਕੰਚਾ
- (ਇ) ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟੋਆ
- (ਸ) ਬਿਮਾਰ ਡੰਗਰਾਂ ਵਾਲਾ ਸੈੱਡ ਅਤੇ ਡਿਸਪੈਸਰੀ
- (ਹ) ਨਵੇਕਲਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸਬਾਨ
- (ਕ) ਪੋਸਟ-ਮਾਰਟਮ ਪਲੇਟਫਾਰਮ
- (ਖ) ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਤੂੜੀ ਦਾ ਸਟੋਰ
- (ਗ) ਫੀਡ-ਸਟੋਰ
- (ਘ) ਪੱਠੇ ਕੁਤਰਨ ਲਈ ਸੈੱਡ
- (ਝ) ਸਾਈਲੋਜ਼ ਵਾਲੇ ਟੋਏ
- (ਚ) ਛੱਪੜ
- (ਅ) ਡੋਅਰੀ ਸੈਕਸ਼ਨ
 1. ਦੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ
 2. ਦੁੱਧ ਵਾਲਾ ਮੁੱਖ ਸਟੋਰ
 3. ਚਾਰਾ- ਸੈਕਸ਼ਨ
- (ਓ) ਸੰਦਾਂ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਸੈੱਡ
- (ਅ) ਕੂੜੀ ਵਾਲੇ ਟੋਏ
- 4. ਡੋਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮ-ਧੰਦੇ
ਅਭਿਆਸ

D

ਯੂਨਿਟ IV

ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ

ਕੁਮਿਕਾ

ਸੈਸ਼ਨ: 1

ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਏਂ, ਮਿਕਦਾਰ ਅਤੇ ਕੁਆਲਟੀ

- 1. ਖੁਰਾਕੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ
- 2. ਸੰਤੁਲਿਤ ਖੁਰਾਕ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਏਂ
- 3. ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਬਣਤਰ ਕੁਆਲਟੀ

ਅਭਿਆਸ

ਸੈਸ਼ਨ: 2

ਪਸੂਆ ਨੂੰ ਖੁਰਾਕ ਪੁਆਉਣਾ

1. ਖੁਰਾਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣ ਲਈ ਸਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ
2. ਵਿਗਿਆਨਕ ਪੈਮਾਨੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਖੁਰਾਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ
3. ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਸਰੀਰਕ ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਪੈਦਾਵਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਕੁਝ ਅਤੀਰਿਕਤ ਖੁਰਾਕੀ ਪਦਾਰਥ
4. ਖੁਰਾਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮੁੱਖ ਅੰਸ਼

ਅਭਿਆਸ

ਸੈਸ਼ਨ: 3 ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਖੁਰਾਕ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ

1. ਖੁਰਾਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਮਾਨ ਦੀ ਲੋੜ
2. ਪਸੂ ਪਾਲਕ ਟੁਆਰਾ ਛੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਤੇ ਫੀਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ।
3. ਫੀਡ ਦਾ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਰੱਖਣਾ।
4. ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਫੀਡ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਢੰਗ

ਅਭਿਆਸ

ਸੈਸ਼ਨ: 4 ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਫੀਡ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ

1. ਖੁਰਾਕ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਆਉਣ ਸੰਬੰਧੀ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੁਕਤੇ
2. ਫੀਡ ਵਿਅਰਥ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਰੋਕਬਾਮ ਲਈ ਉਪਰਾਲੇ

ਅਭਿਆਸ

E

ਯੂਨਿਟ V

ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ:

ਲੜੀ ਨੰ:

ਵਿਸ਼ਾ ਸੂਚੀ

ਸੈਸ਼ਨ : 1

ਭੁਮਿਕਾ

1. ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਮਿਆਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ
2. ਟੀਕਾਕਰਨ
3. ਛੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰਾਂ ਲਈ ਛੁੱਕਵਾਂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ।
4. ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਛੁੱਕਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ
5. ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਢੋਆ-ਛੁਆਈ

ਅਭਿਆਸ

ਸੈਸ਼ਨ : 2

ਪਸੂ ਪਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਤੋਂ ਰੂੜੀ ਦੀ ਖਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਪ੍ਰਬੰਧ

1. ਪਸੂ ਪਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਮਾਨ
2. ਬਚਾਅ ਦੇ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ
3. ਗੋਬਰ ਅਤੇ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ
4. ਗੋਬਰ ਅਤੇ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਢੰਗ

ਅਭਿਆਸ

F

ਯੂਨਿਟ VI

ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ :- ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ

ਲੜੀ ਨੰ:

ਵਿਸ਼ਾ ਸੂਚੀ

ਭੁਮਿਕਾ

ਸੈਸ਼ਨ:1

ਹਰੇ ਚਾਰਿਆ ਦੀ ਮਹਤੱਤਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ

1. ਡੋਅਰੀ ਵਾਲੇ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ

2. ਚਾਰਾ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ

ਸੈਸ਼ਨ:2

ਹਰੇ ਚਾਰਿਆ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਕੁਆਲਟੀ ਪਰਖਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ

1. ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਸੰਭਾਲ

2. ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਕੁੱਝ ਸਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਢੁੱਕਵੇਂ ਹਾਲਾਤ

3. ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲੋੜੀਦੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਅਤੇ ਸੰਦ

4. ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਢੰਗ

5. ਸੁਕਾਏ ਚਾਰੇ ਦੀ ਕੁਆਲਟੀ ਦੀ ਜਾਂਚ

6. ਮੌਸਮ ਦੇ ਬੁਰੇ ਅਸਰ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਦੇ ਢੰਗ

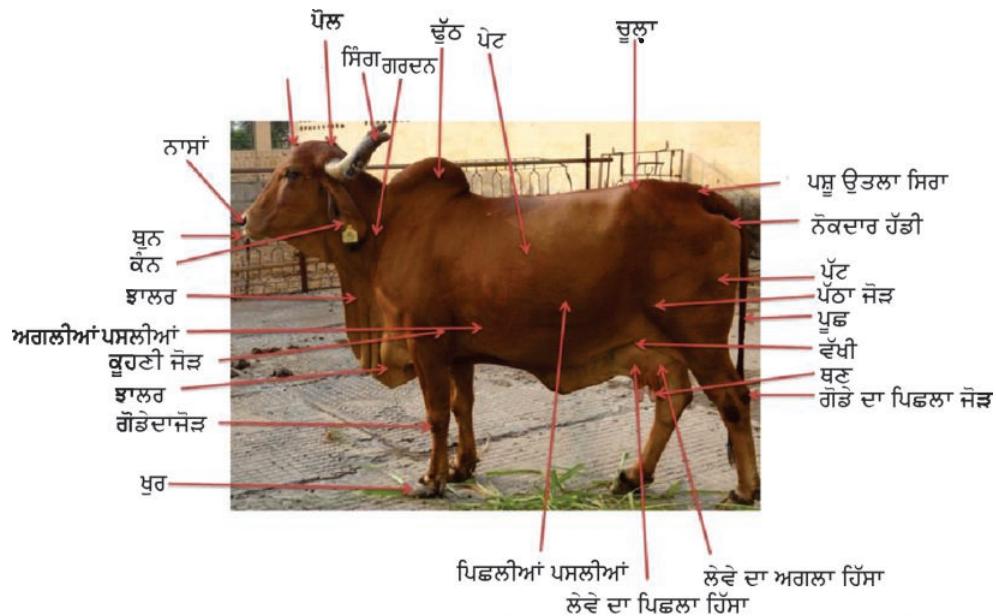
ਅਭਿਆਸ

ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ

ਯੂਨਿਟ - 1

1. ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਸਰੀਰਿਕ ਬਣਤਰ

ਇੱਕ ਸਫਲ ਪਸੂ-ਪਾਲਕ ਨੂੰ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਸਰੀਰਿਕ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਗਾਂ ਬਾਰੇ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਤਸਵੀਰ 3.1 ਵਿੱਚ ਇਕ ਪਸੂ ਦੀ ਸਰੀਰਿਕ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਗ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਤਸਵੀਰ 3.1 ਇੱਕ ਪਸੂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰੀਰਿਕ ਭਾਗ

2. ਗਊਆਂ ਅਤੇ ਮੱਝਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਸਲਾਂ

ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਰਗ ਜਾਂ ਸਮੂਹ, ਜਿਸ ਵਿਚਲੇ ਸਾਰੇ ਪਸੂ ਇੱਕੋ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਉਪਜੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਕ ਸਮਾਨ ਸਰੀਰਿਕ ਬਣਤਰ, ਸਰੀਰਿਕ ਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਗੁਣ ਰੱਖਦੇ ਹੋਣ, ਨਸਲ ਜਾਂ ਬ੍ਰੀਡ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਦੇਸੀ ਅਤੇ ਦੋਗਲੀ ਨਸਲ ਦੀਆਂ ਗਊਆਂ ਅਤੇ ਮੱਝਾਂ (ਸਾਰਨੀ 3.1) ਦੁੱਧ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੇਸੀ ਨਸਲ (Bos indicus) ਅਤੇ ਵਲਾਇਤੀ ਨਸਲ (Bos taurus) ਦੇ ਆਪਸੀ ਮਿਲਾਪ ਤੋਂ ਦੋਗਲੀ ਨਸਲ ਦੇ ਪਸੂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਲਾਇਤੀ ਨਸਲ ਦੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਵਧੇਰੇ ਦੁੱਧ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਜਲਵਾਯੂ ਵਿੱਚ ਉਪਜੀਆਂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪੈਣ-ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਦੇਸੀ ਅਤੇ ਵਲਾਇਤੀ ਨਸਲ ਦੇ ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਮਿਲਾਪ ਤੋਂ ਦੋਗਲੀ ਨਸਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਪੈਣ-ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਸਹਾਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਵੀ ਵਧੇਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਲਈ ਇਹ ਮਾਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਸਲ ਦੀਆਂ ਮੱਝਾਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲਗ-ਪਗ ਹਰ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੁੱਧ-ਉਤਪਾਦਨ ਉਦਯੋਗ ਲਈ ਮੱਝਾਂ ਇਕ ਗੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਲ ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮੱਝਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਭਾਵੇਂ ਅੱਧੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਲ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿੱਸਾ ਮੱਝਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਮੱਝਾਂ ਜਲ-ਮੱਝਾਂ ਕਹਿਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੱਝਾਂ ਦੀਆਂ ਲੱਗ-ਪਗ 13 ਦੇਸੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਸਲਾਂ ਹਨ।

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਗੋਕਾ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁੱਧ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭਾਰ ਢੋਣ ਲਈ ਪਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਊਆਂ ਦੀ ਕੁਲ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 25 ਫੀਸਦੀ ਡੰਗਰ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਸਲ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਕੇ

ਨਮਲ	ਲੋਕਲ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਾਂ	ਕੁਦਰਤੀ ਰਹਾਇਸ਼ ਵਾਲਾ ਇਲਾਕਾ ਜਾਂ ਸੂਬਾ	ਰੰਗ	ਸਰੀਰਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਏਅਂ	ਵਰਤੋਂ/ਉਪਯੋਗਤਾ
1. ਗਿਰ	ਕਾਠੀਆਵਾੜ, ਸੂਰਤੀ, ਬਨ ਦੀਗਣ	ਕਾਠੀਆਵਾੜ ਇਲਾਕਾ (ਗੁਜਰਾਤ)	ਲਾਲ ਅਤੇ ਕਾਲਾ, ਕਦੇ ਕਦੇ ਚਿੱਟੇ ਚਟਾਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।	ਮੱਥਾ ਫੈਲੀਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਵਿਕਸਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਰਦਨ ਦੇ ਬਲੇ ਭਾਰੀ ਝਾਲਰ, ਢੁੱਠ ਵੱਡੀ, ਲੱਤਾਂ ਛੋਟੀਆਂ, ਪਤਲੀਆਂ ਅਤੇ ਚੌੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।	ਗਊਆਂ ਕਾਫੀ ਦੁੱਧ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਲਦ ਕਾਫੀ ਤਾਕਤਵਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹੌਲੀ ਤੁਰਦੇ ਹਨ।
2. ਹਰਿਆਣਾ		ਹਰਿਆਣਾ, ਪੱਛਮੀ ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਰਾਜਸਥਾਨ	ਸਾਂਵਲਾ ਜਾਂ ਸਫੈਦ	ਬੁੱਖੀ ਤਿੱਖੀ ਤੇ ਲੰਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿੰਗਾਂ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਥਾਂ ਪੇਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿੰਗਾਂ ਛੋਟੇ ਤੇ ਮੁੜੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੁੱਝ ਤਿੱਖੀ ਅਤੇ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗਰਦਨ ਹੇਠ ਝਾਲਰ ਛੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੇਵਾ ਚੰਗੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।	ਖੇਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਛੋਆ-ਛੂਆਈ ਲਈ ਬਲਦ ਤਕੜੇ ਤੇ ਤਿੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗਊਆਂ ਕਾਫੀ ਦੁੱਧ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।
3. ਸਾਹੀਵਾਲ	ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ, ਲੰਬੀ ਬੇਰ, ਲੋਨਾ	ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ (ਪਾਕਿਸਤਾਨ)	ਲਾਲ-ਭੂਰਾ ਅਤੇ ਸਫੈਦ	ਸਰੀਰ ਦਰਮਿਆਨਾ, ਮੱਥਾ ਚੌੜਾ, ਚਮਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮੌਟੇ ਭਾਰੇ ਸਿੰਗਾਂ, ਲੇਵਾ ਤੇ ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਭਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।	ਇਸ ਨਮਲ ਦੇ ਬਲਦ ਖੇਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਛੋਆ-ਛੂਆਈ ਲਈ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗਊਆਂ ਕਾਫੀ ਦੁੱਧ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।
4. ਲਾਲ-ਸਿੰਧੀ	ਸਿੰਧੀ	ਕਰਾਚੀ ਤੇ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਜੋ ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਹਨ।	ਲਾਲ ਗੂੜ੍ਹਾ ਰੰਗ	ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਚਿੱਟਾ ਚਟਾਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੰਦਵਾਂ ਦਰਮਿਆਨਾ ਸਰੀਰ, ਮੱਥਾ ਚੌੜਾ, ਸਿੰਗ ਛੋਟੇ ਤੇ ਮੌਟੇ। ਢੱਠ ਗਰਦਨ ਹੇਠਲੀ ਝਾਲਰ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਦੀ ਨਾੜੀ ਵੱਡੇ ਆਕਾਰ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।	ਗਊਆਂ ਕਾਫੀ ਦੁੱਧ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਲਦ ਛੋਆ- ਛੂਆਈ ਲਈ ਕਾਫੀ ਤਾਕਤਵਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
5. ਬਰਪਾਰਕਰ	ਬਾਰੀ	ਮਾਰਵਾੜ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਜੋ ਰਾਜਸਥਾਨ ਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿੱਚ ਹੈ।	ਸਫੈਦ ਜਾਂ ਸਲੇਟੀ	ਸਰੀਰ ਦਰਮਿਆਨਾ, ਛੋਟੀਆਂ ਪਰ ਤਕੜੀਆਂ ਲੱਤਾਂ, ਲੰਮੀ ਵੇਲ ਅਤੇ ਸਿੰਗਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਚੌੜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਛੋਟੇ ਜਾਨਵਰ (Calf) ਵਿੱਚ ਕੰਗਰੋੜ ਜਾਂ ਗੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਉਪਰ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਸਫੈਦ ਜਾਂ ਸਲੇਟੀ ਲਕੀਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।	ਬਲਦ ਖੇਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਛੋਆ- ਛੂਆਈ ਲਈ ਤਾਕਤਵਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗਊਆਂ ਕਾਫੀ ਦੁੱਧ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

3.1. ਸਾਰਨੀ

ਵਰਗੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀਆਂ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਡੇਂਗਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸੋਈਆਂ
ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੁੱਧ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਮਲਾਂ, ਛੋਆ-ਛੂਆਈ ਵਾਲੀਆਂ ਨਮਲਾਂ ਅਤੇ ਦੋ
ਮੰਤੁਵੀ ਨਮਲਾਂ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਗਊਆਂ ਦੀਆਂ ਲਗ-ਪਗ 39 ਨਮਲਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜ: ਸਾਹੀਵਾਲ, ਗਿਰ,
ਸਿੰਧੀ, ਬਰਪਾਰਕਰ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੁੱਧ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਮਲਾਂ ਹਨ।

ਸਾਰਨੀ ਗ੍ਰਾਣੀ 3.2 : ਦੇਸੀ ਨਸਲਾਂ ਦੀਆਂ ਗਊਆਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ

ਨਸਲ	ਪਹਿਲੇ ਸੂਏ ਵੇਲੇ ਉੱਪਰ (ਮਹੀਨੇ)	ਦੋ ਸੂਇਆਂ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਸਮਾਂ (ਮਹੀਨੇ)	ਇੱਕ ਸੂਏ ਦਾ ਅੰਸਤਨ ਦੁੱਧ (ਲਿਟਰ)	ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਚਿਕਨਾਈ (ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਤ)
1. ਗਿਰ	46.0	13.4	2110	4.6
2. ਹਰਿਆਣਾ	51.3	15.8	997	4.5
3. ਸਾਹੀਵਾਲ	41.7	15.6	2325	4.9
4. ਸਿੰਧੀ	43.5	14.5	1840	4.5
5. ਬਰਪਾਰਕਰ	41.3	14.1	1749	4.8

ਗਿਰ

ਹਰਿਆਣਾ

ਸਾਹੀਵਾਲ

ਲਾਲ-ਸਿੰਧੀ

ਬਰਪਾਰਕਰ

ਤਸਵੀਰ 3.2: ਦੇਸੀ ਨਸਲਾਂ ਦੀਆਂ ਗਊਆਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ

ਵਲਾਇਤੀ ਗਾਵਾਂ (Bos taurus)

ਦੁੱਧ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਮੰਤਵ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਲਾਇਤੀ ਗਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਲਾਇਤੀ ਗਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਸਲਾਂ ਇਹ ਹਨ:

ਹੌਲਸਟੀਨ ਫਰੀਜ਼ੀਅਨ (H.F) ਬ੍ਰਾਊਨ ਸਵਿੱਸ, ਜਰਸੀ ਅਤੇ ਆਇਰਸ਼ਾਇਰ (ਸਾਰਨੀ 3.3)।

ਸਾਰਨੀ 3.3 ਵਲਾਇਤੀ ਗਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਨਸਲਾਂ

ਨਸਲ	ਕੁਦਰਤੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਾਲਾ ਇਲਾਕਾ ਜਾਂ ਦੇਸ਼	ਚਮੜੀ ਜਾ ਰੰਗ	ਇੱਕ ਸੂਏ ਦਾ ਅੰਸਤੂਲ ਦੁੱਧ (ਲਿਟਰ)	ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਚਿਕਨਾਈ
ਹੌਲਸਟੀਨ ਫਰੀਜ਼ੀਅਨ	ਹਾਲੈਂਡ	ਕਾਲਾ ਅਤੇ ਸਫੈਦ	6100-6200	3.5
ਜਰਸੀ	ਅੰਗੋਰਜ਼ੀ ਚੈਨਲ ਵਿੱਚ ਜਰਸੀ ਟਾਪੂ	ਹਿਰਨੀ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗਾ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਸਫੈਦ ਚਟਾਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।	4000-4500	5.5
ਬ੍ਰਾਊਨ ਸਵਿੱਸ	ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ	ਗੂੜ੍ਹਾ ਭੂਰਾ ਰੰਗ	5200-5400	4.0
ਆਇਰਸ਼ਾਇਰ ਜਾਂ ਏਯਰਸ਼ਾਫਰ	ਸਕਾਟਲੈਂਡ	ਹਲਕਾ ਜਾਂ ਗੂੜ੍ਹਾ ਭੂਰਾ ਰੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਝਲਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।	4800-5000	4.1

ਦੋਗਲੀ ਨਸਲ ਦੀਆਂ ਗਾਵਾਂ

ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੌਲਸਟੀਨ ਫਰੀਜ਼ੀਅਨ (H.F) ਸਾਨੂ ਅਤੇ ਸਾਹੀਵਾਲ ਗਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਮਿਲਾਪ ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਸ-ਬ੍ਰੀਡਿੰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਿਲਾਪ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੰਤਾਨ ਕਰਾਸ ਬ੍ਰੀਡ ਜਾਂ ਦੋਗਲੀ ਨਸਲ ਕਹਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੋਗਲੇ ਪਸੂਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਾਂ (ਸਾਹੀਵਾਲ ਗਾਂ) ਅਤੇ ਬਾਪ (ਹੌਲਸਟੀਨ ਫਰੀਜ਼ੀਅਨ ਸਾਨੂ) ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਏਂ) ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਧਾਰੂ ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਇਸ ਨਸਲ-ਸੁਧਾਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਦੋਗਲੀ ਨਸਲ ਦੀਆਂ ਗਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵੰਨਗੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਸੀ ਅਤੇ ਵਲਾਇਤੀ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਉਤਪਤੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਾਰਨੀ 3.4 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਰਨੀ 3.4.1 ਵਿੱਚ ਦੇਸੀ ਅਤੇ ਵਲਾਇਤੀ ਗਾਂਈਆਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਰਨੀ 3.4: ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਦੋਗਲੀਆਂ ਗਾਵਾਂ

ਕ੍ਰਮ-ਅੰਕ	ਦੋਗਲੀ ਨਸਲ ਦਾ ਨਾਂ	ਆਪਸੀ ਮਿਲਾਪ ਵਾਲੇ ਮਾਪੇ ਦੇਸੀ ਨਸਲ ਦੀ ਗਾਂ	ਵਲਾਇਤੀ ਸਾਨੂੰ	ਉਤਪਤੀ ਦਾ ਸਥਾਨ
1	ਸੁਨੱਨਦੀਨੀ	ਦੇਸੀ ਗਾਂ (37.5%)	ਬ੍ਰਾਉਨ ਸਵਿੱਸ (62.5%)	ਕੇਰਲਾ
2	ਕਰਨ ਸਵਿਸ	ਸਾਹੀਵਾਲ ਅਤੇ ਲਾਲ ਸਿੰਧੀ	ਬ੍ਰਾਉਨ ਸਵਿੱਸ	ਹਰਿਆਣਾ, ਕਰਨਾਲ
3	ਫਰਿਜ਼ਵਾਲ	ਸਾਹੀਵਾਲ (37.5%)	ਹੌਲਸਟੀਅਨ ਫਰਿਜ਼ੀਅਨ (62.5%)	ਮਿਲਟਰੀ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ
4	ਕਰਨ ਫਰਿਜ਼	ਬਰਪਾਰਕਰ	ਹੌਲਸਟੀਅਨ ਫਰਿਜ਼ੀਅਨ	ਕਰਨਾਲ, (ਹਰਿਆਣਾ)
5	ਛੁਲੇ ਤ੍ਰਿਵੇਨੀ	ਗਿਰ (25%)	ਹੌਲਸਟੀਅਨ ਫਰਿਜ਼ੀਅਨ (50%), ਜਰਸੀ (25%)	ਮਹਾਂਰਾਸ਼ਟਰ

ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਮੱਝਾਂ

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੱਝਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਲਦਲੀ ਮੱਝਾਂ ਅਤੇ ਦਰਿਆਈ ਮੱਝਾਂ। ਦਲਦਲੀ ਮੱਝਾਂ ਸਿੱਲ੍ਹੇ ਤੇ ਦਲਦਲ ਵਾਲੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਗਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਟਣਾ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਘਾਹ-ਫੂਸ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਅਸਾਮ ਅਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੇਂਡਾ। ਦਰਿਆਈ ਮੱਝਾਂ ਨਹਿਰਾਂ, ਟੋਭਿਆਂ ਅਤੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸਾਫ਼ ਸੂਬੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਤਾਰੀਆਂ ਲਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਹੈ। ਦਰਿਆਈ ਮੱਝਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਸਲਾਂ ਇਹ ਹਨ; ਮੁਰ੍ਗਾ, ਨੀਲੀ ਗਾਵੀ, ਸੁਰਤੀ, ਮਹਿਸਾਣਾ, ਜ਼ਫਰਾਬਾਦੀ ਅਤੇ ਭੱਦਾਵਰੀ। ਦੁੱਧ ਪੇਦਾਵਾਰ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਚਿਕਨਾਈ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਧਿਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੱਝਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਸਾਰਨੀ ਨੰ: 3.5 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਮੱਝਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਸਲਾਂ ਦੇ ਗੁਣ/ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਏਂ ਸਾਰਨੀ ਨੰ: 3.6 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਾਰਨੀ 3.5 ਭਾਰਤੀ ਮੱਝਾਂ ਦੇ ਵਰਗ, ਉਤਪਤੀ-ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸਿੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਏਂ

ਵਰਗ	ਨਸਲ	ਉਤਪਤੀ-ਸਥਾਨ	ਸਿੰਗਾਂ ਦੇ ਗੁਣ
ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ	1. ਮੁਰਾ	ਰੋਹਤਕ, ਜੀਂਦ, ਹਿਸਾਰ ਭਿਵਾਨੀ, ਸੋਨੀਪਟ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ (ਹਰਿਆਣਾ)	ਪੱਧਰੇ, ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਮੁੜੇ ਹੋਏ ਕੁੰਢੇ ਸਿੰਗ
ਹਰਿਆਣਾ	2. ਨੀਲੀ ਗਾਵੀ	ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ	ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਘੁਮਾਅਦਾਰ ਕੁੰਢੇ
ਗੁਜਰਾਤ	1. ਸੁਰਤੀ	ਕਾਇਰਾ ਅਤੇ ਬੜੇਦਾ	ਪੱਧਰੇ, ਦਾਤਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਰਗੇ, ਸਿੰਗਾਂ ਦੀ ਨੋਕ ਇੱਕ ਹੁੱਕ ਵਾਂਗ ਮੁੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
	2. ਜ਼ਫਰਾਬਾਦੀ	ਕੱਛ, ਜੂਨਾਗੜ ਅਤੇ ਜਾਮਨਗਰ	ਭਾਰੇ ਮੌਟੇ ਤਾਜ਼ੇ ਸਿੰਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਗਰਦਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲਟਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
	3. ਮਹਿਸਾਣਾ	ਮਹਿਸਾਣਾ, ਸਾਬਰਕੰਠਾ, ਬਨਾਸਕੰਠਾ	ਮੁਰਾ ਨਾਲੋਂ ਸਿੰਗ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮੁੜੇ ਹੋਏ ਬੇਦਬੇ ਸਿੰਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
	4. ਬਾਨੀ	ਗੁਜਰਾਤ	ਸਿੰਗ ਸਿੱਧੇ ਉਤਾਂਹ ਵੱਲ ਅਤੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਲਟਕਵੇਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਕੁੰਡਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਵਰਗ	ਨਮਲ	ਉਤਪਤੀ-ਸਥਾਨ	ਸਿੰਗਾ ਦੇ ਗੁਣ
ਉੱਤਰ-ਪ੍ਰਦੇਸ਼	1. ਭੱਦਾਵਰੀ	ਆਗਾਰਾ ਦੀ ਬੀਹ ਤਹਿ-ਸੀਲ ਦੇ ਭੱਦਾਵਰੀ ਦਾ ਇਲਾਕਾ, ਇਟਾਵਾ ਤੇ ਗਵਾਲੀਅਰ ਜ਼ਿਲਾ (ਯੂ.ਪੀ)	ਸਿੰਗ ਉੱਤਾਂਹ ਵੱਲ ਫੇਰ ਪਿਛਾਂਹ ਵੱਲ ਗਰਦਨ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਮੁੜ ਕੇ ਅੰਤ ਉੱਤਾਂਹ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
	2. ਤਰਾਈ	ਉੱਤਰਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਤਰਾਈ-ਇਲਾਕਾ	ਲੰਮੇ, ਚਪਟੇ ਤਿੱਬੇ ਸਿੰਗ ਜੋ ਪਿਛਾਂਹ ਮੁੜ ਕੇ ਫੇਰ ਉੱਤਾਂਹ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
ਮੱਧ ਭਾਰਤ	1. ਨਾਗਪੁਰੀ	ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਨਾਗਪੁਰ, ਅਕੋਲਾ ਅਤੇ ਅਮਗਾਵਤੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ	ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿੰਗ ਲੰਮੇ, ਚਪਟੇ ਤਲਵਾਰ ਵਰਗੇ ਪਿਛਾਂਹ ਨੂੰ ਮੁੜੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
	2. ਮਹਾਠਵਾੜੀ	ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਬੀਡ, ਪਰਬਨੀ, ਜਾਲਨਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਨੰਦੇੜ, ਲਾਤੂਰ, ਹਿੰਗਲੀ ਅਤੇ ਉਸਮਾਨਾਬਾਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਇਲਾਕੇ	ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿੰਗ ਗੋਲ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਛੋਟੇ, ਹਲਕੇ ਮੁੜੇ ਹੋਏ, ਗਰਦਨ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਪਿਛਾਂਹ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਢੁੱਠ ਤੋਂ ਪਿਛਾਂਹ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ।
	3. ਪੰਡਾਰਪੁਰੀ	ਪੱਛਮੀ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਉੱਤਰੀ ਕਰਨਾਟਕਾ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਦਾ ਪਰਬਤੀ ਇਲਾਕਾ ਅਤੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਦਾ ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ	ਲੰਮੇ ਤਲਵਾਰ ਵਰਗੇ ਟੇਢੇ-ਮੇਢੇ ਸਿੰਗ।
	4. ਕਾਲਾਹਾੰਡੀ	ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪੂਰਬੀ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਉੜੀਸਾ ਦੇ ਕੁਝ ਇਲਾਕੇ	ਮੋਟੇ, ਚੌੜੇ, ਅੱਧੇ ਮੁੜੇ ਹੋਏ ਸਿੰਗ ਜੋ ਨੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪਿਛਾਂਹ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
	5. ਚਿਲੀਕਾ	ਉੜੀਸਾ ਦੀ ਚਿਲੀਕਾ ਨਦੀ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਦੇ ਇਲਾਕੇ	ਪਸੂ ਦੀ ਉਮਰ ਵੱਧਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿੰਗ ਉਪਰ ਵੱਲ ਅਤੇ ਪਾਸਿਆਂ ਵੱਲ, ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥ ਦਾਤਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਰਗੇ ਸਿੰਗ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਵੇਰ ਦੋਹਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਵਾਂਗ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
ਦੱਖਣ ਭਾਰਤ	6. ਟੋਡਾ	ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਦੇ ਨੀਲਗਿਰੀ ਪਰਬਤ	ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿੰਗ ਬਾਹਰ ਵੱਲ, ਅਗਾਂਹ ਵੱਲ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਵੱਧਣ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਚੱਕਰ ਜਾਂ ਚੰਦਰਮਾ ਵਰਗੀ ਸ਼ਕਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸਾਰਨੀ 3.6: ਮੱਝਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਸਲਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਏਂ

ਨਸਲ	ਕੁਦਰਤੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਾਲਾ ਇਲਾਕਾ	ਪਹਿਲੇ ਸੂਝੇ ਵੇਲੇ ਉਮਰ (ਮਹੀਨੇ)	ਦੋ ਸੂਇਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਕਫ਼ਾ (ਮਹੀਨੇ)	ਦੁੱਧ ਦੀ ਅੱਸਤ ਪੈਦਾਵਰ (ਲਿਟਰ)	ਚਿਕਨਾਈ (%)
ਮੁਰਾ	ਰੋਹਤਕ, ਕਰਨਾਲ, ਹਿਸਾਰ, ਗੁਰਗਾੜਾ	42-52	14-16	1400-2300	6.9
ਜਫਰਾਬਾਦੀ	ਕਾਠੀਆਵਾੜ ਦੇ ਗਿਰ ਜੰਗਲ, ਚੁਨਾਗੜ੍ਹ, ਜਫਰਾਬਾਦ, ਜਾਮਨਗਰ, ਕੱਢ (ਗੁਜਰਾਤ)	40-45	14-15	1300-1400	9-10
ਬੱਧਾਵਰੀ	ਬੱਧਾਵਰੀ ਇਲਾਕਾ (ਆਗਰਾ), ਗਵਾਹਰ, ਇਟਾਵਾ, ਯੂ.ਪੀ	50-52	14-15	1100-1300	7-13
ਸੁਰਤੀ	ਅੰਨੰਦ, ਬੜੋਦਾ ਅਤੇ ਸੁਰਤ (ਗੁਜਰਾਤ)	36-38	15-16	1300-1400	7.5
ਨੀਲੀ ਰਾਵੀ	ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ (ਪੰਜਾਬ)	41-53	15-17	2000	6.5
ਮਹਿਸਾਨਾ	ਮਹਿਸਾਨਾ (ਗੁਜਰਾਤ)	34-36	16	1800-2700	6.6-8.1
ਨਾਗਪੁਰੀ	ਨਾਗਪੁਰ, ਵਾਰਧਾ (ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ) ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ (ਮੱਧ ਪੰਜਾਬ)	36-40		825	7.0

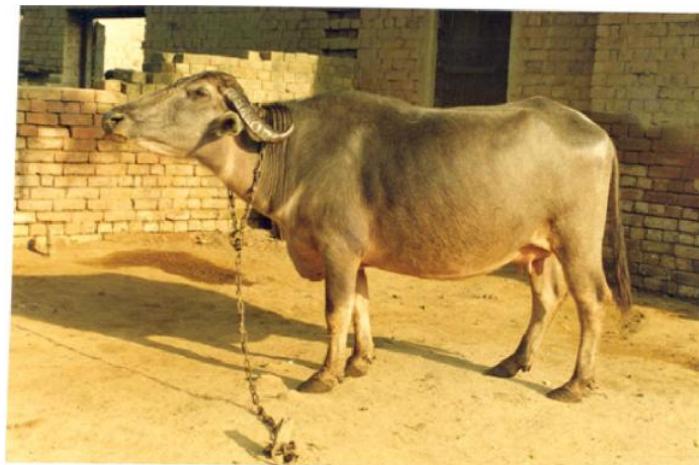
ਮੁਰਾ

જફરાਬાદી

બંપાવરી

મુરતી

ਨੀਲੀ ਰਾਵੀ

218/25

ਮਹਿਸਾਨਾ

ਨਾਗਪੁਰੀ

ਤਸਵੀਰਾਂ 3.3: ਭਾਰਤੀ ਮੱਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਸਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ

ਅਭਿਆਸ

ਗਤੀਵਿਧੀ 1. : ਗਉਂਡਾਂ ਅਤੇ ਮੱਝਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਸਲਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣੋ ਲੁੜੀਂਦਾ ਸਮਾਨ:

1. ਗਾਂਵਾਂ ਅਤੇ ਮੱਝਾਂ ਦੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਦਾ ਚਾਰਟ।
2. ਗਾਂਵਾਂ ਅਤੇ ਮੱਝਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਸਲਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਏਂ।

ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਨਾਲੀ

1. ਇਕ ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰੋ।
2. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਏਂ ਦਾ ਨਿਗੇਖਣ ਕਰਕੇ ਨੋਟ ਕਰੋ।
3. ਖੁਦ ਨਸਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰੋ।

ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰੋ

(ਉ) ਸਹੀ ਉੱਤਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੋ-

1. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਵਲਾਇਤੀ ਗਾਂਵਾਂ ਦੀ ਨਸਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ?
ਉ) ਜਰਸੀ ਅ) ਹੌਲਸਟੀਨ ਬ) ਥਾਰਪਾਰਕਰ ਸ) ਬ੍ਰਾਊਨ ਸਵਿੱਸ
2. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੱਝ ਦੀ ਨਸਲ ਕਿਹੜੀ ਹੈ ?
ਉ) ਮੁਰਾ ਅ) ਸਾਹੀਵਾਲ ਬ) ਥਰਪਾਰਕਰ ਸ) ਗਿਰ
3. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਨਸਲ ਦੋਗਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ?
ਉ) ਕਰਨ ਸਵਿੱਸ ਅ) ਕਰਨ ਫਰਾਈਜ਼ ਬ) ਸੁਨਨਦੀਨੀ ਸ) ਗਿਰ
4. ਪੋਲ ਕਿੱਥੇ ਸਬਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
ਉ) ਪਸੂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਿੱਚ (ਅ) ਵੱਖੀ ਵਿੱਚ (ਇ) ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ ਵਿਚਕਾਰ (ਸ) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ
5. ਹੇਠ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਜਾਤੀ ਵਿੱਚ ਗਰਦਨ ਹੇਠਲੀ ਝਾਲਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?
ਉ) ਗਾਂਵਾ ਅ) ਮੱਝਾਂ ਇ) ਅਤੇ ਆ ਦੋਵੇਂ ਸ) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ

(ਅ) ਖਾਲੀ ਥਾਂਵਾਂ ਭਰੋ-

1. ਗਾਂਵਾਂ ਦੇਸੀ ਅਤੇ ਵਲਾਇਤੀ ਨਸਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
2. ਮੱਝਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਸਲ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
3. ਦੋਗਲੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਨਨਦੀਨੀ ਗਾਂਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।
4. ਮੱਝਾਂ ਦੀ ਨਸਲ ਦੇ ਸਿੰਗਾਂ ਦਾਤਰੀ ਵਰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
5. ਵਲਾਇਤੀ ਗਾਂਵਾਂ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਨਾਂ ਹੈ।

(ਇ) ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਦੱਸੋ-

1. ਵਲਾਇਤੀ ਗਾਂਵਾਂ ਦੁੱਧ ਵਧੇਰੇ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੱਖਰੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਜੀਆਂ ਹਨ।
2. ਵਲਾਇਤੀ ਗਾਂਵਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪੈਣ-ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਸਹਾਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।
3. ਮੱਝਾਂ ਦੀ ਜ਼ਫਰਾਵਾਦੀ ਨਸਲ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
4. ਗਾਂਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰਸੀ ਨਸਲ ਡੈਨਮਾਰਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
5. ਗਾਂਵਾਂ ਦੀ ਬ੍ਰਾਊਨ ਸਵਿੱਸ ਨਸਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਸ) ਦੋ ਛੁੱਕਵੇਂ ਕਾਲਮਾਂ ਦਾ ਮੇਲ ਕਰੋ

ਕਾਲਮ ਉ	ਕਾਲਮ (ਅ) ਤੋਂ ਚੁਣ ਕੇ ਲਿਖੋ	ਕਾਲਮ ਅ
1. ਸਾਹੀਵਾਲ		ਗੁਜਾਰਤ
2. ਮਹਿਸਾਨਾ		ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ
3. ਸੁਨੱਨਦੀਨੀ		ਪੰਜਾਬ
4. ਬੱਧਦਾਵਰੀ		ਕੇਰਲਾ
5. ਬਾਉਨ ਸਵਿਸ		ਯੂ.ਪੀ.

ਹ) ਛੁੱਕਵੇਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜੋ/ਭਰੋ

1 ਨੀ			ਵੀ	ਤ
	4	5	6	ਟ
			ਨ	
2	ਤੀ	ਸੀ		
ਠ				

ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਉੱਪਰ (Up and down)

- ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਧ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮੱਸ਼ਾਂ ਦੀ ਨਸਲ
- ਦੇਸੀ ਗਾਂਵਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰਿਕ ਭਾਗ
- ਪਿਛਲੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਗ
- ਗੁਜਰਾਤ ਦੀਆਂ ਮੱਸ਼ਾਂ ਦੀ ਨਸਲ
- ਮਸ਼ਰੂਰ ਵਲਾਇਤੀ ਗਾਂਵਾਂ ਦੀ ਨਸਲ
- ਮੂੰਹ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਗ

ਇਕਾਈ 2 : ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਬੰਧ-1

ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਫਲ

ਇਸ ਇਕਾਈ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਉਪਰੰਤ ਵਿਚਿਆਰਥੀ :

- ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਲੁੜੀਦੇ ਸ਼ੈੱਡ ਜਾਂ ਵਾੜੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।
- ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ ਜਾਂ ਵਾੜੇ ਦੀ ਸੁੱਚਜੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਬਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

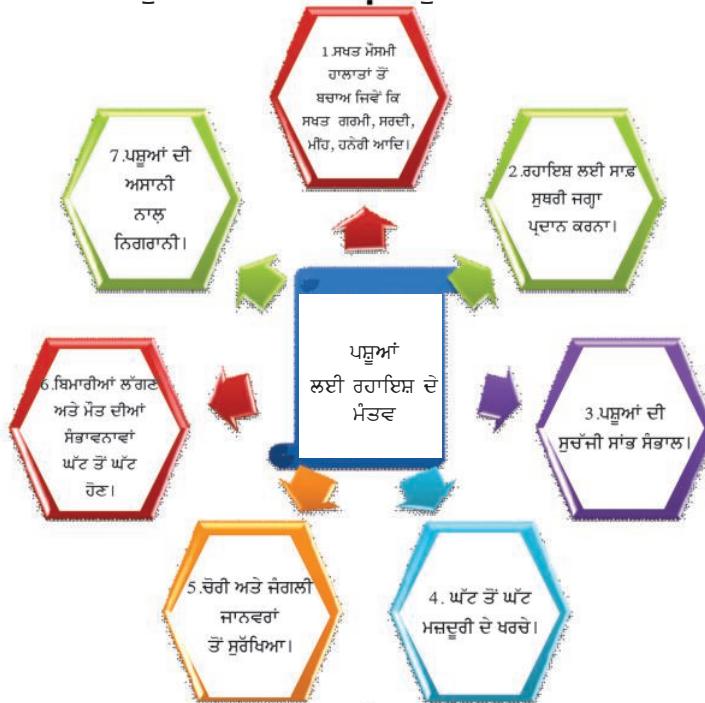
ਭੂਮਿਕਾ

ਪਸੂ-ਪਾਲਣ ਧੰਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੈਦਾਵਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਪਸੂਆਂ ਵਾਸਤੇ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ, ਡੇਅਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸੁਖਰੇ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਘਰਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ੈੱਡਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਢੰਗਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ 'ਤੇ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਘਟੀਆ ਅਤੇ ਬੇਤਰੀਬੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਤੇ ਖਰਚੇ ਵੱਧ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਘੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਡੇਅਰੀ-ਸ਼ੈੱਡ ਜਾਂ ਵਾੜਾ ਏਹੋ-ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਸੂ ਅਗ਼ਰਮ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਤੇ ਘੱਟ ਖਰਚਾ ਕਰਕੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਫ਼-ਸੁਖਰਾ ਦੁੱਧ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਘਟੀਆ ਅਤੇ ਗੰਦੇ ਸ਼ੈੱਡਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ, ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਦੇ ਨਿਕਾਸ ਦਾ ਸੁਰੱਜਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਗਰਮੀ ਜਾਂ ਠੰਡ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲੱਗਣ ਦਾ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਨਣ-ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ 'ਤੇ ਮਾਰੂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਇਕਾਈ ਵਿੱਚ ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮਿੰਗ ਲਈ ਢੁੱਕਵੇਂ, ਸਾਫ਼-ਸੁਖਰੇ ਸ਼ੈੱਡ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਮਲਮੂਤਰ ਦੀ ਸੁੱਚਜੀ ਨਿਕਾਸੀ ਬਾਰੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੈਕਾਨਾ-1: ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਸੰਬੰਧੀ ਮੁਫ਼ਲੇ ਸਿਧਾਂਤ

1. ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ

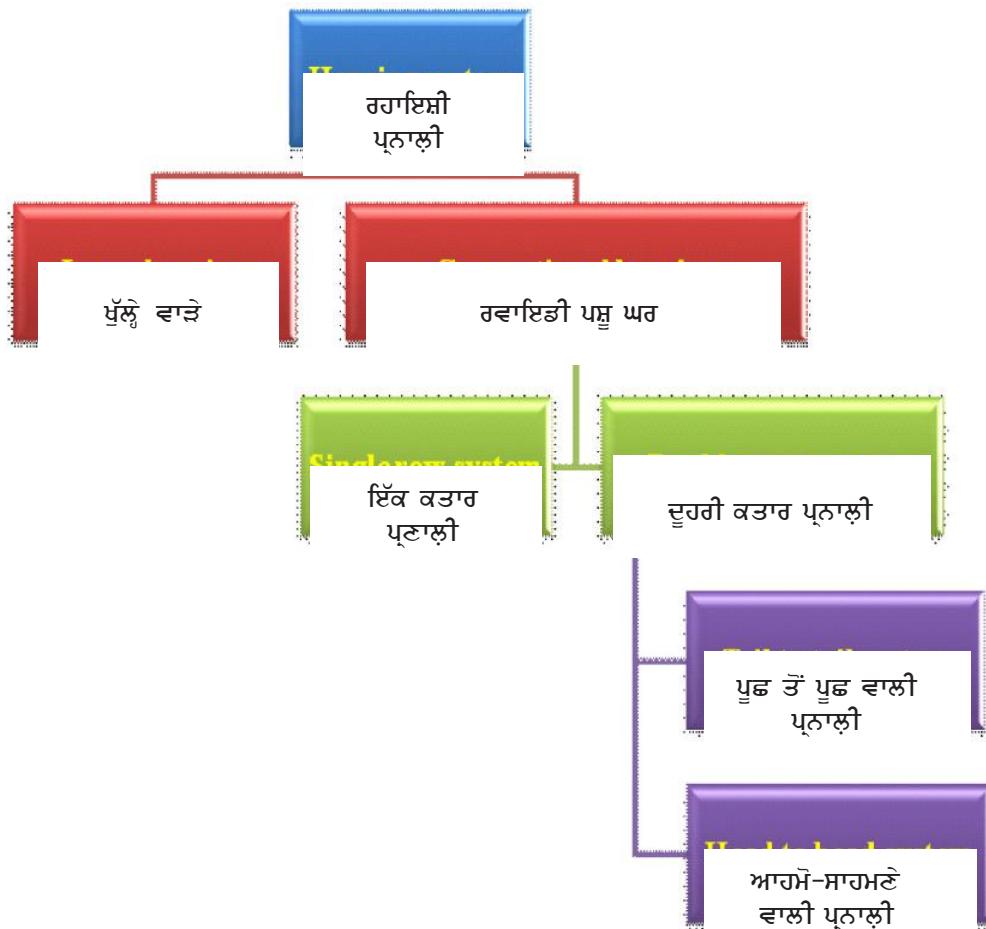
ਇੱਕ ਢੁੱਕਵੇਂ ਡੇਅਰੀ-ਸ਼ੈੱਡ ਅਤੇ ਵਾੜੇ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਧੂਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣੀ ਹੋਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੇਬਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਖਰਚ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਡੇਅਰੀ ਮਾਲਕ ਦਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਘਟੇਗਾ। ਗਾਵਾਂ ਦੇ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਲਈ ਮਕਾਨ ਜਾਂ ਸ਼ੈੱਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਅਗ਼ਰਮਦੇਹ ਹੋਣ, ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਸਾਫ਼ ਸੁਖਰੇ ਹੋਣ, ਸੁੱਚਜੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ 'ਤੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਲੇਬਰ ਖਰਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਾਫ਼-ਸੁਖਰਾ ਦੁੱਧ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸ਼ੈੱਡ ਜਾਂ ਵਾੜੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮੰਤਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਚੋਗੀ, ਸਖ਼ਤ ਮੌਸਮੀ ਹਾਲਤਾਂ, ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਮੰਤਵ ਚਾਰਟ-4.1 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ :

ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਛੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੱਖ ਚੁਕ੍ਹ : 4 : 1 ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਮੰਤਵ

- ਜਗ੍ਹਾ: ਜਗ੍ਹਾ ਖੁੱਲ੍ਹੀ-ਛੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪਸੂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਤੁਰ ਕੇ ਖੁਰਲੀ ਤੋਂ ਖੁਰਾਕ ਖਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਚੁਬੱਚੇ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਪੀ ਸਕਣ। ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਗਲੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।
- ਖੁਰਾਕ : ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇਦਾਰ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਿਤ ਖੁਰਾਕ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਸੂ ਸਾਮੁਣੇ ਲਗ-ਪਗ 21 ਘੰਟੇ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।
- ਪਾਣੀ : ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼-ਸੁਖਰਾ ਪਾਣੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 21 ਘੰਟੇ ਪਸੂ ਲਈ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਹਵਾ : ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸੁਖਰੀ ਤਾਜ਼ੀ ਹਵਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
- ਰੋਸ਼ਨੀ : ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 6 ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਆਰਾਮ : ਜਗ੍ਹਾ ਖਸ਼ਕ, ਸਾਫ਼-ਸੁਖਰੀ ਹੋਵੇ ਜਿਥੇ ਡੰਗਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 13 ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਲੇਟ ਕੇ ਆਰਾਮ ਕਰ ਸਕਣ।

2. ਪਸੂ-ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ

ਚਾਰਟ 4. 2 ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਹਾਇਸ਼ੀ ਸਿਸਟਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਚਾਰਟ 4.2 : ਪਸੂ-ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ

ਉ) ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਾੜੇ: ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿੱਚ 40-50 ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਵੱਗ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਰਾਤ-ਦਿਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਚੌਣ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਮਿਲਾਪ ਦੇ ਸਮੇਂ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਬੰਨਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਰਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਘਾਹ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਜਾਂ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੈਡ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਤਸਵੀਰ 4.1 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ : ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਸ਼ੈਡ ਹੈ ਜਿਸ ਹੇਠ ਮੀਂਹ, ਹਨੇਰੀ,

ਗਰਮੀ ਤੇ ਸਰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਸੂਆਂ ਆ ਕੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਇਸ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਸਾਂਝੀ ਖੁਰਲੀ (ਤਸਵੀਰ 4.2) ਵਿੱਚ ਚਾਰਾ ਅਤੇ ਖੁਰਾਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਚੁਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਪੀਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰਕਬਾ ਇੱਕ 5 ਫੁੱਟ ਉੱਚੀ ਦੀਵਾਰ ਜਾਂ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਪਾਈਪਾਂ ਦੇ ਜੰਗਲੋਂ ਨਾਲ ਘੋਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਤਸਵੀਰ 4.3)

ਅਜਿਹੀ ਰਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕਮਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੂੱਧ ਚੋਣ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਹੋਣਾ।

ਡੰਗਰਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਰਹਾਇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਢੁੱਕਵੇਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਾਰਸ਼ਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆ ਹਨ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ, ਰਾਜਸਥਾਨ, ਪੱਛਮੀ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਗੁਜਰਾਤ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਕੁਝ ਇਲਾਕੇ। ਇਸ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤਸਵੀਰ 4.1 : ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਵਾੜਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਡ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਚਾਰ-ਚੁਫੇਰੇ ਤੋਂ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਪਾਈਪਾਂ ਦੇ ਜੰਗਲੇ ਨਾਲ ਵਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਤਸਵੀਰ 4.2 : ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸਾਂਝੀ ਖੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰਾ ਖਾਂਦੀਆਂ ਮੱਝਾਂ

ਤਸਵੀਰ 4.3 : ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਾੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਦਿੱਸ

ਫਰਸ਼

ਢਾਰੇ ਜਾਂ ਸ਼ੈਡ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਖੁਰਦਰੇ, ਨਾ ਤਿਲਕਣ ਵਾਲੇ, ਪਾਣੀ ਤੇ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਨਾ ਚੁਸਣ ਵਾਲੇ, ਠੀਕ ਢਲਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਜਲਦੀ ਸੁੱਕਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੱਕੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੀਮਿੰਟ-ਬਜ਼ਗੀ ਤੋਂ ਬਣੇ ਪੱਕੇ ਫਰਸ਼ ਹੋਰ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਹਨ।

ਸੈਸ਼ਨ 2 : ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਸੰਬੰਧੀ ਮੁਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤ

1.0

(ਵਰਗ ਮੀਟਰ) ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ
/ਘਾਹ ਦਾ ਮੈਦਾਨ/ਚਰਗ਼ਦ

7.0

8.0

4.0

2.0

ਵੱਗ ਵਿੱਚ

ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ	ਬਨੇਰੇ ਤੱਕ ਸੈਂਡ ਦੀ	ਹਲਕੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਬਰਾਨੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁਰਾਕ ਖਾ ਸਕੇ ਅਤੇ	ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਪਾਣੀ ਪੀ ਸਕੇ	ਦਾ ਚੁਬੱਚਾ, ਸੀਮਿੰਟ, ਬਜ਼ਰੀ ਦੇ ਕੰਕਗੀਟ ਤੋਂ ਜਾਂ ਪੱਕੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਤੋਂ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਖੁਰਲੀਆਂ ਵਿਚਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪੱਧਰੀ, ਢਾਲੂ ਅਤੇ ਮੁਲਾਇਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਖੁਰਲੀਆਂ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਸਕਣ ਅਤੇ
40	ਉਚਾਈ	220 ਸੈਂਟੀ ਮੀਟਰ	ਪਾਣੀ ਪੀ ਸਕੇ	ਪੱਕੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਤੋਂ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਖੁਰਲੀਆਂ ਵਿਚਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪੱਧਰੀ, ਢਾਲੂ ਅਤੇ ਮੁਲਾਇਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਖੁਰਲੀਆਂ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਸਕਣ ਅਤੇ
40	ਦਰਮਿਆਨੀ	ਖੁਰਲੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਚੁਬੱਚਾ	ਪਾਣੀ ਦਾ ਚੁਬੱਚਾ	ਪਾਣੀ ਦਾ ਚੁਬੱਚਾ
1	ਅਤੇ ਭਾਰੀ	ਡੰਗਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਖੁਰਲੀ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ	ਡੰਗਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਖੁਰਲੀ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ	ਡੰਗਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਖੁਰਲੀ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ
1	ਬਾਹਿਸ਼ ਵਾਲੇ	ਸਿਹਤ ਲਈ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ ਨਾ ਕਿ ਪਸੂਆਂ	ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ ਨਾ ਕਿ ਪਸੂਆਂ	ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ ਨਾ ਕਿ ਪਸੂਆਂ
30	ਇਲਾਕਿਆਂ	ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੇ ਅਰਾਮ ਕਰਨ	ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ	ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ
30	ਵਿੱਚ 175 ਸੈਂਟੀ		ਖੁਰਲੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ	ਖੁਰਲੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ
30	ਮੀਟਰ	ਮੀਟਰ	ਪਾਣੀ	ਪਾਣੀ

ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਰਾਕ ਖਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿੱਤ ਨਾ ਆਵੇ। ਖੁਰਲੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਚੁਬੱਚਾ ਤਸਵੀਰ 4.2 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੁਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 3 ਇੰਚ ਛੂੰਘਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰ ਦੀ ਬੂਬੀ ਜਾਂ ਮੂੰਹ 1 ਤੋਂ 2 ਇੰਚ ਢੁੱਬ ਸਕੇ। 15-20 ਗਾਂਵਾਂ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਚੁਬੱਚਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਗਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਗ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਪਾਣੀ ਮੁੱਹਈਆ ਕਰਵਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਕਟੜੂਆਂ ਜਾਂ ਵਛੜੂਆਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਅਜਿਹੇ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਪਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਪਦਾਰਥ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਦਹੀਂ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਘਨ ਨਾ ਪਵੇ।

ਸਾਰਨੀ 4.2 : ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਾੜਿਆਂ ਜਾਂ ਚਰਾਂਦਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਪਾਣੀ

ਡੰਗਰ ਦੀ ਕਿਸਮ	ਡੰਗਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ (ਮੀਟਰ)	ਖੁਰਲੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ (ਮੀਟਰ ਪ੍ਰਤੀ 100 ਡੰਗਰ)	ਚੁਬੱਚੇ ਦੀ ਲੰਬਾਈ (ਮੀਟਰ ਪ੍ਰਤੀ 100 ਡੰਗਰ)	ਖੁਰਲੀ/ਚੁਬੱਚੇ ਦਾ ਸਾਈਜ਼
ਅਤੇ ਮੱਝਾਂ	0.6-0.7	60-75	6.0-7.5	60
ਕੱਟੇ ਜਾਂ ਵੱਡੇ	0.4-0.5	40-60	4.0-5.0	40

ਅਰਾਮ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ

ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੈਂਡ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਲੇਟ ਕੇ ਪਸੂਆਂ ਅਗਲੀ ਅਗਲੀ ਹੋਵੇ। ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਵਾਲੇ ਕਸਰੇ ਵਿੱਚ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਕਢਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਤੀ ਹੋਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਗਲੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

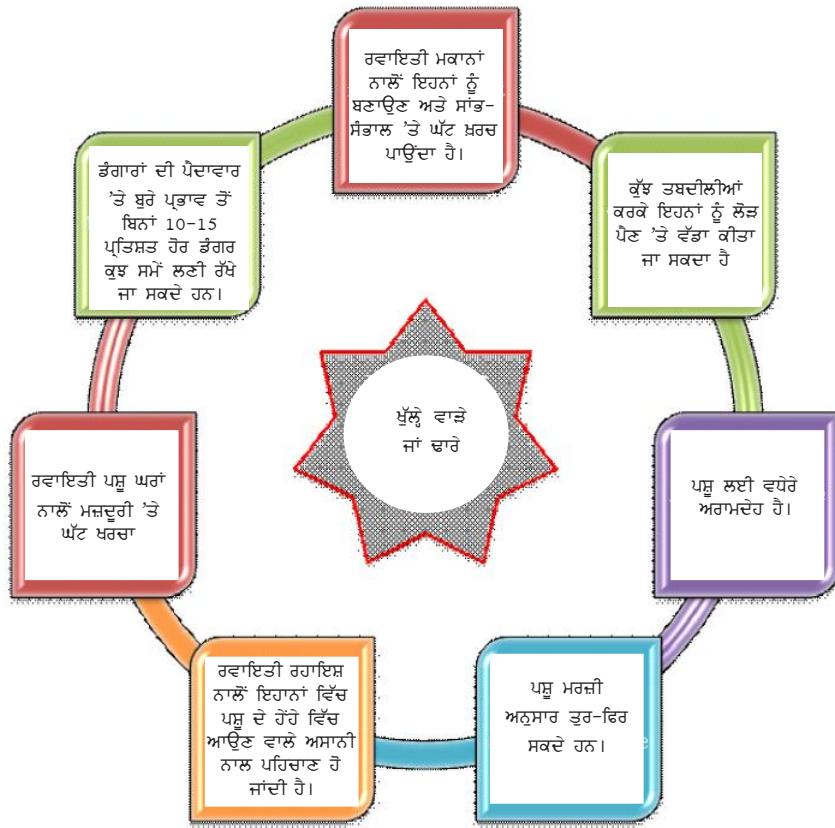

ਤਸਵੀਰ 4.4: ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਘਾਹ-ਫੂਸ ਜਾਂ ਝੋਨੇ ਦੀ ਪਰਾਲੀ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਗੱਦਾ।

ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸੁਖਰਾ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਗੱਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਦਾ ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਨੂੰ ਸੋਖ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੂੜੀ, ਝੋਨੇ ਦੀ ਪਰਾਲੀ, ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਘਾਹ, ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਬੂਰੇ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਗੱਦਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੱਦਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਮਿੱਟੀ-ਘੱਟੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਵੇ, ਪਾਣੀ ਸੋਖ ਸਕਦੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਥੂਲ ਹੋਵੇ। ਅਕਸਰ ਤੂੜੀ ਜਾਂ ਪਰਾਲੀ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ 2 ਜਾਂ 3 ਕਿਲੋ ਪਰਾਲੀ ਜਾਂ ਤੂੜੀ ਪ੍ਰਤਿ ਗਾਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਫਰਸ਼ ਨੂੰ ਹੀ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਂਲਾਂਕਿ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਕੱਚੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਅਜਿਹਾ ਕੱਚਾ ਫਰਸ਼ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ 8-12 ਇੰਚ ਉੱਚਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਢਾਲ੍ਹ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਝੱਟ-ਪੱਟ ਹੋ ਸਕੇ।

ਬੁਲ੍ਹੇ ਵਾੜਿਆਂ ਅਤੇ ਛੱਤੇ ਵਾਗਨਿਆਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ

ਅਜਿਹੇ ਵਾੜੇ ਜਾਂ ਢਾਰੇ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ ਘੱਟ ਖਰਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਡੰਗਰਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਰਾਮਦੇਹ ਹਨ, ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਸੂ ਦੀ ਢੂਰੋਂ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਘੱਟ ਖਰਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬੁਲ੍ਹੇ ਵਾੜਿਆਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਚਾਰਟ ਨੰ: 4.3 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

ਚਾਰਟ 4.3 ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਾੜੇ ਅਤੇ ਢਾਰੇ ਦੇ ਫਾਇਦੇ

ਪੂਰੇ ਛੱਡੇ ਬੰਦ ਮਕਾਨ ਵਾਲੇ ਰਵਾਇਤੀ ਪਸੂ ਘਰ:

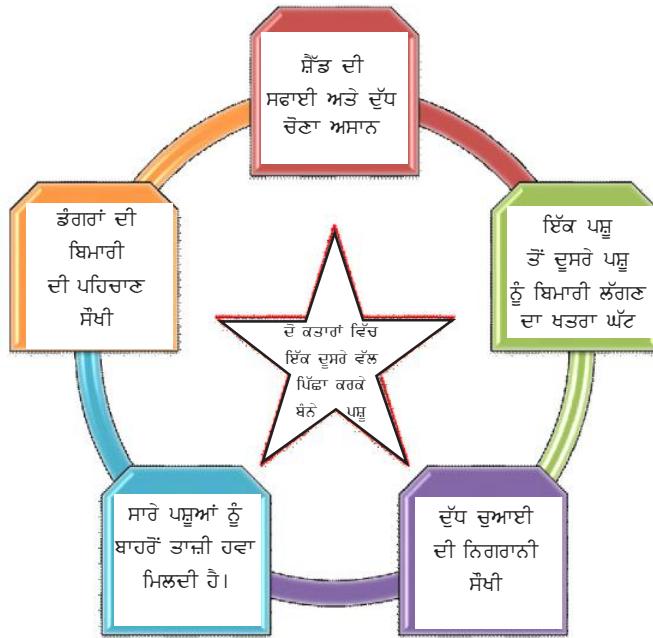
ਅਜਿਹੇ ਰਵਾਇਤੀ ਪਸੂ- ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿੱਲੇ ਨਾਲ ਬੰਨ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਉਹ ਅਰਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪੱਠੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਸਦਾ ਦੁੱਧ ਚੋਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਪਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡੰਗਰ ਦੀ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਸੰਗਲੀ ਜਾਂ ਰੱਸੀ ਲਪੇਟ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿੱਲੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਪਸੂ ਘਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡੇ ਹੋਏ ਮਕਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਪਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਕੀਆਂ ਅਤੇ ਗੋਸ਼ਨਦਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗਾਂਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਰਾਕ ਜਾਂ ਪੱਠੇ ਖੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਕੱਲੇ-ਇਕੱਲੇ ਡੰਗਰ ਦਾ ਦੁੱਧ ਬਾਲਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮਸ਼ੀਨ ਦੁਆਰਾ ਚੋਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਅਤੇ ਗੋਬਰ ਇੱਕ ਖੱਡੇ ਜਾਂ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਹਾਇਸ਼ੀ ਵਿਵਸਥਾ ਬਰਫਬਾਰੀ, ਤੁਫਾਨ ਅਤੇ ਬਾਰਸ਼ ਤੋਂ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਠੰਡੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ। ਗਾਂਵਾਂ ਸਾਰਾ ਸਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਈ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੁੱਰਾਂ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਪਸੂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਅੱਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਸੂ ਆਪਣੀ ਮਨ-ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਰ-ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰਦੀ ਦੀ ਰੁੱਤ ਲੰਮੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਠੰਡੇ ਬਹੁਤੀ ਹੋਵੇ, ਉਥੇ ਅਜਿਹੇ ਰਵਾਇਤੀ ਛੱਡੇ ਹੋਏ ਮਕਾਨ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵੇਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੈੱਡਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 30 ਫੁੱਟ ਦਾ ਫਾਸਲਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਗਾਵਾਂ ਦਾ ਸ਼ੈੱਡ

ਮਕਾਨ ਜਾਂ ਸ਼ੈੱਡ ਅੰਦਰ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 10 ਤੱਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇਸ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ 50-60 ਗਾਂਵਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰਤੂ ਆਧੁਨਿਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਾਲੇ ਮਾਡਰਨ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ 100 ਤੱਕ ਗਾਂਵਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ੈੱਡ ਜਾਂ ਢਾਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ

ਜੋ ਦੋ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਸੂ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਪਿੱਛਾ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਮੁੰਹ ਕਰਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕਣ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਲੰਘਣ ਲਈ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਡੰਗਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਖੁਰਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

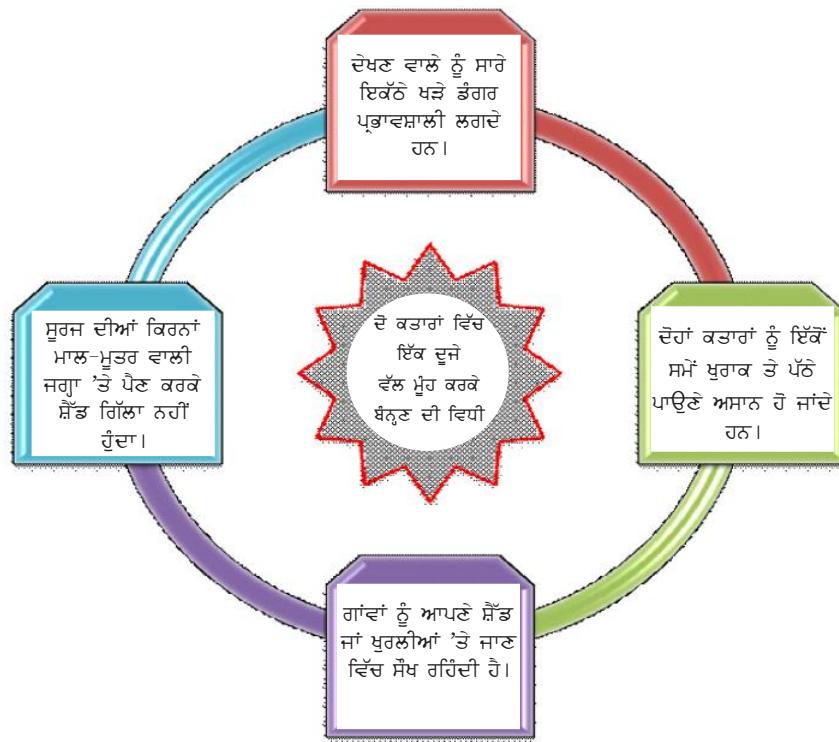
ਜਿਵੇਂ ਤਸਵੀਰ 4.5 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਸੂ ਇੱਕ-ਦੂਸਰੇ ਵੱਲ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਲੰਘਣ ਲਈ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਡ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਚੌਣਾ ਅਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਪਸੂ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀ ਲੱਗਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸ਼ੈਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਤਾਜ਼ੀ ਹਵਾ ਮਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨੀ ਸੌਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਾਰਟ ਨੰ: 4.4 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਾਰਟ 4.4 ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਦੂਸਰੇ ਵੱਲ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੇ ਲਾਭ

ਚਾਰਟ 4.5 ਦੋ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਕੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਚਾਰਟ 4.5 ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੇ ਫਾਇਦੇ

ਇਸ ਵਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤਸਵੀਰ 4.6 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਪੱਠੇ ਪਾਉਣੇ ਅਤੇ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਅਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਪਸੂ ਦੇ ਬਹਿਣ-ਉੱਠਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸੁੱਕਾ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈੱਡ ਅੰਦਰ ਖੜ੍ਹੇ ਪਸੂ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਧੀ ਦੇ ਕੁਝ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ੍ਰ-ਸਾਹਮੂਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਛੂਡ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਫੈਲਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਵੱਧ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰਲੀ ਤਾਜ਼ਾ ਹਵਾ ਘੱਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੈੱਡ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਗੋਹੇ ਅਤੇ ਮਲ-ਮੁਤਰ ਨਾਲ ਗੰਦੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਤਸਵੀਰ 4.6 ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਸੈਸ਼ਨ 3 : ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਰਹਾਇਸ਼ ਸੰਬੰਧੀ ਮੁਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤ

ਪਸੂ ਪਾਲਣ ਲਈ ਲੋੜੀਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਮਾਨ

ਕਿਸੇ ਡੇਅਰੀ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਅਤੇ ਕਿੰਨੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਜਾਂ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਮਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਡੇਅਰੀ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਡੇਅਰੀ ਦੇ ਮਸ਼ੀਨੀਕਰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਪੱਠੇ ਕੁਤਰਨ ਵਾਲਾ ਟੋਕਾ, ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਲਈ ਬਾਲਟੀਆਂ ਆਦਿ ਮੁਢਲਾ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਮਾਨ ਹਰ ਡੇਅਰੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਅਜਿਹੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਠੰਡ ਜਾਂ ਗਰਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਡੇਅਰੀ ਨੂੰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਠੰਢਾ ਜਾਂ ਗਰਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲੁੜੀਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ, ਪ੍ਰਾਸ ਕਰਕੇ ਛੋਟੇ ਕਟੜੂਆਂ ਜਾਂ ਵਛੜੂਆਂ ਲਈ, ਬਿਮਾਰ ਜਾਂ ਜਖਮੀ ਜਾਂ ਗਬੱਣ ਗਾਵਾਂ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ 50 ਤੋਂ ਵੱਧ (ਜ਼ਿਆਦਾ) ਪਸੂ ਹਨ ਤਾਂ ਦੁੱਧ ਠੰਢਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯੰਤਰ, ਜਨਰੇਟਰ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਦ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨੀਆਂ ਲਾਹੌਰਦਿਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ-ਸੰਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੈਕਟਰ, ਬੀਜ, ਡਰਿਲ, ਚਾਰਾ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ ਅਤੇ ਕੁਤਰਨ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ/ਟੋਕਾ ਆਦਿ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਦਰਮਿਆਨੇ ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਲਈ ਲੁੜੀਦੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਲਿਸਟ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ :

ਭਾਗ/ਮੰਤਵ	ਸਾਜ਼ੋ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ
ਚਾਰਾ-ਉਤਪਾਦਨ	ਟੈਕਟਰ
	ਟਰਾਲੀ
	ਤੁਲਾਈ ਵਾਲਾ ਵੱਡਾ ਕੰਡਾ
	ਚਾਰਾ ਕੱਟਣ ਤੇ ਪੰਡਾਂ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ
ਖੁਰਾਕ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨ	ਮੋਟਰ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਦਸਤੀ ਟੋਕਾ
	ਖੁਰਾਕ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ
	ਖੁਰਾਕ ਮਿਕਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨ
ਡੇਅਰੀ	ਠੰਢਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਯੰਤਰ
	ਗਰਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਯੰਤਰ
	ਜਨਰੇਟਰ
	ਟਿਊਬਵੈਲ ਤੇ ਮੋਟਰ
	ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ
	ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਭਾਰ ਤੋਲਣ ਵਾਲਾ ਕੰਡਾ
	ਸਿੰਗ ਦਾਗਣ ਵਾਲਾ ਬਿਜਲੀ ਯੰਤਰ
	ਖੱਸੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਯੰਤਰ
	ਟੈਗ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਯੰਤਰ
	ਨੰਬਰ
	ਨਾਲ
	ਖੁਰ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਯੰਤਰ
	ਰੱਸੀਆਂ, ਸੰਗਲ, ਅੱਗ-ਬੁਝਾਊ ਯੰਤਰ

	<p>ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਵਾਲਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕ ਕੰਡਾ: ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਭਾਰ ਤੌਲਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।</p>
	<p>ਚਾਬੁਕ: ਸਾਨੂੰ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।</p>
	<p>ਸਿੰਗ ਦਾਗਣ ਵਾਲਾ ਬਿਜਲੀ ਯੰਤਰ: ਛੋਟੇ ਕੱਟਿਆਂ ਜਾਂ ਵੱਛੇ/ਵੱਛੀਆਂ ਦੇ ਸਿੰਗ ਦਾਗਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।</p>
	<p>ਬੋਤਲ ਵਰਗੀ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪਾਈਪ ਜਾਂ ਨਾਲ: ਮੂੰਹ ਰਾਹੀਂ ਪਸੂ ਨੂੰ ਦਵਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।</p>
	<p>ਸਾਨੂ ਦੇ ਨੱਕ ਵਾਲਾ ਕੜਾ: ਸਾਨੂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਨੱਕ ਵਿਚਲੀ ਝਿੱਲੀ ਵਿਚ ਦੀ ਸੁਰਾਖ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਕੜਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।</p>

	<p>ਕੰਨ ਵਾਲੇ ਟੈਗ ਅਤੇ ਯੰਤਰ: ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਯੰਤਰ ਨਾਲ ਟੈਗ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।</p>
	<p>ਬਰੈਂਡ ਨੰਬਰ: ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਉਪਰ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਇਹ ਨੰਬਰ ਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਲਈ।</p>
	<p>ਖੱਸੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਮੂਰ: ਵੱਛਿਆਂ, ਕੱਟਿਆਂ ਜਾਂ ਵਹਿੜਕਿਆਂ ਨੂੰ ਖੱਸੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।</p>
	<p>ਖੁਰ-ਕਟਰ ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਖੁਰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।</p>
	<p>ਦੁੱਧ ਠੰਡਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਯੰਤਰ : ਚੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਠੰਡਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਯੰਤਰ ਹੈ।</p>

ਤਸਵੀਰ 4.7 : ਇੱਕ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿੱਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਜ਼-ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ

ਸੈਂਸ਼ਨ 4 : ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਰਹਾਇਸ਼ ਸੰਬੰਧੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁਫ਼ਤ ਸਿਧਾਂਤ

ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮਿੰਗ ਦੀ ਨਿਯਮਬੱਧ ਕਾਰਜ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ

ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮਿੰਗ ਇੱਕ ਐਸਾ ਧੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਸਾਲ ਅਤੇ ਹਰ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਡੇਅਰੀ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੂੰ ਡੇਅਰੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖਣੀ ਆਖਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਡੇਅਰੀ ਦੇ ਕੁਝ ਕੰਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੁੱਧ ਚੋਣਾ, ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਪਸੂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨਾ ਆਦਿ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਸ਼ੀਨੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ-ਮਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਤਜ਼ਰਬੇਕਾਰ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿੱਤ ਦੇ ਕੰਮ-ਕਾਜ़:

ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮ-ਕਾਜ਼ ਮਹੀਨੇਵਾਰ ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਸਲਾਨਾ ਕਾਰਵਾਈ। ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਚਾਰਟ 4.6 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ:

ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮ-ਕਾਜ਼	ਮਹੀਨੇਵਾਰ ਕਾਰਜ	ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈ
<ul style="list-style-type: none">• ਦੁੱਧ ਚੁਆਈ• ਸ਼ੈਡ ਦੀ ਸਾਫ਼-ਸਫ਼ਾਈ• ਖੁਰਲੀਆਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ• ਦੁੱਧ ਵਾਲੇ ਭਾਂਡੇ,ਬਾਲਟੀਆਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ• ਖੁਰਾਕ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ• ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਵੰਡ• ਡੰਗਰਾਂ/ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਨਿਯਮਬੱਧ ਦੇਖ-ਭਾਲ• ਹੋਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ• ਮਸਨੂਈ ਗਰਬਦਾਨ• ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਰੱਖਣਾ• ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅੰਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨਾ	<ul style="list-style-type: none">• ਪਾਣੀ ਵਾਲੇ ਟੈਂਕ,ਪਾਈਪਾਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ• ਸ਼ੈਡ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਲਗਣ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ• ਸਾਰੇ ਸੰਦਾਂ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ• ਸੰਦਾਂ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਤੇਲ ਦੇਣਾ/ਲਾਉਣਾ• ਛੋਟੀ-ਮੋਟੀ ਟੁੱਟ ਭੱਜ ਦੀ ਰਿਪੇਅਰ ਕਰਨੀ	<ul style="list-style-type: none">• ਵੈਕਸੀਨੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਟੀਕਾ ਕਰਨ• ਮਲੁੱਪ ਰਹਿਤ ਕਰਨਾ• ਡੇਅਰੀ ਸ਼ੈਡ ਦੀ ਨਵ-ਉਸਾਰੀ

ਚਾਰਟ 4.6 : ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿੱਤ ਦੇ ਕੰਮ-ਕਾਜ਼

ਅਭਿਆਸ

ਗਤੀਵਿਧੀ 1: ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ੈੱਡ ਦੇ ਖਾਕੇ/ਨਕਸ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ।

ਲੁੜੀਂਦਾ ਸਮਾਨ:

1. ਡੀਤਾ
2. ਕੈਮਰਾ
3. ਕਾਪੀ

ਤਰਤੀਬ:

1. ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰੋ।
2. ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ੈੱਡ ਜਾਂ ਵਾਗਲੇ ਬਾਰੇ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ।
3. ਇਹਨਾਂ ਸ਼ੈੱਡਾਂ ਜਾਂ ਵਾੜਿਆਂ ਨੂੰ ਗਹੁ ਨਾਲ ਦੇਖੋ।
4. ਕਾਪੀ 'ਤੇ ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਦਾ ਖਾਕਾ ਖਿੱਚੋ।

ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੇਖੋ

(ਉ) ਸਹੀ ਉਤਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੋ

1. ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਆਮੋ-ਸਾਮੁਣੇ ਦੋ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦਾ ਲਾਭ
 - (ਉ) ਦੁੱਧ-ਚੁਆਈ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਸਾਨ ਹੈ।
 - (ਅ) ਬਾਹਰੋਂ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ੀ ਹਵਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
 - (ਈ) ਦੋਹਾਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਖੁਰਾਕ ਦੇਣੀ ਸੰਭਵ ਹੈ।
 - (ਸ) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ।
 2. ਛੱਤੇ ਹੋਏ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟੋ ਕਿੰਨੀ ਜਗ੍ਹਾ (ਵਰਗ ਮੀਟਰ) ਪ੍ਰਤਿ ਵੱਡੀ ਮੱਝ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦੀ ਹੈ ?
 - (ਉ) 3.5 (ਅ) 4.0 (ਈ) 7.0 (ਸ) 8.0
 3. ਪਸੂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਵਾੜਾ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਪ੍ਰਾਂਤ ਲਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਹੈ ?
 - (ਉ) ਪੰਜਾਬ (ਅ) ਰਾਜਸਥਾਨ (ਈ) ਮਹਾਂਰਾਸ਼ਟਰ (ਸ) ਸਭ ਲਈ
 4. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਰਹਾਇਸ਼ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਪ-ਉਸ਼ਣ ਖੰਡ (ਟੈਂਪਰੇਟ) ਇਲਾਕੇ ਲਈ ਢੁੱਕਵੀਂ ਹੈ ?
 - (ਉ) ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਵਾੜਾ
 - (ਅ) ਰਵਾਇਤੀ ਮਕਾਨ
 - (ਈ) ਦੋਵੇਂ ਉ ਅਤੇ ਅ
 - (ਸ) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ
 5. ਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਡਸਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ/ਸੰਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ?
 - (ਉ) ਟ੍ਰੈਕਟਰ
 - (ਅ) ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਪੰਡਾਂ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ
 - (ਈ) ਕਲਟੀਵੇਟਰ ਹੱਲ
 - (ਸ) ਇਹ ਸਾਰੇ
- ਆ) ਖਾਲੀ ਬਾਵਾਂ ਭਰੋ
1. ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਰਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਘਾਹ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਅਤੇ..... ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
 2. ਪਸੂ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਾੜੇ ਜਾਂ ਵਲਗਣ ਦੁਆਲੇ ਵਾੜ ਦੀ ਉਚਾਈ ਲਗਪਗ..... ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

3. ਜੇਕਰ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੱਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਕਹਿੰਗੀ ਕਤਾਰ ਵਾਲੀ ਵਿਧੀ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

4. ਰਵਾਇਤੀ ਪਸੂ-ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸ਼ੈੱਡਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਫਾਸਲਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

5. ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਲਗਣ ਵਾਲੀ ਰਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਘੰਟੇ-ਘੰਟ ਪਾਣੀ ਦੇ ਚੁਬੱਚੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

੬) ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਦੱਸੋ

1. ਬੇਤਰਤੀਬੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਵਧੇਰਾ ਖਰਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

2. ਰਵਾਇਤੀ ਪਸੂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਡੰਗਰ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਖੁਰਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

3. ਰਵਾਇਤੀ ਪਸੂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਵਿੱਚ ਆਏ ਪਸੂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨੀ ਸੌਖੀ ਹੈ।

4. ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈੱਡ ਜਾਂ ਢਾਰੇ ਅੰਦਰ ਪਸੂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

5. ਵੱਡੇ ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਲਈ ਬਜ਼ਾਰੋਂ ਚਾਰਾ/ਪੱਠੇ ਖਰੀਦਣੇ ਸਸਤੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

੭) ਦੋ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਲਮਾਂ ਦਾ ਮਿਲਾਨ ਕਰੋ।

ਕਾਲਮ (ਉ)	ਕਾਲਮ (ਅ) ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣ ਕੇ ਲਿਖੋ	ਕਾਲਮ (ਅ)
1. ਬੋਤਲਨੁਮਾ “ਨਾਲ”		ਪਹਿਚਾਣ
2. ਜਮੂਰ		ਦਵਾਈ ਦੇਣ ਲਈ
3. ਬਿਜਲੀ ਯੰਤਰ		ਖੱਸੀ ਕਰਨ ਲਈ
4. ਲੋਹੇ ਦਾ ਕੜਾ		ਸਿੰਗ ਦਾਗਣ ਲਈ
5. ਬੈਂਡ ਨੰਬਰ		ਸਾਨੂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ

(ਹ) ਢੁਕਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਭਰੋ

1 ਰੂ	2ਖੁ	1 ਸੁ	—	
—	—	2ਚ	—	ਦ
ਦੀ	—			
ਖਾ	3 —	3ਮ	—	ਪ
—	ੜਾ			

ਇੱਕ ਕਾਲਮ ਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਕਾਲਮ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਢੁਕਵਾਂ ਅੱਖਰ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ

1. ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਅਗਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

2. ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਚਰਨ ਵਾਲਾ ਖੇਤ ਜਾਂ ਜਗ੍ਹਾ

3. ਕਟੜੂਆਂ-ਵਛੜੂਆਂ ਨੂੰ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਕੀੜੇ

ਉਪਰੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਉਸੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਅੱਖਰ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ

1. ਗੋਬਰ, ਤੂੜੀ ਅਤੇ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਚਾਰਾ

2. ਪਸੂ ਸਾਮੂਣੇ ਪੱਠੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ

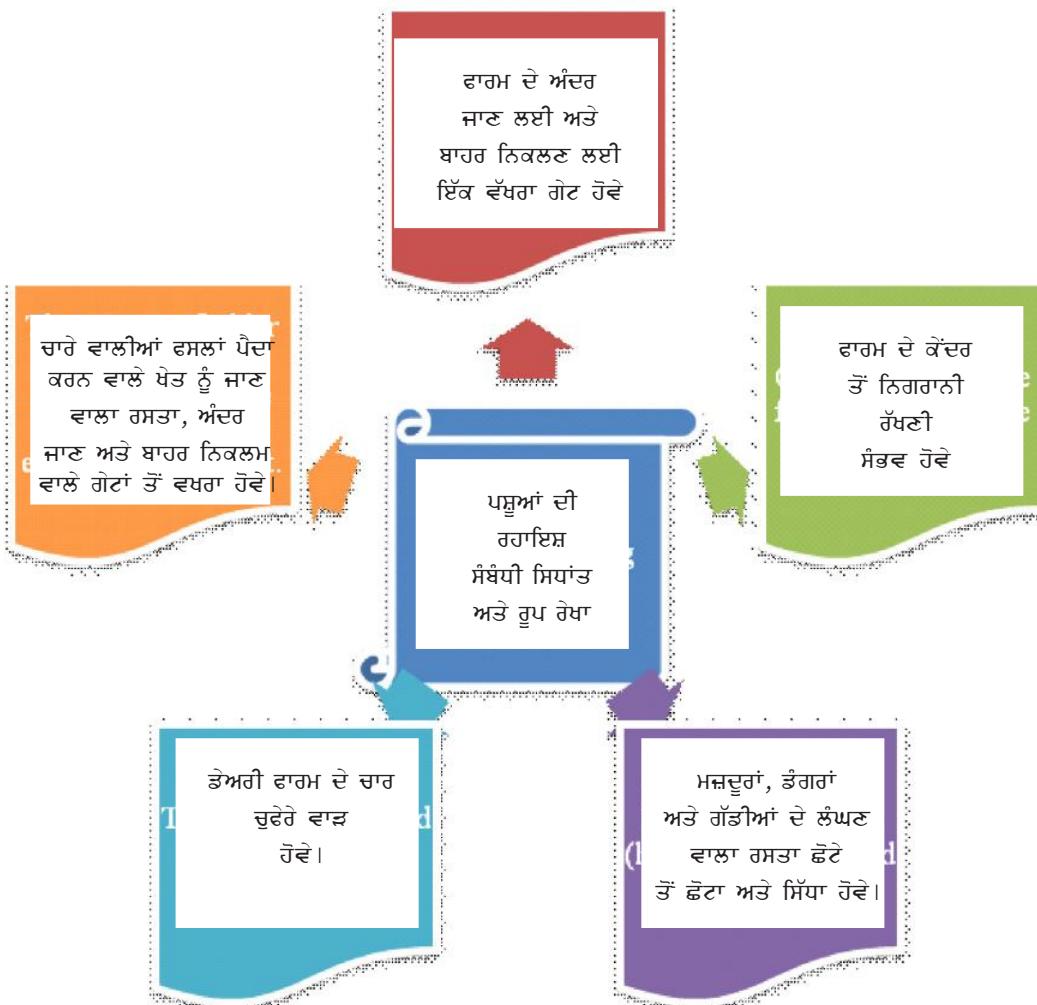
3. ਪਸੂ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੁਰਨ-ਫਿਰਨ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ

ਇਕਾਈ 3: ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਰਹਾਇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਬੰਧ-2

ਸੈਸ਼ਨ-1

1. ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਸ਼ੈੱਡ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਸੰਬੰਧੀ ਸਿਧਾਂਤ

ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਸ਼ੈੱਡ ਇਹੋ-ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਮਰ ਦੇ ਡੰਗਰ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਰੱਖੇ ਜਾ ਸਕਣ ਅਤੇਦੁੱਧ-ਚੁਆਈ, ਪੱਠੇ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਸਫ਼ਾਈ ਆਦਿ ਕੰਮ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ. ਇਹ ਡੰਗਰਾਂ ਲਈ ਅਰਾਮਦੇਹ ਹੋਵੇ। ਗਰਮੀ, ਸਰਦੀ, ਬਾਰਸ਼ ਅਤੇ ਹਨੇਰੀ ਤੋਂ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਜੋ ਡੰਗਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁੱਧ-ਉਤਪਾਦਨ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਇਹੋ-ਜਿਹਾ ਮਕਾਨ ਜਾਂ ਸ਼ੈੱਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਚਾਰਟ 4.7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਚਾਰਟ 4.7 : ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਰਹਾਇਸ਼ੀ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਸੰਬੰਧੀ ਸਿਧਾਂਤ

2. ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ

ਜਦ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਸੂ-ਪਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਕੀ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਹਿੜਾਂ, ਲਵੇਰੀਆਂ (ਸੱਜਰ, ਅੱਪਵਿਚਕਾਰਲੀ ਅਤੇ ਤੌਕੜ) ਗਾਂਵਾਂ, ਦੁੱਧੋਂ ਭੱਜੀਆਂ, ਸੂਣ ਵਾਲੀਆਂ, ਬਿਮਾਰ, ਸਾਨੂ ਅਤੇ ਕਟੜੂਆਂ ਜਾਂ ਵਛੜੂਆਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਬਣਾਉਣ ਸਦਕਾ ਲੇਬਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਲੜਾਈ/ਭਿੜਨ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਚੰਗੇਰੀ ਹੋ ਸਕੇਗੀ। ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਗਰੁੱਪਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਸਾਰਨੀ 4.2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਾਰਨੀ 4.2 ਗਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੱਝਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ

ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਕ੍ਰੋਣੀ (Category of animal)	ਪਸੂ (Cattle)/ਗਾਂ	(Buffalo) ਮੱਝ
ਜਵਾਨ ਨਰ	ਸਾਨੂ	ਝੋਟਾ
ਜਵਾਨ ਮਾਦਾ	ਗਾਂ	ਮੱਝ
ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਨਵ-ਜੰਮਿਆ	ਵਛੜੂ	ਕਟੜੂ
ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਨਰ	ਵੱਛਾ	ਕੱਟਾ
ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਡਣ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਮਾਦਾ	ਵੱਛੀ ਜਾਂ ਵਹਿੜ	ਕੱਟੀ ਜਾਂ ਝੋਟੀ
ਖੱਸੀ ਕੀਤਾ ਨਰ	ਬਲਦ/ਢੱਗਾ	ਝੋਟਾ
ਸੂਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ	ਬਿਆਉਣਾ/ਪਸੂ ਦਾ ਸੂਣਾ	ਬਿਆਉਣਾ/ਪਸੂ ਦਾ ਸੂਣਾ
ਸੰਭੋਗ ਕਰਾਉਣਾ	ਨਵੇਂ ਦੁੱਧ ਕਰਾਉਣਾ	ਨਵੇਂ ਦੁੱਧ ਕਰਾਉਣਾ
ਡੰਗਰਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਝੁੰਡ	ਵੱਗ	ਵੱਗ

3. ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਜਾਂ ਨਕਸ਼ਾ

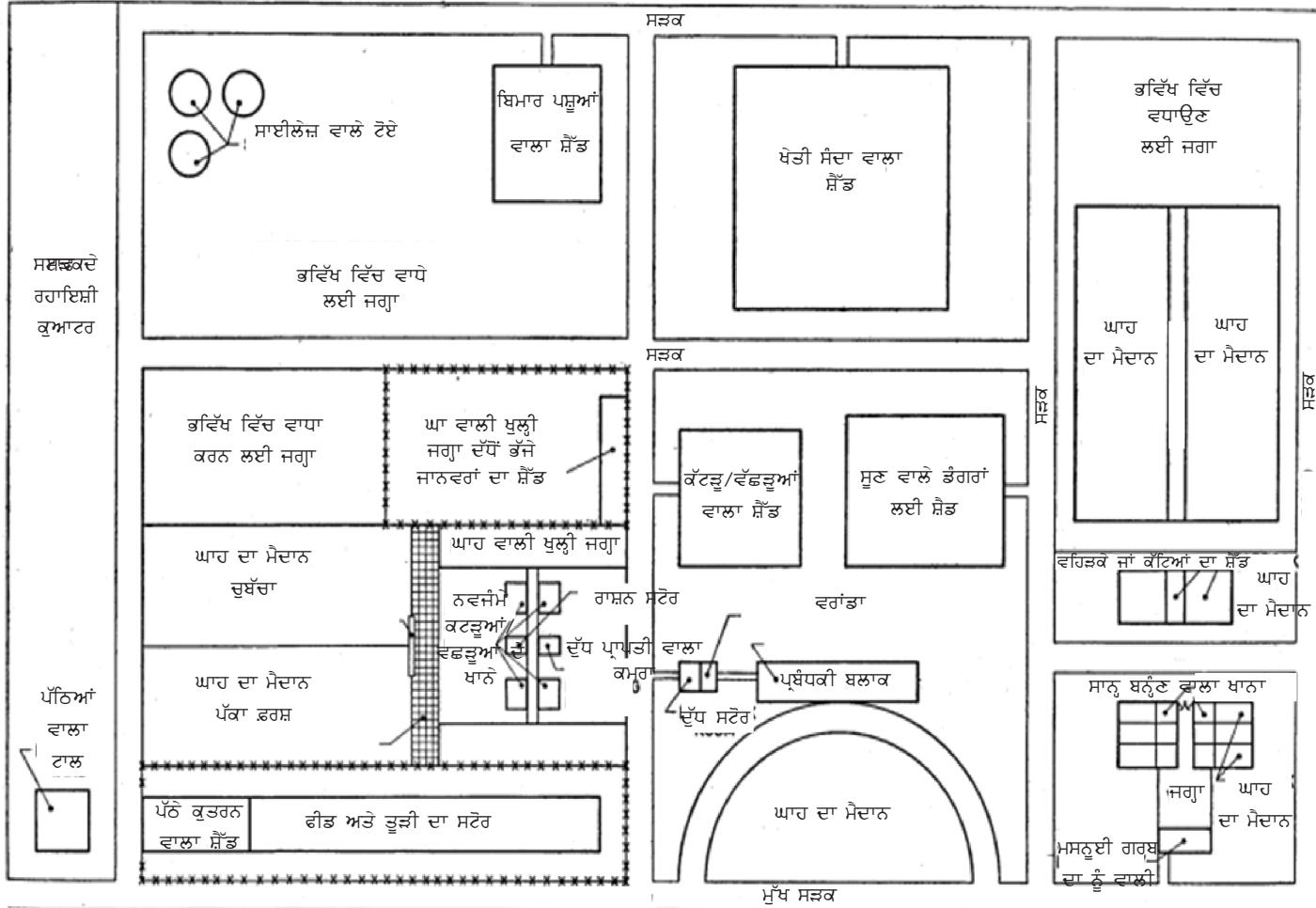
ਵੱਡੇ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਸੂ-ਘਰ, ਦੁੱਧ -ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਬਣਤਰ ਸਾਰਨੀ 4.3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:

ਵੱਡੇ ਭੋਅਰੀ-ਛਾਰਮ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ (ਬਿਊਰੋ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆਨ ਸਟੈਡਰਡਜ਼ ਮੁਤਾਬਿਕ)

- ਵੱਡੇ ਭੋਗੀ-ਫਾਰਮ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਚਾਰਟ 4.8 ਵਿੱਚ ਦਹਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਿਉਰੋ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆਨ ਸਟੈਂਡਰਡਜ਼ ਅਲਾਮਾਰ

ਚਾਰਟ 4.8: ਬਿਊਰੋ ਸਟੈਡਰਡਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਤ ਵੱਡੇ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ

ਸਾਰਨੀ 4.3: ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ

ਪਸੂ ਅਹਾਤਾ	ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਸ਼ੈੱਡ ਸ਼ੈੱਡ	ਲਵੇਰੇ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਸ਼ੈੱਡ ਦੁੱਧੋ-ਭੱਜੇ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਸ਼ੈੱਡ ਤਾਜੇ ਸੂਏ ਡੰਗਰਾਂ ਅਤੇ ਕਟਵੂਆਂ/ ਵਛਵੂਆਂ ਲਈ ਸ਼ੈੱਡ ਵਹਿੜਾਂ ਲਈ ਸ਼ੈੱਡ ਵੱਛੇ, ਵੱਛੀਆਂ, ਕੱਟੇ, ਕੱਟੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ੈੱਡ ਸਾਨੂਂ, ਝੋਟਿਆਂ ਲਈ ਸ਼ੈੱਡ ਦੁੱਧ ਚੌਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਬਿਮਾਰ ਡੰਗਰਾਂ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ
	ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਢਾਂਚੇ	ਮਸਨੂਈ ਗਰਭਦਾਨ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ/ ਡਿਸਪੈਸਰੀ ਫੀਡ ਅਤੇ ਦਾਣਿਆਂ ਦਾ ਸਟੋਰ ਤੂੜੀ ਵਾਲਾ ਸਟੋਰ ਪੱਠੇ ਕੁਤਰਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ੈੱਡ ਹੈਂਡਲਿੰਗ ਵਾੜਾ (ਪਸੂ ਨੂੰ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਣਾ) ਹੂੜੀ ਦੀ ਖਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸਾਈਲੇਜ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪਸੂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਰੱਖਣ/ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸ਼ਕੰਜਾ ਛਪੜ
ਡੇਅਰੀ (ਦੁੱਧ) ਵਾਲਾ ਭਾਗ ਕਮਰਾ		ਦੁੱਧ ਚੌਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਦੁੱਧ ਵਾਲਿਆਂ ਭਾਂਡਿਆਂ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ
ਚਾਰੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਾਲਾ ਭਾਗ		ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਅਤੇ ਸੰਧਾਂ ਵਾਲਾ ਸ਼ੈੱਡ ਰਸਾਇਣਕ ਖਾਦ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਦੇ ਬੀਜ ਲਈ ਸਟੋਰ

ਸੈਸ਼ਨ 2 ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਰਹਾਇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਬੰਧ-2

(ੳ) ਪਸੂ-ਅਹਾਤਾ

ਪਸੂ ਅਹਾਤਾ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਸੂ-ਅਹਾਤਾ ਕਈ ਭਾਗਾਂ ਜਾਂ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਚੱਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਚਿੰਤਬੰਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਸੁੱਖ-ਸਹੂਲਤ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਸੁਖਾਲੇ ਕੰਮ-ਕਾਜ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

1. ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੈਡ

(ੳ) ਲਵੇਰੇ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਸ਼ੈਡ

ਇਸ ਸ਼ੈਡ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਚੁੜਾਈ ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਅੱਸਤਨ ਅਕਾਰ ਜਾਂ ਸਾਈਜ਼ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤਿ ਡੰਗਰ ਲਈ 1.5 ਤੋਂ 1.7 ਮੀਟਰ ਲੰਮੀ ਅਤੇ 1 ਤੋਂ 1.2 ਮੀਟਰ ਚੌੜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਲਾਂਘਾ ਵੀ 1.8 ਮੀਟਰ ਚੌੜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਸਤਾ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਦੌੱਹਾਂ ਸਾਈਡਾਂ ਵੱਲ 25 ਇੰਚਾਂ ਮਰਾਰ ਇੱਕ ਇੱਚ ਦੀ ਢਲਾਣ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਸਤੇ ਦੇ ਦੌੱਵੇਂ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਨਾਲੀਆਂ ਬਣਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਦੌੱਹਾਂ ਸਾਈਡਾਂ 'ਤੇ ਖੁਰਲੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਣ। ਫਰਸ਼ ਦੀ 1/40 ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਢਲਾਣ ਨਿਕਾਸੀ ਨਾਲੀਆਂ ਵੱਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਆ) ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ

ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਦੇ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰਾਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਚੋਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਡੰਗਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਮਰਾ ਉੱਥੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ-ਇੱਕ ਗਊ ਨੂੰ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦਾ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਚੁਆਈ ਕੇਂਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਖਾਸ ਸਹੂਲਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇੰਤਜ਼ਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ: ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਚੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ 15 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਪ੍ਰਤਿ ਗਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਪਰੋਂ ਛੱਤੀ ਜਾਂ ਅਣਛੱਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੁੱਧ-ਚੁਆਈ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਉਲਟੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰਸਤੇ ਦੀ ਢਲਾਣ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਦੁੱਧ ਸਟੋਰ: ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ, ਠੰਢਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚੋਣ ਵਾਲੇ ਬਰਤਨ ਜਾਂ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਯੰਤਰਾਂ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ: ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਯੰਤਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਵਾ ਰਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੰਪ, ਠੰਢਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰੈਫਰੀਜਰੇਟਰ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਗਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਟਰ ਆਦਿ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

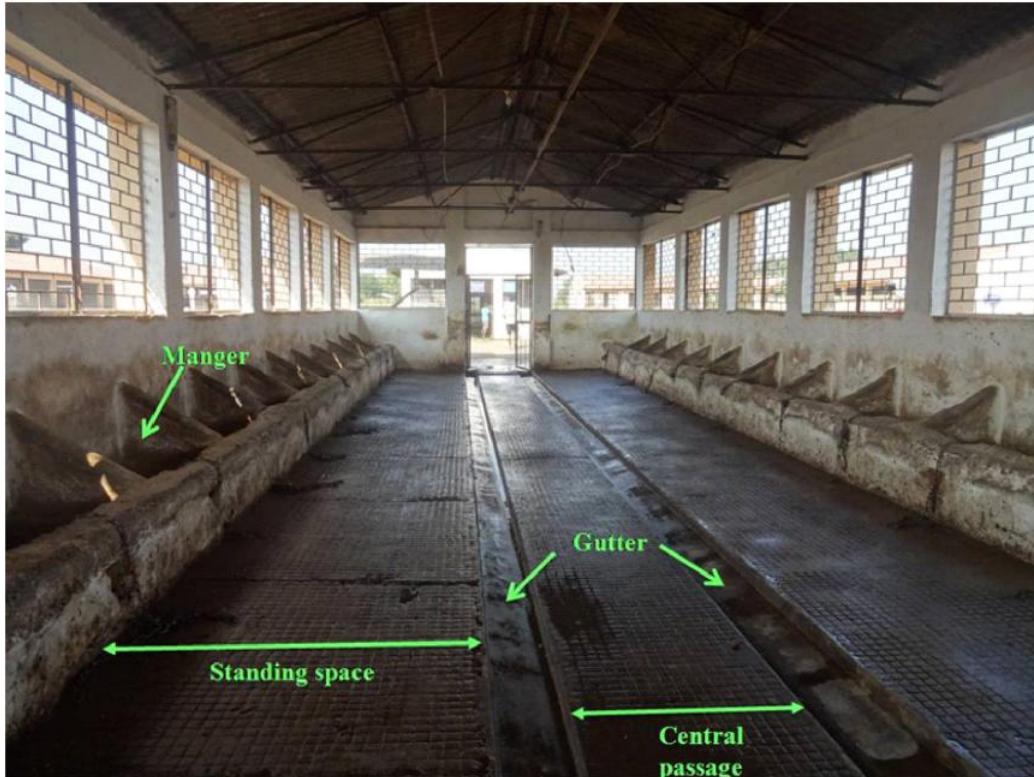
ਦੁੱਧ ਚੁਆਈ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ/ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਅੰਕੜੇ ਸਾਰਨੀ 4.4. ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

ਤਸਵੀਰ 4.8 (ੳ) ਦੁੱਧ-ਚੁਆਈ ਵਾਲਾ ਕੇਂਦਰ

ਤਸਵੀਰ 4.8 (ਆ) ਦੁੱਧ-ਚੁਆਈ ਵਾਲਾ ਕੇਂਦਰ

ਆਮ੍ਰ-ਸਾਮੁਣੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਦੂਹਰੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਧ-ਚੁਆਈ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਦੂਸਰਾ ਤਰੀਕਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁੱਧ ਚੌਣ ਲਈ ਡੰਗਰਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਤੀਜੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਧੀ ਗਿਣਤੀ ਤੱਕ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਤਸਵੀਰ 9 : ਇੱਕ ਸਾਫ਼-ਸੁਬਰੇ ਦੁੱਧ-ਚੁਆਈ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ

ਸਾਰਨੀ 4.4 ਦੁੱਧ-ਚੁਆਈ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਅਕਾਰ

ਪਸੂ ਖਲੋਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ	1.5-1.7 ਮੀਟਰ
ਪਸੂ ਖਲੋਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਚੜਾਈ	1.05-1.2 ਮੀਟਰ (ਖਲੋਣ ਲਈ ਲੜੀਂਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ 80 ਪਤਿਸ਼ਤ)
ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਲਾਂਘੇ ਦੀ ਚੜਾਈ	1.5-1.8 ਮੀਟਰ
ਫੀਡ ਵਾਲੀ ਤੰਗ ਗਲੀ/ਰਸਤਾ	0.75 ਮੀਟਰ
ਮਲ-ਮੂਤਰ ਵਾਲੀ ਨਾਲੀ ਦੀ ਚੜਾਈ	0.30 ਮੀਟਰ
ਖੁਰਲੀ ਦੀ ਚੜਾਈ	1.4 ਮੀਟਰ

ਨਵ-ਜੰਮੇ ਵੱਛੇ-ਵੱਛੀਆਂ ਲਈ ਕਮਰੇ : ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦੇ ਕਟੜੂਆਂ ਵਛੜੂਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦੋ ਲਵੇਰੇ ਪਸੂਆਂ ਵਾਲੇ ਸੈਂਡਾਂ ਦਰਮਿਆਨ 4×5 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਅਕਾਰ ਦੇ 4 ਕਮਰੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਨੇ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਇ) ਦੁੱਧੋਂ ਭੱਜੇ ਡੰਗਰਾਂ ਲਈ ਸੈਂਡ

ਅਜਿਹੇ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਹੋਏ ਢਾਰੇ ਜਾਂ ਸੈਂਡ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਖੁਰਲੀ ਹੋਵੇ, ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਖੁਰਲੀ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ 2.2 ਮੀਟਰ ਚੌੜਾ ਫਰਸ਼ ਅਤੇ ਫਰਸ਼ ਦੁਆਲੇ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਨਿਕਾਸੀ ਲਈ ਨਾਲੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ) ਤਾਜ਼ੇ ਸੂਏ ਡੰਗਰਾਂ ਲਈ ਕਮਰਾ

ਗਾਂਵਾਂ ਅਤੇ ਮੱਝਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਗ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਤਾਜ਼ਾ ਸੂਇਆ ਡੰਗਰ ਇੱਕਲਾ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਡੰਗਰ ਤੰਗ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਮੋਹ-ਪਿਆਰ ਰੱਖਣ

ਲਈ ਨਵੀਂ ਸੂਈ ਗਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਉਤਾਰਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਵਾਇਤੀ ਰਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੂਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਨਾਲੀ ਵਿੱਚ ਗਾਂ ਨੂੰ ਸੂਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਵਛੜ੍ਹੇ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਖਾਨੇ ਜਾਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੂਣ ਵਾਲਾ ਖਾਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਮਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ-ਡੁੱਲ੍ਹਾ, ਹੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲਾ, ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਅਤੇ ਅਸਾਨ ਪਹੁੰਚ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੂਣ ਤੋਂ 2-3 ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸੂਣ ਤੋਂ 3-5 ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਖਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

20 ਗਾਵਾਂ ਪਿੱਛੇ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਸੂਣ ਵਾਲਾ ਖਾਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੰਦ ਕਹਿ ਲਓ ਕਿ 5 ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਤ ਸੂਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਾਵਾਂ ਮਗਰ ਇੱਕ। ਸੂਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਕਮਰੇ ਜਾਂ ਰੱਖਣੇ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤਿ ਗਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਅਕਾਰ 12 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰ ਦੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠਣ ਲਈ ਪਰਾਲੀ ਜਾਂ ਘਾਹ ਦਾ ਗੱਦਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਰੇਤ ਦੀ 30 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਮੋਟੀ ਤਹਿ ਵਿਛਾ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਗੱਦਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਮਰਿਆਂ ਦਾ ਫਰਸ਼ ਤਿਲਕਣ ਰਹਿਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਹਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮਲਮੂਤਰ ਦੇ ਨਿਕਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਛੱਤੇ ਹੋਏ ਸੂਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਜਾਂ ਖਾਨੇ ਤਸਵੀਰ 4.10 ਅਤੇ 4.11 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਤਸਵੀਰ 4.10 : ਛੱਤਿਆ ਹੋਇਆ ਸੂਣ ਵਾਲਾ ਖਾਨਾ ਜਾਂ ਕਮਰਾ
ਵਾਲਾ ਖਾਨਾ ਜਾਂ ਕਮਰਾ

ਤਸਵੀਰ 4.11 : ਅਣਛੱਤਿਆ ਸੂਣ ਵਾਲਾ ਖਾਨਾ

ਹ) ਕਟੜੂਆਂ/ਵਛੜੂਆਂ ਵਾਲਾ ਸ਼ੈੱਡ

ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਨਵਜਨਮੇ ਵੱਛੇ/ਵੱਛੀਆਂ ਜਾਂ ਕੱਟੇ/ਕੱਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਵਜਨਮੇ ਕਟੜੂਆਂ/ਵਛੜੂਆਂ ਵਿੱਚ ਛੂਤ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਫੈਲਣ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਦੀ ਦਰ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸੂਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 8 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੱਕ ਕਟੜੂਆਂ ਜਾਂ ਵਛੜੂਆਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂਕਿ ਤਸਵੀਰ 4.12 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਟੜੂਆਂ/ਵਛੜੂਆਂ ਲਈ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਖਾਨੇ: ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਛੇ-ਵੱਛੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਚੁੰਘਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਫੈਲਦੀ ਹੈ। ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਖਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਈ ਲਾਭ ਹਨ ਜਿਵੇਂਕਿ ਬਿਮਾਰੀ ਫੈਲਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਘੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਦੁੱਧ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਾਨੇ ਏਨੇ ਕੁ ਉੱਚੇ ਹੋਣ ਕਿ ਕੱਟੜੂ ਜਾਂ ਵਛੜੂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਅਤੇ ਸੂਣ ਸਕਣ। ਅਜਿਹੇ ਖਾਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਡੱਬੇ ਜਾਂ ਮੋਰੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਲੀਦਾਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਖਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚਕਾਰਲੀ ਕੰਧ ਪੌਣਾ ਮੀਟਰ ਉੱਚੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੁੱਧ ਪਿਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਛੋਟੀ ਖੁਰਲੀ ਜਾਂ ਟੱਬ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਥਾਂਵਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਵੱਛਾ ਜਾਂ ਵੱਛੀ ਖਾ-ਪੀ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਖਾਨਿਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਸੂਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਲ ਗਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ 5% ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਤਸਵੀਰ 4.12 ਕਟੜੂ ਜਾਂ ਵਛੜੂ ਲਈ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਖਾਨੇ

ਕਟੜੂਆਂ ਜਾਂ ਵਛੜੂਆਂ ਲਈ ਸਮੁਹਿਕ ਰਹਾਇਸ਼: 2 ਮਹੀਨੇ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 3 ਤੋਂ 5 ਕਟੜੂਆਂ ਜਾਂ ਵਛੜੂਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਪਰਾਲੀ ਵਿਛੀ ਹੋਵੇ। ਕੱਟਿਆਂ ਜਾਂ ਵੱਛਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੱਟੇ-ਵੱਛਿਆਂ ਦੇ ਕਮਰੇ ਜਾਂ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਿੱਲ੍ਹੇ ਫਰਸ਼ ਜਾਂ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਨਾਲ ਲਿੱਬੜੇ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਵੱਛਿਆਂ ਜਾਂ ਵੱਛੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਦਿੱਕਤ ਅਕਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਵੱਛੇ-ਵੱਛਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕੇ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਗ ਵਿੱਚ, 3 ਤੋਂ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਵੱਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਤੀਜੇ ਵੱਗ ਵਿੱਚ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਵੱਛੇ-ਵੱਛਿਆਂ ਲਈ 20-25 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਅਤੇ 3-6 ਮਹੀਨੇ ਵਾਲੇ ਸਮੂਹ ਲਈ 30 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਪ੍ਰਤਿ ਵੱਛੜੂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੱਛੇ/ਵੱਛੀਆਂ ਦਾ ਵਾੜਾ ਜਾਂ ਸ਼ੈੱਡ ਪੰਛੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਛੀ ਛੋਟੇ ਵਛੜੂਆਂ ਜਾਂ ਕਟੜੂਆਂ ਦੇ ਜਖਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(ਕ) ਵਹਿੜਾਂ ਅਤੇ ਵਹਿੜਕਿਆਂ ਲਈ ਰਹਾਇਸ਼

ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 30-40 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਜਗ੍ਹਾ ਹਰ ਝੋਟੀ ਜਾਂ ਵਹਿੜ ਲਈ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨੌਜ਼ਾਨ ਸਾਨੂੰ ਤੋਂ ਝੋਟੀਆਂ ਜਾਂ ਵੱਛੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

(ਖ) ਸਾਨੂੰ ਵਾਲਾ ਸ਼ੈੱਡ

ਬਲਦਾਂ ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਲਈ ਰਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਵਿਓਂਤਬੰਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪਸੂ-ਪਾਲਕ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਦੀ ਸਾਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਸਾਨ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇ, ਨਾਲੇ ਇਹ ਸ਼ੈੱਡ ਡੰਗਰ ਲਈ ਅਰਾਮਦਾਇਕ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਤੁਰਨ, ਫਿਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਣ। ਪੱਕੇ ਸਖ਼ਤ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਾਨੂੰ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖੁਰ ਵੱਡੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਨੂੰ ਗਾਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਜੋਂ ਸਾਨੂੰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਣਨ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਖੁਰਲੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਾਣੀ ਵਾਲਾ ਚੁਬੱਚਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੈੱਡ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਨੂੰ ਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਡੰਗਰ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਣ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾਪਣ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸ਼ੈੱਡ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਵੀਂ ਕੁਝ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਮਰਜ਼ੀ ਮੁਤਾਬਕ ਤੁਰ-ਫਿਰ ਸਕੇ। ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ 4 ਫੁੱਟ ਉੱਚੀ ਦੀਵਾਰ ਨਾਲ ਵੱਲੀ ਹੋਵੇ।

ਸੈਸ਼ਨ 3 ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਰਹਾਇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਬੰਧ-2

2. ਸਹਾਇਕ ਢਾਂਚੇ

ਸਹਾਇਕ ਢਾਂਚੇ ਦੂਜੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਢਾਂਚੇ ਹਨ ਜੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮ-ਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਢਾਂਚੇ ਪਸੂਆਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਰਹਾਇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੁਡੀਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਢਾਂਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਹੇਠਾਂ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ :

(ਉ) ਮਸਨੂਈ ਗਰਭਦਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ

ਸਾਨੂੰ ਵਾਲੇ ਸ਼ੈੱਡ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਵਾਂ ਇੱਕ 10 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦਾ ਬੜਾ ਜਾਂ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਸਾਨੂੰ ਦਾ ਵੀਰਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਸਨੂਈ ਗਰਭਦਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਇਸ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਮਨ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ, ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸਟੋਰ ਕਰਕੇ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਆਕਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 3×4 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 3×4 ਮੀਟਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਸ਼ਰੂਮ ਅਤੇ 3×4 ਮੀਟਰ ਦਾ ਹੋਰ ਕਮਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਅਫਸਰ ਲਈ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ਅ) ਸ਼ਕੰਜਾ

ਡੰਗਰਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਸਨੂਈ ਗਰਭਦਾਨ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਇਸ ਸ਼ਕੰਜੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਇੱਚ ਮੋਟੀ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪਾਈਪ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂ (U) ਦੇ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜ਼ਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 5 ਜਾਂ 7 ਪੱਕੀਆਂ ਬੁਰਜੀਆਂ ਜਾਂ ਪਿੱਲਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਰੱਡਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਪਿੱਲਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਪਾਈਪ ਵੈਲਡ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਸੂ ਹਿੱਲ ਨਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਹਰ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਾਈਪ ਸੰਗਲੀ ਸੇਵਾ ਡੰਗਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਦੋਹਾਂ ਪਿੱਲਰਾਂ ਉੱਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਡੰਗਰ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਹਟ ਸਕੇ। ਅਗਲੇ ਪਿੱਲਰ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦਾ ਕੜਾ ਜਾਂ ਹੁੱਕ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਡੰਗਰ ਸ਼ਕੰਜੇ ਵਿੱਚ ਜੰਪ ਕਰ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿਕਲ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਕੰਜੇ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 195 ਸੈਂ.ਮੀ., ਚੁੜਾਈ 75 ਸੈਂ.ਮੀ: ਅਗਲੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਉਚਾਈ 165 ਸੈਂ. ਮੀ: ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਉਚਾਈ 140 ਸੈਂ. ਮੀ: ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਕੰਜੇ ਤਸਵੀਰ 4.13 ਅਤੇ 4.14 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਤਸਵੀਰ 4.13 ਸ਼ਕੰਜੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ

ਤਸਵੀਰ : 4.14 ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ
ਸ਼ਕੰਜੇ ਵਿੱਚ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਗਾਂ

(ਉ) ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਲਿਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟੋਆ

ਇਲਾਜ ਕਰਾਉਣ ਸਮੇਂ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਇਸ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਡੇਗ ਕੇ ਲਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਪੌਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ 6 ਇੱਚ ਮੋਟੀ ਰੇਤ ਦੀ ਤਹਿ ਜਾਂ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬੂਰਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲਿਟਾਉਣ ਸਮੇਂ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਸੱਟ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਅਜਿਹਾ ਟੋਆ ਤਸਵੀਰ 4.15 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵੱਡੇ ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਟੀਕਾਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਲਾਜ ਲਈ ਜਾਂ ਪਸੂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਜਾਂ ਭਾਰ ਤੋਲਣ

ਲਈ ਜਾਂ ਮਸਨੂੰ ਗਰਬਦਾਨ ਵੇਲੇ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਹੈਡਲਿੰਗ ਯਾਰਡ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਧ ਵਿਆਸ 7.62 ਮੀਟਰ, ਭੁੱਘਾਈ 0.31 ਮੀਟਰ ਅਤੇ ਛੱਤ ਦੀ ਉਚਾਈ 2.4 ਮੀਟਰ ਹੰਦੀ ਹੈ।

ਕੱਟਿਆਂ-ਵੱਛਿਆਂ ਲਈ ਖਾਨਿਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਅਤੇ ਆਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸਧਾਰਨ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸ਼ੰਕਜਾ ਕੰਮ ਸਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤਸਵੀਰ 4.15 ਪਸੂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲਿਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟੋਆ

ਸ) ਬਿਮਾਰ ਡੰਗਰਾਂ ਵਾਲਾ ਸ਼ੈਡ ਅਤੇ ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ

ਤੰਦਰੁਸਤ ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਸ਼ੈਡ ਤੋਂ ਬਿਮਾਰ ਪਸੂਆਂ ਵਾਲਾ ਸ਼ੈਡ ਦੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ੈਡ ਵਿੱਚ ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਖੜਨ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਉਨੀ ਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਸੂਣ ਵਾਲੇ ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਖਾਨਿਆਂ ਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੈਡ ਨਾਲ ਜੁੜਵੀਂ ਕੁਝ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਫਰਸ਼ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਫਰਸ਼ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਧੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਦਵਾਈਆਂ ਦਾ ਡੱਬਾ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ ਵਾਲਾ 3x4 ਮੀਟਰ ਸਾਈਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਲਮਾਰੀਆਂ, ਦਰਾਜ਼ਾਂ, ਕਾਊਂਟਰ, ਧੋਣ ਵਾਲੀ ਸਿੱਕ, ਜਰਮ ਰਿਹਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਵਰ-ਪੱਲਗ ਆਦਿ ਸਹੂਲਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਵਾਂ 3x4 ਮੀਟਰ ਦਾ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਹੋਵੇ ਜਿੱਥੇ ਰੋਗਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਲਮਾਰੀਆਂ, ਦਰਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਟੇਬਲ ਆਦਿ ਸਹੂਲਤਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

(ਹ) ਨਵੇਕਲਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ

ਛੂਤ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਿਤ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦ ਤੋਂ ਜਲਦ ਵੱਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਅੱਲਗ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੈਡ ਅਤੇ ਨਾਲ ਜੁੜਵੀਂ ਕੁਝ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 40 ਡੰਗਰਾਂ ਮਗਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਜਿਹੀ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸ਼ੈਡ ਵਿੱਚ 2 ਤੋਂ 6 ਡੰਗਰ ਸਮਾ ਸਕਦੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ੈਡ ਦੂਸਰੇ ਸ਼ੈਡਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੈਡ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਨਿਕਾਸੀ ਨਾਲੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਨਿਕਾਸੀ ਨਾਲੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੰਦਰੁਸਤ ਪਸੂ ਬਿਮਾਰ ਪਸੂ ਦੇ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆ ਸਕੇ। ਜੁੜਵੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਾਲੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਹਰ ਸ਼ੈਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁਰਲੀ, ਪਾਣੀ ਵਾਲਾ ਚੁਬੱਚਾ ਅਤੇ ਸੰਗਲ੍ਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੈਡ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਜਾਲੀਦਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਮੱਖੀ-ਮੱਛਰ ਦੁਆਰਾ ਬਿਮਾਰੀ ਫੈਲਣ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਸ ਸ਼ੈਡ ਦਾ ਆਕਾਰ 5x3 ਮੀਟਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਸੰਗਲ੍ਹ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਹੋਵੇ। 150 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਡੱਬੇ ਜਾਂ ਖਾਨੇ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਜੋ ਦੂਸਰੇ ਸ਼ੈਡ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਰੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(ਕ) ਪੋਸਟ-ਮਾਰਲਮ ਪਲੇਟਫਾਰਮ

ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਉੱਚਾ 3×4 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਆਕਾਰ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬੜਾ ਜਾਂ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਜੋ ਛੱਤਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਵੱਡੇ ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਨਿਰੋਗ ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਵਾੜੇ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅੰਗੀਠਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਰਦਾ ਡੰਗਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਜ਼ਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਛੂਤ-ਛਾਤ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਫੈਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕੀ ਜਾ ਸਕੇ।

(ਖ) ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਤੂੜੀ ਦਾ ਸਟੋਰ

ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਤੂੜੀ ਦੇ ਸਟੋਰ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਹਾਇਕ ਢਾਂਚੇ ਹਨ। ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਨ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਖੁਰਾਕ/ਫੀਡ ਅਤੇ ਤੂੜੀ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਟੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਟੋਰਾਂ ਦਾ ਅਕਾਰ ਫੀਡ ਜਾਂ ਤੂੜੀ ਦੀ ਲੁੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਫੀਡ ਵਾਲਾ ਸਟੋਰ ਏਨਾ ਕੁ ਹੋਵੇ ਜੋ ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਡੰਗਰ ਲਈ 0.2 ਘਣਮੀਟਰ ਜਗ੍ਹਾ ਅਜਿਹੇ ਰਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਸੂ-ਖੁਰਾਕ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਯੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਖੁਰਾਕ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਦੁੱਧ-ਚੁਆਈ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਸਟੋਰ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਖੁਰਾਕ ਇੱਕ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਲਈ ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਫੀਡ-ਸਟੋਰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸਟੋਰ ਸਿੱਲ੍ਹ ਅਤੇ ਚੂਹਾ-ਰਹਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੂੜੀ, ਪਰਾਲੀ, ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਬੂਂਹਦ ਦੀ ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੂੜੀ ਅਤੇ ਪਰਾਲੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸਸਤੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਸਾਰੇ ਸਾਲ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦੀ ਤੂੜੀ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਭਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਟੋਰ ਦਾ ਅਕਾਰ, ਤੂੜੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਡੰਗਰ 6 ਕਿਲੋ ਪ੍ਰਤਿ ਡੰਗਰ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਡੰਗਰ 3 ਕਿਲੋ ਪ੍ਰਤਿ ਡੰਗਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਸੁੱਕਾ ਚਾਰਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਤੂੜੀ ਵਾਲੇ ਸਟੋਰ ਦੇ ਅਕਾਰ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੁਕਾਏ ਹੋਏ ਘਾਹ ਜਾਂ ਚੁਗੀ/ਬਾਜ਼ਰੇ ਦੇ ਟਾਂਡਿਆਂ ਲਈ ਸਟੋਰ ਏਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਟੋਰ ਹੋ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਅਜਿਹੇ ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲੁੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਕੱਢੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਗ) ਫੀਡ-ਸਟੋਰ

ਫੀਡ ਜਾਂ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਦਾਣਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ 3×4 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦਾ ਕਮਰਾ ਦੁਧਾਰੂ ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਦਿਨ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦਾ ਫੀਡ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਕਮਰਾ ਚੂਹੇ ਅਤੇ ਸਿੱਲ੍ਹ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(ਘ) ਪੱਠੇ ਕੁਤਰਨ ਲਈ ਸ਼ੈੱਡ

ਪੱਠੇ ਕੁਤਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੈੱਡ ਜੋ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 14×4 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਅਕਾਰ ਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਫਰਸ਼ ਪੱਕੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਜਾਂ ਕੰਕਰੀਟ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਕਰ ਲਵੇ: ਇੱਕ ਪੱਠੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਪੱਠੇ ਕੁਤਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਸ਼ੈੱਡ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਪੱਠੇ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੁਤਰ ਕੇ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਏ ਜਾ ਸਕਣ।

(ਙ) ਸਾਈਲੇਜ਼ ਵਾਲੇ ਟੋਏ

ਦੁਧਾਰੂ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਸਾਈਲੇਜ਼ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਖੁਰਾਕ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੱਠਿਆ ਦਾ ਅਚਾਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਈਲੇਜ਼ ਕੁਤਰੇ ਹੋਏ ਪੱਠਿਆ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਟੋਏ ਜਾਂ ਖਾਲੀ ਵਿੱਚ ਨੱਪ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਖਾਲੀਆਂ ਗਾਂਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਪੁੱਟਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਟੋਇਆਂ ਜਾਂ ਖਾਲੀਆਂ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਉੱਚੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇ। ਸਾਈਲੇਜ਼ ਚੋਖੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਘਾਟ ਸਮੇਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਈ ਤੋਂ ਜੂਨ ਅਤੇ ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ ਨਵੰਬਰ ਤੱਕ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਚੰਗੀ ਕੁਆਲਟੀ ਵਾਲੇ ਸਾਈਲੇਜ਼ ਦਾ ਵਜ਼ਨ 0.4 ਤੋਂ 0.48 ਟਨ ਪ੍ਰਤਿ ਘਣ ਮੀਟਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਾਂ ਜਾਂ ਮੱਝ ਨੂੰ 10-13 ਕਿਲੋ ਅਚਾਰ ਪ੍ਰਤਿ ਦਿਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 150 ਕੁਇੰਟਲ ਹਰੇ ਪੱਠਿਆਂ ਦਾ ਅਚਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ 15 ਫੁੱਟ ਲੰਬੀ,

12 ਚੌੜੀ ਅਤੇ 6 ਫੁੱਟ ਫੂੰਘੀ ਖਾਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਈਲੇਜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੱਕੀ, ਬਾਜ਼ਰਾ ਤੇ ਚਰ੍ਬੀ ਦੇ ਹਰੇ ਪੱਠੇ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(ਚ) ਡੱਪੜ

ਮੱਝਾਂ, ਗਾਰੇ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਲੇਟੇ ਮਾਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਤਾਪਮਾਨ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਮੱਝਾਂ ਡੱਪੜ ਵਿੱਚ ਨ੍ਹਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੱਝਾਂ ਵਾਲੇ ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੱਪੜ ਜ਼ਹੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਡੱਪੜ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਤਸਵੀਰ 4.16 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤਸਵੀਰ 4.16 : ਮੱਝਾਂ ਦੇ ਨ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਡੱਪੜ

(ਅ) ਡੇਅਰੀ ਸੈਕਸ਼ਨ

ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਕੰਮ ਦੁੱਧ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦੁੱਧ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ, ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਬੜੇ ਸਾਫ਼-ਸੁਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(1) ਦੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ

ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਕੇ ਤੋਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਢੋਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਲਕ-ਪਲਾਂਟ ਜਾਂ ਮਾਰਕਿਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਕਮਰੇ ਦਾ ਆਕਾਰ 3×4 ਮੀਟਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਮਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਹਾਇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਚੌਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਅਤੇ ਰਵਾਇਤੀ ਰਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਦੁਧਾਰੂ ਪਸੂਆਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ੈਡ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਫ਼-ਸੁਖਰਾ ਦੁੱਧ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਤਾਕੀਆਂ ਜਾਲੀਦਾਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕਮਰੇ ਦਾ ਡਰਸ਼ ਪੱਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਧ ਵਾਲੇ ਡਰਮ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਕੀਪ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਪੈਰ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਢੱਕਣ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਦੁੱਧ ਪਾਉਣ ਵੇਲੇ ਪੈਰ ਨਾਲ ਨੱਪ ਕੇ ਢੱਕਣ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਥੱਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਅਕਾਰ ਦੁੱਧ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰਨੀ 4.5 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਰਨੀ 4.5: ਦੁੱਧ-ਕੁਲੈਕਸ਼ਨ ਰੂਮ ਦਾ ਅਕਾਰ

ਕ੍ਰਮ ਅੰਕ	ਦੁੱਧ ਦੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪੈਦਾਵਾਰ (ਲੀਟਰ)	ਫਰਸ਼ ਦਾ ਅਕਾਰ (ਮੀਟਰ)	ਕਬਨ
1.	100 ਤੋਂ ਘੱਟ	3.7×3.0	700 ਲੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਰੇਕ 40 ਲੀਟਰ ਮਗਰ 0.37 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਵੱਡੇ ਅਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ।
2.	100-200	3.7×3.7	
3.	200-450	3.7×4.4	
4.	450-700	3.7×5.1	

ਵੱਡੇ ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ-ਰੂਮ, ਠੰਢਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ, ਦੁੱਧ ਵਾਲੇ ਬਰਤਨ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ, ਸਾਜ਼ੇ-ਸਾਮਾਨ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਅਤੇ ਬਰਤਣ ਧੋਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(2) ਦੁੱਧ ਵਾਲਾ ਮੁੱਖ ਸਟੋਰ

ਵੱਡੇ ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਦੁੱਧ-ਸਟੋਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਟੋਰ ਦਾ ਆਕਾਰ ਭਾਵੇਂ ਦੁੱਧ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ 4×5 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਧ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਕੈਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਰ ਕੇ ਦੁੱਧ ਦੇ ਇਸ ਵੱਡੇ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਧ ਦੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਕੈਨੀਆਂ ਨੂੰ ਰੈਫਰੀਜਰੇਟਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਬੈਕਟੀਰੀਆ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋ ਸਕਣ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਸ਼ੀਤਲ-ਯੰਤਰ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਨੂੰ $4-5^{\circ}$ ਸੈਲਸੀਅਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਾਪਮਾਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਫ਼ਤਰ, ਕੰਪੈਸਰ ਯੰਤਰ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ, ਬਰਤਨ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਆਦਿ ਮੁੱਖ ਦੁੱਧ ਸਟੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਵੇਂ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

(3) ਚਾਰਾ-ਸੈਕਸ਼ਨ

ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਡੇਅਰੀ-ਫਾਰਮ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਕਮਾਈ ਲਈ ਜੁਗਾਲੀ (ਉਗਾਲੀ) ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸਪਲਾਈ ਹੋਣੀ ਅਤਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਡਸਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ:

(ਉ) ਸੰਦਾਂ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਸ਼ੈਡ

ਟੈਂਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖੇਤੀ ਦੇ ਸੰਦਾਂ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ੈਡ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੈਡ ਲਗ-ਪਗ 8 ਮੀਟਰ ਚੌੜਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਨੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਮੀਟਰ ਅਗਾਂਹ/ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸ਼ੈਡ ਦੇ ਸਾਮੁੱਲੇ 13 ਮੀਟਰ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨਾ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ 10 ਮੀਟਰ ਚੌੜੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਟੈਂਕਟਰ ਨੂੰ ਸ਼ੈਡ ਅੰਦਰ ਲਿਜਾਣ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਰਹੇ।

ਤਸਵੀਰ 4.17 : ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਸੰਦਾਂ ਵਾਲਾ ਸ਼ੈਡ

(ਅ) ਰੂੜੀ ਵਾਲੇ ਟੋਏ

ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਗੋਬਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੂੜੀ ਜਾਂ ਪਰਾਲ੍ਹੀ ਰਲੀ ਹੋਵੇ ਉਸਨੂੰ ਖਾਦ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਉਪਜਾਊ ਸ਼ਕਤੀ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 24 ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਡੰਗਰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਜ਼ਨ ਦੇ 8 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਬਗਬਾਰ ਗੋਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਤੋਂ ਤੂੜੀ, ਪਰਾਲ੍ਹੀ, ਡੰਗਰਾਂ ਦਾ ਪਿਸ਼ਾਬ ਅਤੇ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਚਾਰਾ ਵੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਕੇ ਟੋਇਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰੂੜੀ ਦੀ ਖਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ : ਗੋਬਰ ਅਤੇ ਤੂੜੀ/ਪਰਾਲ੍ਹੀ ਗਲਣ ਸੜਨ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਜਦ 25% ਤੋਂ ਵੱਧ ਠੋਸ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਵੇ ਤਦ ਇਹ ਰੂੜੀ ਦੀ ਖਾਦ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਢੇਰ 1.5 ਤੋਂ 2 ਮੀਟਰ ਉੱਚੇ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਗੋਬਰ ਜਾਂ ਮਲਮੂਤਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਢੇਰ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖੂਹ ਜਾਂ ਨਲਕੇ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 100 ਫੁੱਟ ਦੀ ਵਿੱਥ ਤੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਢੇਰਾਂ ਥੱਲੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਫਰਸ਼ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪਲਾਸਟਿਕ ਕਾਗਜ਼ ਵਿਛਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਗੋਬਰ/ਮਲਮੂਤਰ ਦਾ ਗੰਦਾ ਪਾਣੀ ਰਿਸਣ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਹੇਠਲਾ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਤ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਖਾਦ ਨੂੰ ਟਰਾਲੀ ਜਾਂ ਗੱਡੇ 'ਤੇ ਲੱਦ ਕੇ ਰੂੜੀ ਦੇ ਟੋਏ ਜਾਂ ਗੰਡੋਆ ਖਾਦ ਵਾਲੇ ਯੂਨਿਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੂੜੀ ਵਾਲਾ ਟੋਆ 4 ਜਾਂ 5 ਮੀਟਰ ਲੰਬਾ, 2 ਜਾਂ 2.05 ਮੀਟਰ ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੀਟਰ ਭੂੰਘਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੂੜੀ ਵਾਲੇ ਟੋਇਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਹੇਠ ਰਕਬੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੰਡੋਇਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗੋਬਰ ਤੋਂ ਵਰਮੀਕੰਪੋਸਟ ਭਾਵ ਗੰਡੋਆਂ ਖਾਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡੰਗਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਰੂੜੀ/ਗੋਬਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸਾਰਨੀ 4.6 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਾਰਨੀ 4.6 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਗੋਬਰ ਖਾਦ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ

ਪਸੂ ਦੀ ਕਿਸਮ	ਗੋਬਰ ਖਾਦ (ਕਿਲੋ/ਦਿਨ)	ਸੁੱਕ ਮਾਦਾ (ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ)
ਗਾਵਾਂ	30-35	18-20
ਮੱਝਾਂ	35-40	16-18
ਭੇਡ ਅਤੇ ਬੱਕਰੀ	1.0-2.5	38-40

ਰੂੜੀ ਵਾਲੇ ਟੋਏ: ਰੂੜੀ ਵਾਲੇ ਟੋਏ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਤੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਦੀ ਬਦਬੋ ਅਤੇ ਮੱਖੀ ਮੱਛਰ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਰਹੇ। ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੂਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੋਬਰ ਢੋਆ- ਢੁਆਈ ਤੇ ਖਰਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਵੇਗਾ। ਰੂੜੀ ਭਰੇ ਟੋਇਆ ਨੂੰ 6 ਤੋਂ 8 ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਤਰਲ ਖਾਦ ਦਾ ਨਿਕਾਸ: ਗੋਬਰ ਅਤੇ ਪਿਸ਼ਾਬ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਤਰਲ ਗੋਬਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਖਾਦ ਵਿੱਚ ਠੋਸ ਪਦਾਰਥ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਖਾਦ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੈਸ਼ਨ 4 ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਰਹਾਇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਬੰਧ-2

(4) ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਾਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ-ਯੰਦੇ

ਡੰਗਰ ਰੋਜ਼-ਮਰੂਾ ਦੇ ਇਕ ਖਾਸ ਨੇਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਣ ਕਾਰਨ ਡੰਗਰ ਉੱਤੇ ਤਣਾਅ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਕੁਝ ਕੰਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨਾ, ਖੁਰਾਕ ਦੇਣੀ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਚੋਣਾ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਹਨ ਜੋ ਰੋਜ਼ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡੇਅਰੀ ਸ਼ੈਡ ਅਤੇ ਵਾੜੇ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਰੋਜ਼ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਚੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਾਵਾਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮਲਮੂਤਰ ਨਾਲ ਲਿੱਬੜੀ ਹੋਈ ਗਾਂ ਤਸਵੀਰ 4.18 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਇਕ ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰੀ ਗਾਂ ਤਸਵੀਰ 4.19 ਵਿੱਚ ਦਿਖ ਰਹੀ ਹੈ।

**ਤਸਵੀਰ 4.18: ਮਲ ਮੂਤਰ ਨਾਲ ਗਾਂ ਦਾ
ਪਿੱਛਾ ਲਿਬਜ਼ਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।**

ਤਸਵੀਰ 4.19: ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰੀ ਗਉਂ

ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਕਾਰਗਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਪਸੂ-ਪਾਲਕ ਨੂੰ ਸਮਾਂ-ਸੂਚੀ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਜ਼ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਪਸੂ-ਪਾਲਕ ਅਜਿਹੀ ਸਮਾਂ-ਸੂਚੀ ਖੁਦ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਨ. ਡੀ. ਵੀ. ਐਸ. ਯੂ. ਜਬਲਪੁਰ ਦੇ ਵੈਟਨਰੀ ਸਾਈਂਸ ਅਤੇ ਐਨੀਮਲ ਹਸਬੈਂਡਰੀ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਮਾਂ-ਸੂਚੀ ਸਾਰਨੀ 4.7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਤਕਰੀਬਨ ਸਮਾਂ (ਘੰਟੇ)	ਫਾਰਮ ਦੇ ਕੰਮ-ਕਾਜ਼	ਸੋਮਾ/ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਾਜ਼ੇ ਸਮਾਨ
04:00-04:30	ਦੁਧਾਰੂ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਨੁਹਾਉਣ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ	<ul style="list-style-type: none"> ਪਾਣੀ ਵਾਲੀ ਪਾਈਪ ਪਾਣੀ ਸਪਲਾਈ ਸਫ਼ਾਈ ਵਾਲਾ ਬੁਰਸ਼
04:30-06:30	ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਨ ਦਾ ਅੱਧਾ ਰਾਸ਼ਨ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਦੁੱਧ ਚੋਆਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਦੁੱਧ ਦੀ ਚੋਆਈ ਕਰਨੀ।	<ul style="list-style-type: none"> ਬੀਡ/ਦਾਣਾ ਮਿਣਤੀ ਵਾਲਾ ਪੈਮਾਨਾ ਤੌਲੀਆ ਚੋਣ ਉਪਰੰਤ ਬਣ ਡਬੋਣ ਵਾਲੀ ਦਵਾਈ ਦੁੱਧ ਵਾਲੀ ਬਾਲਟੀ
06:00-06:30	ਦੁੱਧ ਭਰੀਆਂ ਕੈਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦੋਧੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨਾ ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੈੱਡ ਨੂੰ ਪੋਣਾ	ਦੁੱਧ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਰਤਣ/ਡਰੰਮ
	ਅਤੇ ਜੀਵਾਣੂ ਰਹਿਤ ਕਰਨਾ	ਰਬੜ ਦੀ ਪਾਈਪ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ
06:30-08:00	ਦੁਧਾਰੂ ਗਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ੈੱਡ ਅਤੇ ਵਾੜੇ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਵਾੜਾ ਅਤੇ ਸ਼ੈੱਡ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨਾ	ਰਬੜ ਦੀ ਪਾਈਪ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ, ਝਾੜੂ
	ਬਿਮਾਰ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨਾ ਹੋਏ ਵਿੱਚ ਆਏ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਮਸਨੂੰਈ ਗਰਬਦਾਨ ਲਈ	ਰੱਸੀ
08:00-11:30	ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ ਕੱਟੇ, ਵੱਛੇ, ਕੱਟੀਆਂ ਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਦੇ ਖਾਨੇ, ਦੁੱਧੋਂ ਭੜੀਆਂ ਗਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ ਸਾਫ਼	ਝਾੜੂ ਜੀਵਾਣੂ-ਨਾਸ਼ਕ, ਕੀਟ-ਨਾਸ਼ਕ

ਸਾਰਨੀ 4.7 ਵੈਟਨਰੀ ਸਾਈਂਸ ਅਤੇ ਐਨੀਮਲ ਹਸਬੈਂਡਰੀ ਕਾਲਜ, ਐਨ. ਡੀ. ਵੀ. ਐਸ. ਯੂ., ਜਬਲਪੁਰ (ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼) ਵਿੱਖੇ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਜ਼ ਦੀ ਸਮਾਂ-ਸੂਚੀ

	ਕਰਨੇ	
	ਤੁੜੀ ਅਤੇ ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ	ਤੁੜੀ, ਹਰਾ ਚਾਰਾ, ਫੀਡ ਪਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਦਾ ਟਰਕਟਰ/ਟਰਾਲੀ
	ਵੱਡੇ/ਵੱਛੀਆਂ, ਗੱਭਣ ਗਾਵਾਂ ਤੇ ਸਾਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਨ ਦਾ ਅੱਧਾ ਰਾਸ਼ਨ ਪਾਉਣਾ	ਫੀਡ ਜਾਂ ਖੁਰਾਕ ਵੰਡ ਕੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਟਰਾਲੀ
	ਸਾਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੌਰਨਾ/ਫਿਰਨਾ	ਸਾਨ੍ਹ ਨੂੰ ਤੌਰਨ ਵਾਲਾ ਮਜ਼ਦੂਰ ਅਤੇ ਖਰਖਾਫ਼ਰਨਾ
	ਬਿਮਾਰ ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਹੋਰੇ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਗਾਵਾਂ ਦਾ ਗਰਭਦਾਨ ਹਰੇ ਪੱਠੇ ਵੱਡਣੇ, ਕੁਤਰਨੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ	ਨਵੇਕਲਾ ਸ਼ੈੱਡ, ਦੁਆਈਆਂ ਮਸਨੂਈ ਗਰਭਦਾ ਲਈ ਲੜੀਦਾ ਸਮਾਂ, ਟੋਕਾ, ਟਰਾਲੀ ਤੇ ਟੈਂਕਟਰ
11:00-02:00	ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣੇ ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਰਲੀਆਂ ਹਰੇ ਪੱਠਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਨੀਆਂ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਲਈ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਤੇ ਅਰਾਮ ਦਾ ਵਕਤ ਦੁੱਧ ਵਾਲੀ ਬਾਲਟੀ	ਫੀਡ ਵੰਡ ਕੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਟਰਾਲੀ ਜਾਂ ਟੈਂਕਟਰ ਹੋਰ ਫੁੱਟਕਲ ਕੰਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਲਈ ਨੰਬਰ ਲਾਉਣ, ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ/ਫੀਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ, ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੀ ਵਾੜ ਠੀਕ ਕਰਨੀ, ਸਾਜ਼ੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਫਿੰਟਿੰਗ ਦੀ ਰੀਪੋਰਟ, ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਚੁਬੱਚੇ ਦੀ ਹਫਤਾਵਾਰ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨੀ, ਮਲਮਤਰ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਅਤੇ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ, ਘਾਹ ਸੁਕਾਉਣਾ ਅਤੇ ਹਰੇ ਪੱਠਿਆਂ ਦਾ ਅਚਾਰ ਬਣਾਉਣਾ, ਕਲ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦੀ ਸਪਰੇਅ ਕਰਨਾ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਮੁਲੱਧ ਰਹਿਤ ਕਰਨਾ, ਗਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ ਕਰਨਾ, ਖਰਖਾ ਫੇਰਨਾ, ਖੁਰਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ, ਵਛੜੂਆਂ/ਕਟੜੂਆਂ ਦੇ ਸਿੰਗ ਦਾਗਣੇ, ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦੋ-ਛਰੋਖਤ, ਨੁਮਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਾਂਵਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨਾ
14:30-3:30	ਲੇਬਰ ਦੁਆਰਾ ਗਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੁਹਾਉਣ ਤੇ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨੀ	ਰਬੜ ਦੀ ਪਾਈਪ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ
15:30-5:30	ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾਂ ਦੇ ਰਾਸ਼ਨ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਅੱਧ ਪਾਉਣਾ	ਤੌਲੀਆ, ਚੋਣ ਉਪਰੰਤ ਬਣ ਡਬੋਣ ਵਾਲੀ ਦਵਾਈ, ਦੁੱਧ ਵਾਲੀ ਬਾਲਟੀ
	ਵੱਛੇ ਵੱਛੀਆਂ ਦੇ ਖਾਨੇ, ਦੁੱਧੋਂ ਭੱਜੀਆਂ ਗਾਂਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ, ਸਾਨ੍ਹ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ ਦੀ ਸਾਫ਼-ਸਫ਼ਾਈ ਅਤੇ ਵੱਛੇ, ਵੱਛੀਆਂ, ਗੱਭਣ ਗਾਵਾਂ ਤੇ ਸਾਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਬਚਿਆ ਅੱਧਾ ਰਾਸ਼ਨ ਪਾਉਣਾ।	ਰਬੜ ਦੀ ਪਾਈਪ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ, ਝਾੜੂ
	ਦੁਧਾਰੂ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁੜੀ ਅਤੇ ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਪਾਉਣਾ	
16:30-5:30	ਦੋਪੀ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਡੋਲੀਆਂ ਵੇਚਣਾ ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੈੱਡ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਅਤੇ ਜੀਵਾਣੂ ਰਹਿਤ ਕਰਨਾ	
	ਦੁੱਧੋਂ ਭੱਜੀਆਂ ਗਾਂਵਾਂ, ਵੱਛੇ, ਵੱਛੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁੜੀ ਤੇ ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਦੇਣਾ	
16:30-17:30	ਦੁਧਾਰੂ ਗਾਂਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ	
18:30-17:30	ਦੁਧਾਰੂ ਗਾਂਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁੜੀ ਤੇ ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਸਾਰੇ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ, ਚੌਕੀਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਰਾਤ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਾ	

ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਕਤੇ :

- 12-14 ਗਾਵਾਂ ਮਗਰ ਇਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਉੱਪਰਲੇ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਦੁੱਧ ਚੌਣ ਵਾਲੇ ਸਵੇਰੇ 8 ਵਜੇਂ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਹੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ 7 ਵਜੇ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਕੰਮ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
- ਜੇਕਰ ਪਸੂ ਚਾਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਚਲਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵੇਰੇ 9 ਤੋਂ ਦੁਪਹਿਰ ਬਾਅਦ 2 ਵਜੇ ਤੱਕ ਅਤੇ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵੇਰੇ 6 ਤੋਂ 10 ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ 5 ਤੋਂ 7 ਵਜੇ ਤੱਕ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰਨ ਲਈ ਲਿਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਡੇਅਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੂੰ ਕੰਮਾ ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਵੰਡ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰ ਡਿਊਟੀ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਲੇਬਰ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਡਿਊਟੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।
- ਦੁੱਧ ਚੌਣ ਵਾਲੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ 3.30 ਵਜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ 5.30 ਵਜੇ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦ ਕਿ ਦੂਸਰੀ ਲੇਬਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਦੇ 5 ਵਜੇ ਛੁੱਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਤਸਵੀਰ 20: ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਇਕ ਗੰਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਵਾੜਾ ਜਿਸਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਤਸਵੀਰ 21: ਫਾਊਂਡੇ ਨਾਲ ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਰਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ (ਵਾੜਾ) ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਜ਼ਦੂਰ

ਗਤੀਵਿਧੀ 1: ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ੈਡਾਂ ਅਤੇ ਵਾੜਿਆਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਚੁੜਾਈ ਦੀ ਮਿਣਤੀ ਕਰਕੇ ਨੋਟ ਕਰੋ।
ਲੜ੍ਹਿਦਾ ਸਮਾਨ

1. ਮਿਣਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਫੀਤਾ
2. ਕਾਪੀ

ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਪ੍ਰਕਿਆ

1. ਇਕ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਤੇ ਜਾਓ।
2. ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ੈਡਾਂ, ਵਲਗਣਿਆਂ ਤੇ ਹੋਰ ਢਾਂਚਿਆ ਦੀ ਮਿਣਤੀ ਕਰਕੇ ਨੋਟ ਕਰੋ।

ਗਤੀਵਿਧੀ 2 : ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੀ ਰੋਜਾਨਾਂ ਦੇ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੂਚੀ ਨੋਟ ਕਰੋ।

ਲੜ੍ਹਿਦਾ ਸਮਾਨ

1. ਕਾਪੀ

ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਪ੍ਰਕਿਆ

1. ਤੜਕਸਾਰ ਇਕ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਤੇ ਜਾਓ।
2. ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਨੋਟ ਕਰੋ।
3. ਰੋਜਾਨਾਂ ਦੇ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਕਫੇ ਮਗਰੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਨੋਟ ਕਰੋ।

ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ।

(ੳ) ਬਹੁ-ਉੱਤਰੀ ਪੁਸ਼ਨ

1. ਕਿਹੜਾ ਡੰਗਰ ਗਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲੇਟਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।
 ਉ) ਦੇਸੀ ਡੰਗਰ ਅ) ਦੌਰਾਲੇ ਡੰਗਰਏ ਮੱਝ ਸ) ਵਲਾਇਤੀ ਡੰਗਰ
 ਦੁਧਾਰੂ ਪਸੂਆਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ੈਡ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਲਾਂਘੇ ਦੀ ਚੁੜਾਈ ਕਿੰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
 ਉ) 1.2 ਮੀਟਰ ਅ) 1.8 ਮੀਟਰ ਇ) 2.2 ਮੀਟਰ ਸ) 2.5 ਮੀਟਰ
2. ਪਸੂ ਖੜ੍ਹੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਕਿਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।
 ਉ) ਸੂਣ ਵਾਲੇ ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਖਾਨਾ ਅ) ਵੱਛੇ ਵੱਛੀਆਂ ਦਾ ਖਾਨਾ
 ਇ) ਦੁੱਧ ਚੌਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ੈਡ ਸ) ਸਾਨੂ ਵਾਲਾ ਸ਼ੈਡ
3. ਸੂਣ ਵਾਲੇ ਪਸੂ ਨੂੰ ਸੂਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਜਾਂ ਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
 ਉ) 2 ਤੋਂ 3 ਹਫਤੇ ਅ) ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਇ) ਡੇਢ ਮਹੀਨਾ ਸ) ਦੋ ਮਹੀਨੇ
4. ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਫੈਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਗਾਂਵਾਂ ਮਗਰ ਇਕ ਨਵੇਕਲਾ ਕਮਰਾ ਜਾਂ ਸ਼ੈਡ ਬਿਮਾਰ ਪਸੂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
 ਉ) 100 ਅ) 150 ਇ) 200 ਸ) 40

(ਅ) ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਭਰੋ-

1. ਗੋਬਰ ਅਤੇ ਪਿਸ਼ਾਬ ਦੇ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਣਦਾ ਹੈ।
2. 24 ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਡੰਗਰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਕ ਭਾਰ ਦਾ..... ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਗੋਬਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
3. ਜਹਮ ਰਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਾਬ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਡਿਗਰੀ ਸੈਲਸੀਅਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਾਪਮਾਨ 'ਤੇ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
4. ਇਕ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਨਵਜਨਮੇ ਕਟੜੂਆਂ/ਵਛੜੂਆਂ ਲਈ ਪਾਨਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੂਣ ਵਾਲੇ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ.... ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
5. ਦੁਧਾਰੂ ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਸ਼ੈਡ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਲਾਂਘੇ ਦੀ ਢਲਾਣ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਪਾਸਿਆਂ ਵੱਲ ਨੂੰ..... ਮਗਰ 1 (ਇੱਕ) ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇ) ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਦੱਸੋ

1. ਡੋਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਕਈ ਗੇਟ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।
2. ਖੁਲ੍ਹੀ ਰਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਡੰਗਰ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
3. ਸਿੱਖੇ ਅਤੇ ਗਿੱਲੇ ਫਰਸ਼ਾਂ ਤੇ ਨਵਜਮੇ ਕਟੜੂਆਂ/ਵਛੜੂਆਂ ਨੂੰ ਸਾਹ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
4. ਸਾਨੂੰ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਸਬਤ ਫਰਸ਼ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
5. ਸੂਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵਜਮੇ ਵਛੜੂਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜ) ਕਾਲਮਾਂ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਮਿਲਾਪ ਕਰੋ—

ਕਾਲਮ ਓ)	ਕਾਲਮ ਅ ਵਿੱਚ ਚੁਣ ਕੇ ਲਿਖੋ	ਕਾਲਮ ਅ)
1. ਸੂਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ		ਨਵਜਮੇ ਕੱਟੜੂ/ਵੱਛੜੂ ਰੱਖਣ ਲਈ
2. ਕੱਟੜੂ/ਵੱਛੜੂ ਲਈ ਕਮਰਾ		ਡੰਗਰਾ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ
3. ਸ਼ਕੰਜਾ		ਬਿਮਾਰ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ
4. ਨਵੇਕਲਾ ਸ਼ੈੱਡ		ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਵਾਕਿਫ਼ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ
5. ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਾਲਾ ਸ਼ੈੱਡ		ਸੂਣ ਵਾਲੇ ਪਸੂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ

ਹ) ਸਾਰਨੀ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਭਰੋ

		1ਬ	1ਬ
3	ਣਾ	ਦ	ਕ
4ਅ		ਰ	
5	ਈ		ਸੈ

ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਕਾਲਮ ਵੱਲ

3. ਕੱਟੜੂ/ਵੱਛੜੂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ
4. ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਵਾ-ਰਹਿਤ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਦਬਾ ਕੇ ਰੱਖਣ ਉਪਰੰਤ ਬਣਦਾ ਹੈ।
5. ਪਾਈਪ ਦੀ ਕਿਸਮ ਜੋ ਕਿ ਡੋਅਰੀ ਸ਼ੈੱਡ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਪੋਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਭਰੋ

1. ਖੱਸੀ ਕੀਤਾ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦਾ ਨਰ
2. ਸ਼ੈੱਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਜਗ੍ਹਾ

ਇਕਾਈ 4 : ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ

ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ

ਇਸ ਇਕਾਈ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਉਪਰੰਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ

- ਪਸੂ-ਖੁਰਾਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।
- ਪਸੂ-ਧਨ ਲਈ ਖੁਰਾਕ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।
- ਪਸੂ-ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਭੂਮਿਕਾ—

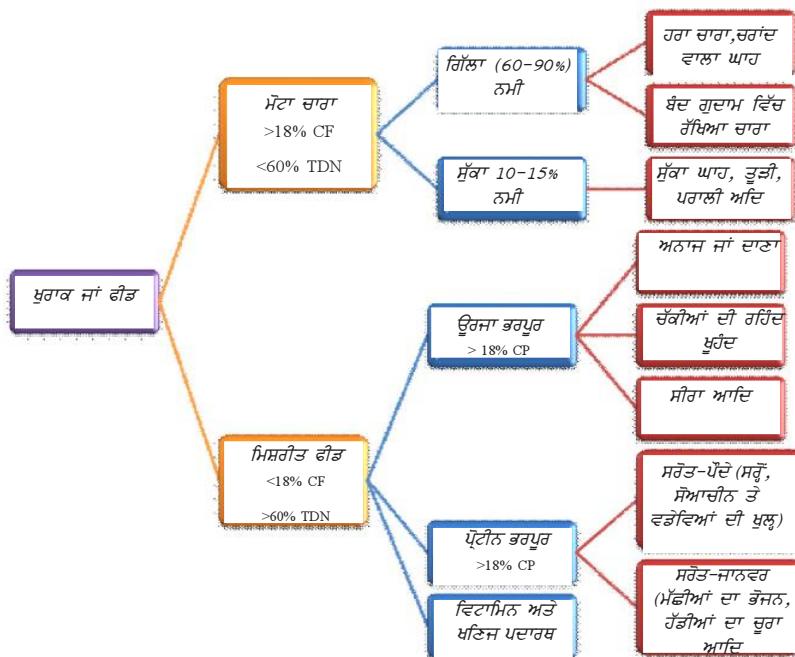
ਡੇਅਰੀ ਪਸੂ ਪਾਲਣ ਤੇ ਆਊਂਦੇ ਕੁੱਲ ਖਰਚੇ ਦਾ 70 ਫੀਸਦੀ ਖਰਚਾ ਇਕੱਲੀ ਖੁਰਾਕ ਤੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਚੰਗੀ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਤੁਲਿਤ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੋਨ, ਕਾਰਬੋਹਾਈਡ੍ਰੇਟਸ, ਚਿਕਨਾਈ, ਖਣਿਜ ਪਦਾਰਥ, ਵਿਟਾਮਿਨ ਆਦਿ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਖੁਰਾਕ ਚੰਗੀ ਗਣਨਾ ਵਾਲੀ, ਸੁਆਦਲੀ, ਸਸਤੀ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣ ਯੋਗ ਫਲਾਵਟਦਾਰ, ਨਰਮ ਅਤੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਤੱਤਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੀ ਸਫ਼ਲਤਾ ਵਿੱਚ ਡੇਅਰੀ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਸੰਤੁਲਿਤ ਅਤੇ ਵਾਜ਼ਬ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀ ਖੁਰਾਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਤੁਲਿਤ ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਚੌਣ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਫੀਡ ਦੀ ਕੀਮਤ ਘਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਖੁਰਾਕ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਜਦ ਘੱਟ ਹੋਣ ਤੱਦ ਇਹ ਖੁਰਾਕ ਕੇ ਰੱਖ ਲੈਣੇ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਟੋਰ ਕਰ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਫੀਡ ਸਸਤੀ ਦਰ ਤੇ ਮਿਲ ਸਕੇ।

ਸੈਸ਼ਨ 1 : ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਏਂ, ਮਿਕਦਾਰ ਅਤੇ ਗੁਣਵੰਤਾ

1. ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਖੁਰਾਕੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ

ਕੱਚੇ ਗੇਸ਼ੇ (ਕਰੂਡ ਫਾਈਬਰ) ਦੀ ਵਿਗਾੜਾ ਅਤੇ

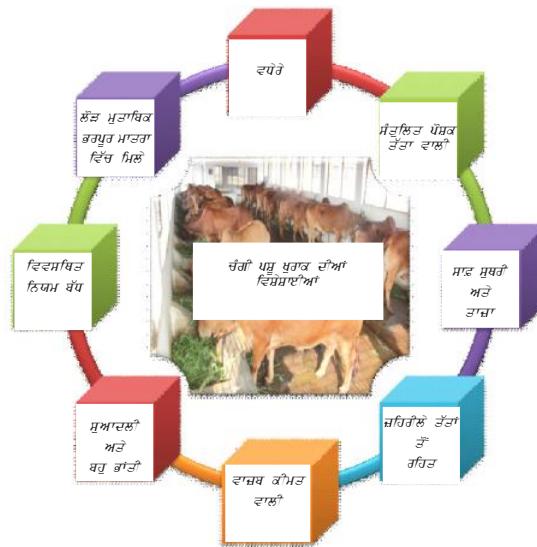
ਹਜ਼ਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁੱਲ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ (TDN) ਅਤੇ ਯੋਗਕ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਪਸੂ ਖੁਰਾਕੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਭਿੰਨ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਉਪਲੱਬਧਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਪਸੂ-ਪਾਲਕ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧਾ ਜਾ ਯਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਰਾਕੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋ ਸਕੇ। ਚਾਰਟ 6.1 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਤੱਤਾਂ (ਕੱਚੇ ਗੇਸ਼ੇ, ਹਜ਼ਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁੱਲ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤ, ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਅਤੇ ਯੋਗਕ ਵਸਤੂ) ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਚਾਰਟ 6.1: ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਬਣਤਰ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਤੱਤ

2. ਇਕ ਚੰਗੀ ਪਸੂ ਖੁਰਾਕ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਈਆਂ

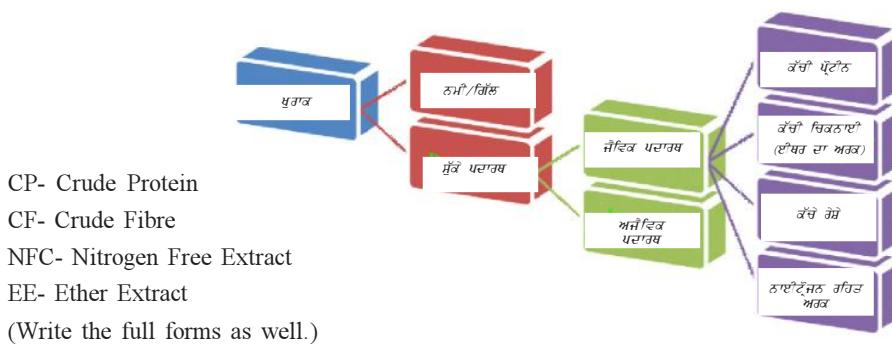
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖੁਰਾਕੀ ਵਸਤਾਂ ਸਾਫ਼ ਸੁਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਜ਼ੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਖੁਰਾਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੋਨ, ਕਾਰਬੋਹਾਈਡਰੇਟ, ਚਿਕਨਾਈ, ਖਣਿਜ ਖਦਾਰਥ ਅਤੇ ਵਿਟਾਮਿਨ ਆਦਿ ਦੇ ਦਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਲਿਤ ਵਧੀਆ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀ ਸੁਆਦਲੀ ਵਾਜ਼ਬ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀ ਅਜਿਹੇ ਮਿਸ਼ਰਨ ਵਾਲੀ ਪਸੂਆਂ ਦੀਆਂ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਸਕੇ, ਹਾਜ਼ਮੇਦਾਰ, ਫਲਾਵਟੀ ਅਤੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਤੱਤਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਵੇ। (ਚਾਰਟ 6.2)

ਚਾਰਟ 6.2 : ਸੰਤੁਲਿਤ ਪਸੂ ਖੁਰਾਕ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ

3. ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ

ਸੰਤੁਲਿਤ ਖੁਰਾਕ ਨੂੰ 6 ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਣੀ, ਸੁਆਹ, ਕੱਚੀ ਪ੍ਰੋਟੋਨ (CP), ਈਥਰ ਦਾ ਅਰਕ (EE), ਕੱਚਾ ਗੇਸ਼ਾ (CF) ਅਤੇ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਰੱਹਿਤ ਤੱਤ ਜਾਂ ਅਰਕ (NFC)। ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਬਣਤਰ ਬਾਰੇ ਜਾਨਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ 6 ਤੱਤਾਂ ਜਾਂ ਭਾਗਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ-ਮਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਬਣਤਰ ਤੋਂ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਖੁਰਾਕ ਵਿੱਚ ਗੇਸ਼ੇਦਾਰ ਤੱਤ, ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਟੋਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਤ ਹਨ। ਚਾਰਟ 6.3 ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਪਸੂ ਖੁਰਾਕ ਵਿਚਲੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਸ਼੍ਰੋਣੀਆਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਚਾਰਟ 6.3 : ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਬਣਤਰ

ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 6 ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਸਾਹਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਾਰਨੀ 6.1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਾਰਨੀ 6.1 ਪਸੂ ਖੁਰਾਕ ਦੇ 6 ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਾਗਾਂ ਤੱਤਾਂ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਭਾਗ

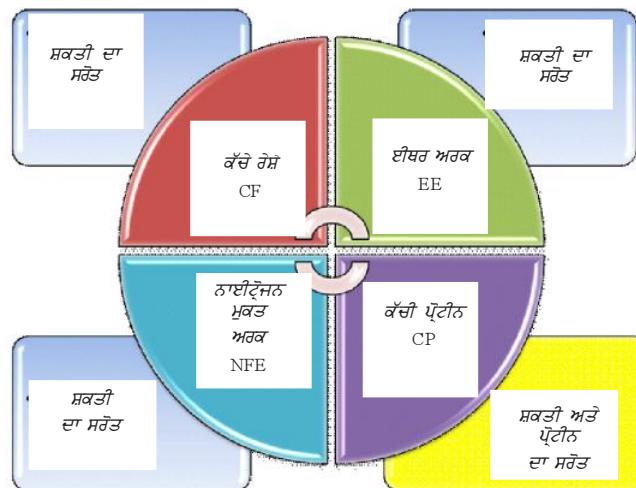
ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦੇ ਤੱਕ		ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਭਾਗ
ਨਮੀ		ਪਾਣੀ, ਵਾਸਥੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥ
ਸੁੱਕਾ ਪਦਾਰਥ	ਜੈਵਿਕ ਪਦਾਰਥ	ਕੱਚੀ ਪ੍ਰੋਟੀਨ
		ਈਥਰ ਦਾ ਅਰਕ (ਕੱਚੀ ਚਰਬੀ)
		ਕੱਚੇ ਰੇਸ਼ਾ
		ਨਾਈਟੋਜਨ ਗਹਿਰ ਅਰਕ
	ਅਜੈਵਿਕ ਪਦਾਰਥ	ਖਾਦ (ਫੀਡ)

ਇਨ੍ਹਾਂ 6 ਮੁੱਖ ਤੱਤਾਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਮੁੱਲ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਆਮ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਬਾਰੇ ਜਾਂਚ:

ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ (ਜੈਵਿਕ) ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਹਨ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੀਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵੇਂ ਮੁਢਲੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਫੀਡ ਤੋਂ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਫੀਡ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪਸੂ ਕੱਚੇ ਰੇਸ਼ੇ, ਈਥਰ ਅਰਕ, ਨਾਈਟੋਜਨ ਮੁਕਤ ਅਰਕ ਅਤੇ ਕੱਚੀ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਖੁਰਾਕੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕੱਚੀ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਰਣਨ ਚਾਰਟ 6.4 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਚਾਰਟ 6.4 ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਦੇ ਸਰੋਤ

ਫੀਡ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਸੂ ਇਸਨੂੰ ਹਜਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਫੀਡ ਵਿਚਲੇ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਪਾਚਨ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਿਹਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਲ ਕਿੰਨਾ ਭੋਜਨ ਖਾਇਆ ਬਲਕਿ ਖਾਧੇ ਹੋਏ ਭੋਜਨ ਦੀ ਹਜਮ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਪਸੂਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਫੀਡ ਦਾ ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਭਾਗ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਉਹ ਭਾਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪਸੂ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਚਾਈ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਫੀਡ ਦੇ ਪਚਣ ਯੋਗ ਭਾਗ ਤੋਂ ਹੀ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਸਿਹਤ, ਸਰੀਰਕ ਵਾਧੇ, ਪ੍ਰਜਨਣ ਅਤੇ ਪੈਦਾਵਾਰ ਲਈ ਸਹਾਇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਫੀਡ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ

ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਲ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ (TDN) ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ : ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਏ ਹੋਏ ਕੱਚੇ ਰੋਸੇ (CF) ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕੱਚੀ ਪ੍ਰੋਟੀਨ (CP), ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਈਬਰ ਅਰਕ (EE) ਅਤੇ ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਮੁਕਤ ਅਰਕ (NFE) ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਲ ਯੋਗਕ ਤੱਤਾਂ (TDN) ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਫੀਡ ਦੀ ਕੁਲ ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ (TDN), ਉਸ ਫੀਡ ਵਿਚਲੇ ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੱਚੇ ਰੋਸੇ (CF), ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕੱਚੀ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਪੋਸ਼ਕ (NFE) ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ (TDN) ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਾਤਰਾ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੂਚਰ ਹੋਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(CP), ਹਜਮ ਹੋਣ ਯੋਗ ਈਬਰ ਅਰਕ (EF), ਅਤੇ ਹਜਮ ਹੋਣ ਯੋਗ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਰਹਿਤ ਅਰਕ।

ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਲ ਤੱਤ % = ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੱਚਾ ਰੋਸਾ (CP), ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਈਬਰ ਅਰਕ EF (% × 2.25), ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਰਹਿਤ ਅਰਕ

ਇਸ ਫਾਰਮੂਲੇ ਵਿੱਚ ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਈਬਰ ਅਰਕ $\frac{1}{2.25}$ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਬੋਗਾਈਡ੍ਰੋਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਨਾਲੋਂ ਈਬਰ ਅਰਕ (Fat) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਇਕਾਈ ਵਜ਼ਨ ਮਗਰ 2.25 ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਫੀਡ ਦੇ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਚਨ ਸ਼ਕਤੀ ਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਫੀਡ ਵਿਚਲੇ ਉਪਯੋਗੀ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਸਕਣ ਯੋਗ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਲ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ (TDN) ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੀਡ ਤੋਂ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਫੀਡ ਦੇ ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਲ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ (TDN) ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜਾਨਨ ਦਾ ਅਸਲ ਮਨਰੋਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਚਾਰੇ ਅਤੇ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਖੁਰਾਕਾਂ/ਦਾਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕੁਝ ਫੀਡ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਪੇਟ ਤਾਂ ਭਰ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਜਾਂ ਵਾਧੇ ਜਾਂ ਪੈਦਾਵਾਰ ਲਈ ਲੋੜ੍ਹੀਂਦੇ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਿਲ ਸਕਣਗੇ। ਕੁਝ ਫੀਡ ਉਤਮ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਲੇ ਖੁਰਾਕੀ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹਜਮ ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਡੰਗਰ ਦੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਕੇ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਲੁੜ੍ਹੀਂਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਚੰਗੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ਫੀਡ ਮਹਿੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇਕ ਡੰਗਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀਆਂ ਕੁਲ ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤੱਤਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੁੱਧੋਂ ਭੱਜੀਆਂ ਗਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦੀ ਲੋੜ ਲਵੇਰੀਆਂ ਗਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਲਾਈਤੀ ਅਤੇ ਦੋਗਲੀ ਨਸਲ ਦੀਆਂ ਵਹਿੜਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸੀ ਵਹਿੜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕੁਲ ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਖੁਰਾਕੀ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਵੱਧ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਡੀ ਗਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕੱਟੜੂ/ਵੱਛੜੂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਹਜਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਲ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ (TDN) ਦੇ ਇਸ ਵਿਸਥਾਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਲੁੜ੍ਹੀਂਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਕੱਢਣਾ ਕਾਫੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਤਰੀਕਾ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਲਾਭ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਸੂ ਦੀਆਂ ਵੱਧ ਖੁਰਾਕੀ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲਾ ਚਾਰਾ (ਕੂਲਾ ਪੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ) ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਖੁਰਾਕ ਤੇ ਘੱਟ ਖਰਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਖੁਰਾਕ ਚੰਗੀ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਤੋਂ ਖੁਰਾਕੀ ਲੋੜਾਂ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕੁਝ ਹਜ਼ਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤ (TDN) ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਾਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪੱਧ ਹੈ। ਪਰ ਅਰੰਭਕ ਖੁਰਾਕ ਯੋਜਨਾ ਵੱਜੋਂ (TDN) ਕਿਸੇ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਸੂ ਖੁਰਾਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪਰਖ

ਕੱਚੀ ਪ੍ਰੋਟੀਨ (Crudeprotein) ਖੁਰਾਕ ਵਿੱਚ ਕੱਚੀ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਸ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖੁਰਾਕ ਵਿੱਚਲੀ ਸਾਰੀ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੋਟੀਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗ-ਪਗ 16 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰੋਟੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚੁਗਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡੰਗਰ (ਗਾਵਾਂ, ਮੱਛਾ, ਬੱਕਰੀਆਂ ਤੇ ਭੇਡ ਆਦਿ) ਪੌਦਿਆਂ ਤੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਲਗ-ਪਗ ਸਾਰੀ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਪੈਦਾਵਾਰ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੀਡ ਅਤੇ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਨਹੀਂ, ਕੱਚੀ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਅਤੇ ਹਜ਼ਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁੱਲ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ (TDN) ਦੀ ਮਾਤਰਾ % ਸਾਰਣੀ 6.2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਣੀ 6.2 ਫੀਡ/ਵੰਡ ਅਤੇ ਚਾਰਿਆਂ ਦੇ ਔਸਤ ਖੁਰਾਕੀ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਤਾਜੇ ਵਜ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ :

ਫੀਜ਼ ਜਾਂ ਵੰਡ ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ	ਨਮੀਂ (%)	ਕੱਚੀ ਪ੍ਰੋਟੀਨ (%)	ਹਜ਼ਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁੱਲ ਤੱਤ (%)
ਮੱਕੀ	10.0	9.0	82.0
ਜੌਂ	10.0	9.5	75.0
ਜਵਾਰ	10.0	7.2	70(TDN)
ਬਾਜ਼ਰਾ	10.0	6.6	65.0
ਛੋਲੇ	10.0	14.4	80.0
ਕਣਕ	10.0	12.8	80.0
ਜਵੀਂ	10.0	10.4	75.0
ਕਣਕ ਦਾ ਸੂੜਾ	10.0	15.0	60.0
ਚੌਲਾਂ ਦਾ ਬੁਰਾਦਾ	10.0	9.6	65.0
ਮੁੰਗਫਲੀ ਦੀ ਖਲ	10.0	45.0	75.0
ਸਰੋਂ ਦੀ ਖਲ	10.0	36.0	74.0
ਵਡੇਵਿਆਂ ਦੀ ਖਲ	10.0	21.6	70.0
ਤਿਲਾਂ ਦੀ ਖਲ	10.0	45.6	78.0
ਹਰੇ ਚਾਰੇ			
ਬਰਸੀਮ	85.0	2.4	13.0
ਜਵਾਰ	75.0	0.7	16.0
ਮੱਕੀ	75.0	1.6	17.0
ਜਵੀਂ	75.0	1.8	17.0
ਬਾਜ਼ਰਾ	75.0	1.2	15.0
ਦੋਗਲਾ ਨੇਪੀਅਰ	75.0	1.5	15.0
ਸੁਕੇ ਚਾਰੇ			
ਤੂੜੀ	10.0	3.0	40.0
ਪਰਾਲੀ	10.0	2.0	40.0
ਜਵੀਂ ਦੀ ਤੂੜੀ	10.0	7.2	55.0
ਮੱਕੀ ਦੀ ਕੜਬਾ/ਸੁੱਕੇ ਟਾਂਡੇ	10.0	1.8	40.0
ਜਵਾਰ ਦੀ ਕੜਬਾ/ਸੁੱਕੇ ਟਾਂਡੇ 10.0	10.0	1.2	40.0

ਬਾਜਰੇ ਦੀ ਕੜਬਾ/ਸੁੱਕੇ ਟਾਂਡੇ	10.0	1.2	40.0
ਗੰਨੇ/ਕਮਾਦ ਦੇ ਆਗਾ	30.0	1.2	42.0
ਸੁੱਕੇ ਘਾਹ			
ਸੁਕਾਇਆ ਘਾਹ	15.0	4.5	45.0
ਸੁਕਾਇਆ ਬਰਸੀਮ	10.0	15.0	60.0
ਵੱਖ ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਈਲੇਜ			
ਮੱਕੀ ਦਾ ਅਚਾਰ/ਬੰਦ ਗੁਦਾਮ ਵਿੱਚ ਗੱਖਿਆ, ਮੱਕੀ ਦਾ ਅਚਾਰ।	70.0	1.2	18.0
ਜਵੀਂ ਦਾ ਅਚਾਰ/ਬੰਦ ਗੁਦਾਮ ਵਿੱਚ ਗੱਖਿਆ, ਜਵੀਂ ਦਾ ਅਚਾਰ।	70.0	1.4	18.0

અભિયાસ

ਗਤੀ ਵਿਧੀ 1: ਫੀਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੁੜੀਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਹਰ ਪੱਠਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਮੀ ਅਤੇ ਕੱਚੀ ਪ੍ਰੋਟੋਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਰਸਾਓ

ਲੁੜੀਂਦਾ ਸਮਾਨ

- ਫੀਡ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੂਲ ਅਨਾਜ/ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ
 - ਹਰੇ ਚਾਰੇ/ਪੱਠੇ

ਤਰਤੀਬ/ਤਰੀਕਾ

1. ਇਕ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਤੇ ਜਾਓ।
 2. ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਲਿਸਟ ਬਣਾਓ।
 3. ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਪੋਸ਼ਕ ਤੰਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖੋ।

ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ।

ਬਹੁ-ਵਿਕਲਪੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ :

(अ) खाली थां भुरे :

- ਉ) ਪਸੂ ਪਾਲਨ ਵਿੱਚ% ਖਰਚਾ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਮੁਰਾਕ ਤੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 ਅ) ਤੁੜੀ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ% ਸੁੱਕਾ ਪਦਾਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
 ਇ) ਹਜ਼ਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁੱਲ ਪੌਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ (TDN) ਦੀ ਜਾਂਚ ਪਦਾਰਥ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਧਰ ਅਰਕ
 ਤੂੰ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- ਸ) ਈਥਰ ਅਰਕ (ਚਿਕਨਾਈ) ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਨਿਟ ਵਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਬੋਗਾਈਡ੍ਰੋਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਨਾਲੋਂ ਵਜ਼ਨ ਦੇ ਉਸੇ ਯੂਨਿਟ ਵਜ਼ਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ..... ਗੁਣਾ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
 ਹ) ਕੱਚੀ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਸ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰੋਟੀਨਾਂ ਵਿੱਚਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(ਈ) ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਦੱਸੋ

ਉ) ਕਿਸੇ ਪਸੂ ਲਈ ਹਜ਼ਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਉਸਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

- ਅ) ਸਾਈਲੋਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਫੀਡ ਜਾਂ ਵੰਡ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 ਇ) ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਪਸੂ-ਖੁਰਾਕ ਵਿੱਚ ਕਾਰਬੋਗਾਈਡ੍ਰੋਟ ਦੀ ਵਧੀ ਮਾਤਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
 ਸ) ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਫੀਡ ਜਾਂ ਵੰਡ ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਤੌਂ ਮਹਿੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
 ਹ) ਫੀਡ ਵਿਚਲੇ ਅਜੈਵਿਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਖਣਿਜ ਪਦਾਰਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਸ) ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਲਮ ਮਿਲਾਓ

ਕਾਲਮ ਉ	ਆ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣ ਕੇ ਲਿਖੋ	ਕਾਲਮ 'ਾ'
1. ਈਥਰ ਅਰਕ EF		ਐਮੀਨੋ ਤੇਜ਼ਾਬ
2. ਕੱਚਾ ਰੋਸ਼ਾ CF		ਹੈਮੀਸੈਲਯੂਲੋਸਿਜ
3. ਸੁਆਹ ASH		ਚਿਕਨਾਈ/ਚਰਬੀ
4. ਕੱਚੀ ਪ੍ਰੋਟੀਨ CP		ਸੈਲਯੂਲੋਸ
5. ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਮੁਕਤ ਅਰਕ NEF		ਖਣਿਜ

ਹ) ਹੇਠਲੀ ਸਾਰਨੀ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਲਿਖੋ

4 ਮੁੱ		ਲਿ 2	ਬ 3	
	1 ਸ			
			ਸੀ	
	ਸ	5 ਚੂ		

ਇਕ ਕਾਲਮ ਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਕਾਲਮ ਵੱਲ

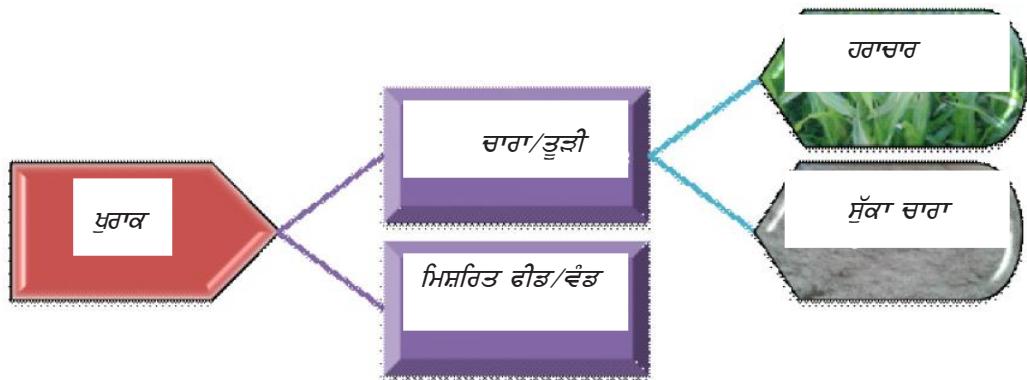
4. ਫੀਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਕਸਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਨਾਜ
 5. ਗਰਮੀ ਦੀ ਕੁੱਤ ਵਿੱਚ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਇਕ ਫਸਲ

ਉਪਰੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਸੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ

1. ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਕੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਧੀ
 2. ਕੱਚੇ ਰੋਸ਼ੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਾਗ
 3. ਸਰਦੀ ਦੀ ਕੁੱਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚੱਲਿਤ ਹਰਾ ਚਾਰਾ

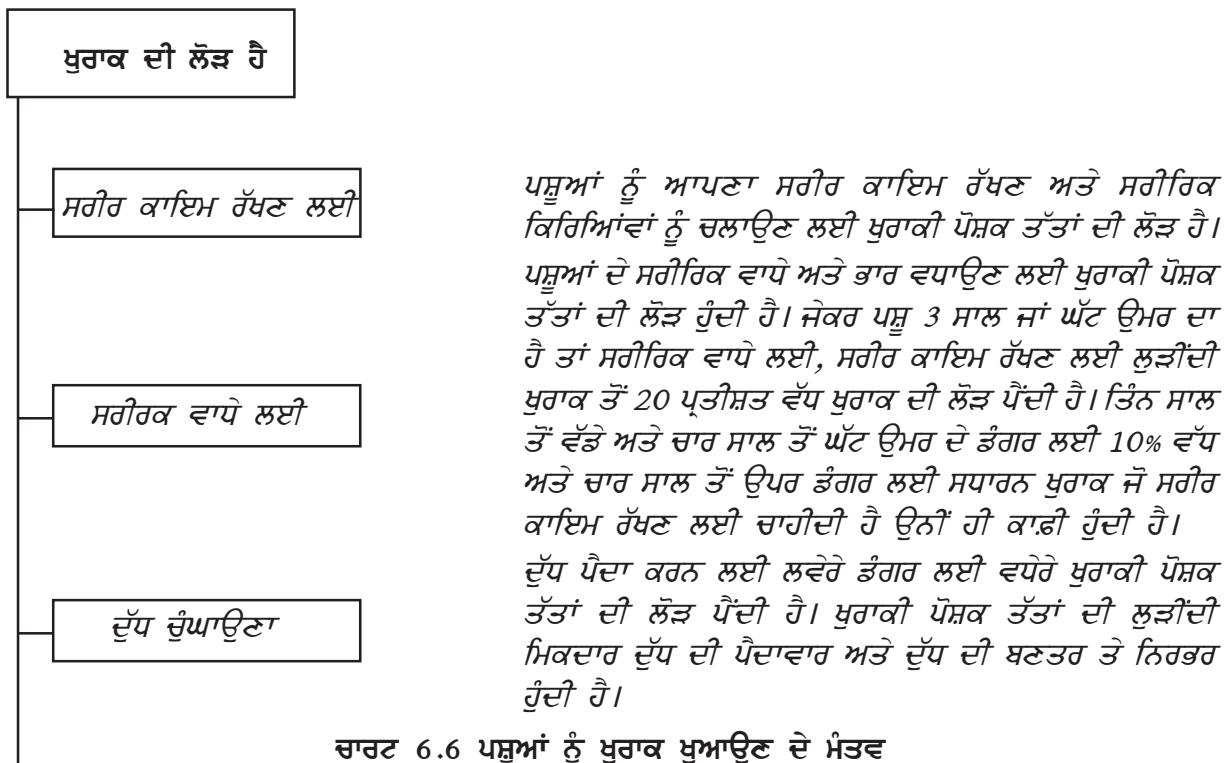
ਸੈਸ਼ਨ 2 : ਡੇਅਰੀ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਖੁਰਾਕ ਖੁਆਉਣਾ

ਡੇਅਰੀ ਵਾਲੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਿਸ਼ਨਿਤ ਫੀਡ ਜਾਂ ਵੰਡ ਅਤੇ ਪੱਠੇ (ਚਾਰਟ 6.5) ਪੱਠੇ ਜਾਂ ਚਾਰਾ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ: ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਅਤੇ ਸੁੱਕਾ ਚਾਰਾ। ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਖੁਆਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਖੁਰਾਕੀ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਫੀਡ/ਵੰਡ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤਾਕਤਵਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੁੱਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਿਸ਼ਨਿਤ ਫੀਡ ਨੂੰ ਘਰਾ ਕੇ ਹਰੇ ਪੱਠਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਪੁਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਚਾਰਟ 6.5 ਖੁਰਾਕ ਦਾ ਮੋਟੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਕਰਨ

ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ, ਸਰੀਰਿਕ ਵਾਧੇ, ਦੁੱਧ ਪੈਦਾ ਕਰਨ, ਪ੍ਰਜਨਣ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਖੁਰਾਕ ਢੇਣੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਖੁਰਾਕ ਖੁਆਉਣ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਵ ਚਾਰਟ 6.6 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਜਨਣ ਲਈ

ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ

ਜੇਕਰ ਮਾਦਾ ਗੱਭਣ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਪਲ ਰਹੇ ਕੱਟਛੂ/ ਵੱਛੂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਵੱਧ ਖੁਰਾਕੀ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦ ਕੱਟਛੂ/ ਵੱਛੂ ਦਾ ਅਤੇ ਜੇਰ ਦਾ ਵਾਧਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਧੇਰੇ ਖੁਰਾਕੀ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਨਰ ਡੰਗਰ ਫੌਆ ਢੁਆਈ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਤੇ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ (ਬਾਰਾ ਜਾਂ ਹਲਕਾ) ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਖੁਰਾਕੀ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਧ ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

1. ਪਸੂਆਂ ਦੀਆਂ ਖੁਰਾਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣ ਲਈ ਸਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ

ਗਾਵਾਂ ਮੱਝਾਂ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ੴ) ਸੁੱਕੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਰੀਰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਸੂਆਂ ਦੀਆਂ ਖੁਰਾਕੀ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ :

ਸਭ ਖੁਰਾਕੀ ਵਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਮੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਨਮੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸੁੱਕਾ ਪਦਾਰਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਸੂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਵੰਡ ਫੀਡ ਵਿੱਚੋਂ ਨਮੀ ਘਟਾਉਣ ਉਪੰਨਤ, ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਮਾਤਰਾ ਸੁੱਕੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਖਪਤ ਕਹਿਲਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਰੋਜ਼ ਦੀਆਂ ਸਰੀਰਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਾਨਾ ਸੁੱਕੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਾਤਰਾ ਖਾਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਸੀ ਨਸਲਾਂ ਦੇ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਸੁੱਕੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਰੁਜ਼ਾਨਾ ਲੁੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਿਕ ਵਜ਼ਨ ਦਾ 2.0-2.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੋਗਲੀ ਨਸਲ ਦੀਆਂ ਗਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੱਝਾਂ ਲਈ ਸੁੱਕੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਰੁਜ਼ਾਨਾ ਲੋੜ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਿਕ ਵਜ਼ਨ ਦਾ 2.5 ਤੋਂ 3.0 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਸੂ ਪਾਲਕ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਰਾਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡੰਗਰ ਲਈ ਰੁਜ਼ਾਨਾ ਲੁੜੀਂਦੇ ਸੁੱਕੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਇਕ-ਤਿਹਾਈ ਪੂਰਤੀ ਵੰਡ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਫੀਡ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਪੂਰਤੀ ਹਰੇ ਪੱਠਿਆਂ/ਤੂੜੀਆਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਲੀਦਾਰ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਸਦਕਾ ਸੁੱਕੇ ਚਾਰਿਆਂ (ਤੂੜੀ/ਪਰਾਲੀ) ਦੀ ਖਪਤ ਵਿੱਚ ਚੰਖਾ ਵਾਧਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੇਠ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੁੱਕੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲੋੜ

Total DM required

ਸੁੱਕੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲੋੜ

1/3rd concentrate

2/3rd roughage

1/3 ਹਿੱਸਾ ਫੀਡ ਜਾਂ ਵੰਡ ਤੋਂ
ਮਿਸ਼ਰਿਤ

2/3 ਹਿੱਸਾ ਹਰੇ ਚਾਰੇ/ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਤੋਂ

(1/3 ਹਿੱਸਾ ਫੀਡ ਜਾਂ ਵੰਡ ਤੋਂ ਮਿਸ਼ਰਿਤ)

(2/3 ਹਿੱਸਾ ਹਰੇ ਚਾਰੇ/ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਤੋਂ)

ਜੇਕਰ ਗੈਰ ਫਲੀਦਾਰ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋਣ —> 1/3 ਹਿੱਸਾ ਹਰੇ ਪੱਠੇ 2/3 ਹਿੱਸਾ ਸੁੱਕਾ ਚਾਰਾ

ਜੇਕਰ ਫਲੀਦਾਰ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਹੋਣ 1/4 ਹਿੱਸਾ ਹਰੇ ਪੱਠੇ 3/4 ਹਿੱਸਾ ਸੁੱਕਾ ਚਾਰਾ

(ਅ) ਪੈਦਾਵਾਰੀ ਅਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣਾ

ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਲੁੜੀਂਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਪਸੂਆਂ ਦੀਆਂ ਖੁਰਾਕੀ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਗਰ ਤਰੀਕਾ ਸਾਰਨੀ 6.3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮਰ ਸੇਧ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸਾਰਨੀ 6.3: ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰੀ ਅਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਕੇ ਚਾਰੇ ਅਤੇ ਗਾੜੀ ਫੀਡ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ

ਪਸੂ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਦੀ ਅਵਸਥਾ

ਪਸੂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਵਾਧੇ ਲਈ	ਸਰੀਰਕ ਸਾਂਭ ਸੰਬਾਲ ਲਈ	ਦੁੱਧ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਲਈ	5 ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੱਭਣ ਪਾਸੂ
ਸੁੱਕਾ ਚਾਰਾ (ਕਿਲੋ)	ਵੰਡ ਜਾਂ ਫੀਡ (ਕਿਲੋ)	ਵੰਡ ਜਾਂ ਫੀਡ ਵੰਡ ਜਾਂ ਫੀਡ (ਕਿਲੋ)	ਵੰਡ ਜਾਂ ਫੀਡ (ਕਿਲੋ)
ਦੇਸੀ ਗਾਵਾਂ	4-5	1.25	0.4 ਕਿਲੋ/ਦੁੱਧ ਦਾ ਲਿਟਰ
ਦੋਗਲੀਆਂ ਗਾਵਾਂ	4-6	2.00	0.4 ਕਿਲੋ ਪ੍ਰਤੀ ਲਿਟਰ ਦੁੱਧ
ਮੁੜਾਂ	4-6	2.00	0.5 ਕਿਲੋ ਪ੍ਰਤੀ ਲਿਟਰ ਦੁੱਧ
ਸਾਨੂ ਜਿੰਨਾਂ ਖਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਰੱਜਵਾਂ	2.50	--	--
ਬਲਦ (ਜੋ ਰੋਜ਼ 4 ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ)	ਪਸੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮੁਤਾਬਕ ਰੱਜਵਾਂ 3.00	--	--

ਖੁਰਾਕੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਉਪਰਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਲੋਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 15-20 ਕਿਲੋ ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਸੂ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲੋੜ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋ ਸਕੇ।

2) ਵਿਗਿਆਨਕ ਪੈਮਾਨੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਖੁਰਾਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ

ਇਹ ਮਿਆਰ ਜਾਂ ਪੈਮਾਨੇ ਪਸੂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪੈਦਾਵਾਰ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਰੇ ਖੁਰਾਕੀ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਮਿਕਦਾਰ ਬਾਰੇ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੈਮਾਨੇ ਮਾਪਣ ਦੀ ਮੁੱਖ ਕਸ਼ਟੀ ਪਸੂ ਦਾ ਸਰੀਰਿਕ ਭਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪ੍ਰਤੀਲਿਟਰ ਦੁੱਧ ਮਗਰ ਪਸੂ ਨੂੰ ਲੁੜੀਂਦੀ ਫੀਡ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਆਕਾਂਕ੍਷ਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਖੁਰਾਕ ਦੇਣ ਸੰਬੰਧੀ ਇਹ ਮਿਆਰੀ ਪੈਮਾਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਜਰਬੇ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੁੜੀਂਦੀ ਖੁਰਾਕੀ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਵਿਵਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਸੂ ਖੁਰਾਕ ਸੰਬੰਧੀ ਕੁੱਝ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਪੈਮਾਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਐਨ.ਆਰ. ਸੀ (National Research Council) ਵੱਲ, ਬਿਟਿਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਏ.ਆਰ. ਸੀ (Agricultural Research Council) ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਈ.ਸੀ.ਏ.ਆਰ (Indian Council of Agricultural Research) ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

3) ਸਰਵੋਤਮ ਸਰੀਰਕ ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਪੈਦਾਵਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਪੂਰਕ ਖੁਰਾਕੀ ਪਦਾਰਥ (Food Supplements)

ਪੂਰਕ ਖੁਰਾਕੀ ਪਦਾਰਥ ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰਿਕ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ, ਖੁਰਾਕ ਨੂੰ ਹਜ਼ਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਸੂ ਦੀ ਤੰਦਰੂਸਤੀ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਵਾਲੀ ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪਸੂ ਨੂੰ ਖੂਆਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਖੁਰਾਕ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਰਾਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਉਣ ਦੇ ਹੱਠ ਲਿਖਿਤ ਕਾਰਨ ਹਨ :

- ਓ) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਲੀ ਰੋਧਕ ਅਤੇ ਔਟੀ ਆਕਸੀਡੈਂਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸਟੋਰ ਕੀਤੀ ਫੀਡ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।
- ਅ) ਇਹ ਖੁਰਾਕ ਨੂੰ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਲਈ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।
- ਇ) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੋਗਾਣੂਨਾਸ਼ਕ ਅਤੇ ਉਤੇਜਕ ਰੱਸ (ਹਾਰਮੋਨ) ਗੁਣਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਰੀਰਿਕ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- ਸ) ਅਜਿਹੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਪਸੂ ਚਾਅ ਨਾਲ ਫੀਡ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੀਡ ਦੀ ਰੰਗਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।
- ਹ) ਅਜਿਹੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਗਾਹੀਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਟਾਮਿਨ, ਖਣਿਜ, ਐਮੀਨੋਂ ਐਸਿਡ, ਚਰਬੀ ਅਤੇ ਫਾਸਫੋਲਿਪਿਡ ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

4. ਖੁਰਾਕ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ : ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਸਰੀਰਿਕ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਮੀਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ ਸੰਤੁਲਿਤ ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਜ਼ ਕੁੱਲ ਖੁਰਾਕੀ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਵੱਖ ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਮਿਲਾ ਕੇ ਫੀਡ ਜਾਂ ਵੰਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਸੂ ਦੀਆਂ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨਾਜ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਸੰਤੁਲਿਤ ਖੁਰਾਕ/ਫੀਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸਾਰਨੀ 6.4 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਾਰਨੀ 6.4 ਸੰਤੁਲਿਤ ਫੀਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਮੁੱਖ ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ

ਸ਼੍ਰੋਣੀ	ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਨਾਜ/ਸਮੱਗਰੀ
ਅਨਾਜ	ਮੱਕੀ, ਕਣਕ, ਜੌਥੀ, ਜਵਾਰ, ਬਾਜਰਾ ਆਦਿ
ਖਲ੍ਹ	ਸੋਆਬੀਨ, ਮੁੰਗਫਲੀ, ਸਰੋਂ, ਵੜੇਵਿਆਂ, ਤਿਲਾਂ ਦੀ ਖਲ੍ਹ
ਦਾਣਿਆ ਦਾ ਛਿਲਕਾ	ਕਣਕ ਦਾ ਬੁਰਾ, ਚੌਲਾਂ ਦਾ ਬੁਰਾ, ਚੌਲਾਂ ਦਾ ਟੋਟਾ, ਛੱਲਿਆ ਦਾ ਛਿਲਕਾ ਆਦਿ
ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਟੀਨ	ਫਿਸ ਮੀਲ, ਮੀਟ, ਹੱਡੀਆਂ ਦਾ ਚੂਰਾ, ਆਦਿ
ਖਣਿਜ ਪਦਾਰਥ	ਭੀ ਕੈਲਸੀਅਮ ਫੌਸਫੇਟ, ਚੂਨਾ, ਘੋੜੇ, ਮੈਗਨੀਸੀਅਮ ਦਾ ਪੱਥਰ ਅਦਿ
ਹੋਰ ਪਦਾਰਥ	ਸੀਰਾ, ਘੀ/ਤੇਲ, ਗੁੜ ਆਦਿ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੱਕੀ

ਕਨੋਲਾ ਸਰੋਂ ਦੀ ਖਲ੍ਹ

ਕਣਕ ਦਾ ਬੁਰਾ

ਵੜੇਵਿਆਂ ਦੀ ਖਲ੍ਹ

ਚੌਲਾਂ ਦਾ ਬੁਰਾਦਾ

ਡੀਕੈਲਸੀਅਮ ਡਾਸਫੇਟ

ਚੁਨੇ ਦਾ ਪਾਊਡਰ

ਘੋਰੇ ਅਤੇ ਸਿਪੀ

ਸੀਰਾ

ਤਸਵੀਰ 6.1 ਸੰਤੁਲਿਤ ਫੀਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ

ਅਭਿਆਸ

ਗਤੀਵਿਧੀ : 10 ਲਿਟਰ ਦੁੱਧ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮੱਝ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦੀ ਫੀਡ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੱਸੋ।

ਤਰੀਕਾ :

1. ਮੱਝ ਲਈ ਆਮ ਸਰੀਰਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਫੀਡ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਓ।
2. ਦੁੱਧ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦੀ ਫੀਡ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਓ।
3. ਸਰੀਰਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦੀ ਫੀਡ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਫੀਡ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਜਮਾਂ ਕਰ ਦਿਓ।

ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ

ਉ) ਬਹੁ-ਵਿਕਲਪੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ :

1. ਦੇਸੀ ਗਾਵਾਂ ਲਈ ਸੁਕੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਿਕ ਵਜ਼ਨ ਦਾ..... ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਉ) 1.0-1.5% ਅ) 2.0-2.5% ਇ) 3.0-3.5% ਸ) 4.0-4.5%
2. ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਖੁਰਾਕ/ਫੀਡ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਪੈਂਦੀ ਹੈ?
ਉ) ਵੱਧਣ ਫੁਲਣ ਲਈ ਅ) ਦੁੱਧ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ
ਇ) ਸਰੀਰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸ) ਉਪਰੋਕਤ ਸਭ ਲਈ
3. ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਵਸਤੂ ਅਨਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ?
ਉ) ਮੱਕੀ ਅ) ਕਲਕ ਇ) ਜੌਥੀ ਸ) ਸਰੋਂ ਦੀ ਖਲ
4. ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਵਸਤੂ ਖੇਤੀ ਦੀ ਬਾਈਪਰੋਡਕਟ ਜਾਂ ਉਪ-ਪੈਦਾਵਾਰ ਹੈ?
ਉ) ਚੌਲਾਂ ਦਾ ਬੁਰਾਦਾ ਅ) ਸੋਅਬੀਨ ਦੀ ਖਲ
ਇ) ਮੂੰਗਾਫਲੀ ਦੀ ਖਲ ਸ) ਸਰੋਂ ਦੀ ਖਲ

5. ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖੁਰਾਕ ਦੇਣ ਸੰਬੰਧੀ ਭਾਰਤੀ ਪੈਮਾਨਾ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ?

ਉ) ਏ.ਆਰ.ਸੀ (ARC)

ਅ) ਐਨ.ਆਰ.ਸੀ (NRC)

ਇ) ਆਈ.ਸੀ.ਏ.ਆਰ (ICAR)

ਸ) ਕਰਲ (Kearl)

ਆ) ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਭਰੋ

1. ਡੇਅਰੀ ਵਾਲੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਮਿਸ਼ਨਿਤ ਫੀਡ ਅਤੇ.....
2. ਦੇਸੀ ਗਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਸਰੀਰਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ..... ਕਿਲੋ ਫੀਡ ਦੀ ਰੁਜ਼ਾਨਾ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
3. ਫੀਡ/ਖੁਰਾਕ ਵਿੱਚੋਂ ਨਮੀ/ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ..... ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
4. ਗਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਖੁਰਾਕੀ ਪਦਾਰਥ ਸਰੀਰਿਕ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ, ਖੁਰਾਕ ਨੂੰ ਹਜ਼ਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
5. ਮੱਝਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਸਧਾਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਮੁਤਾਬਿਕ ਕਿਲੋ ਦੁੱਧ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਲੋ ਫੀਡ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇ) ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ :

ਉ) ਚਾਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਅ) ਵਧੀਆ ਕੁਆਲਟੀ ਦੇ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਖੁਰਾਕੀ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤ ਰਲਵੀ ਮਿਸ਼ਨਿਤ ਫੀਡ ਜਿੰਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇ) ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਪਸੂਆ ਖੁਰਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਮੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸ) ਨੌਜਵਾਨ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਖੁਰਾਕੀ ਪਦਾਰਥ ਪਸੂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਰਾਕੀ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹ) ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਿਲਾਣ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਖੁਰਾਕੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਸ) ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਲਮਾਂ ਦਾ ਮਿਲਾਣ ਕਰੋ

ਕਾਲਮ (ਉ)	ਕਾਲਮ ਅ ਤੋਂ ਢੁਕਵਾਂ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ	ਕਾਲਮ (ਅ)
1. ਅਨਾਜ		ਮੱਛੀ ਦਾ ਭੋਜਨ
2. ਖਲਾ		ਡੀ-ਕੈਲਸੀਅਮ ਫਾਸਫੇਟ
3. ਪਸੂ ਅਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰੋਟੀਨ		ਚੋਲਾ ਦਾ ਬੁਰਾਦਾ
4. ਖਣਿਜ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਸੋਮੇ		ਮੱਕੀ
5. ਬਾਈ-ਪਰੋਡਕਟ/ਉਪ-ਪੈਦਾਵਾਰ		ਸਰੋਂ

ਹ) ਸਾਰਨੀ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਭਰੋ

5 ਪ		2	1 ਅ
	2 ਸੀ	4 ਬ	
			ਦੀ
3 ਬ			
		ਹ	ਲ

ਇੱਕ ਕਾਲਮ ਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਕਾਲਮ ਵੱਲ

5. ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਉਸੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ

1. ਖਲ ਦੀ ਇੱਕ ਵੰਨਗੀ

2. ਇਹ ਪਦਾਰਥ ਗੰਨਾ ਮਿੱਲ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

3. ਫਲੀਦਾਰ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ ਫਸਲ

4. ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ ਫਸਲ

ਸੈਸ਼ਨ 3 ਪੜ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖੁਰਾਕ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ

1. ਖੁਰਾਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਪਕਰਨਾਂ ਅਤੇ ਅੰਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ

ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਕੱਟਣ ਲਈ ਲੜੀਂਦਾ ਟੋਕਾ ਅਤੇ ਹਰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ : ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਣਕ ਦੀ ਤੂੜੀ ਸਿੱਧੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਹਰੇ ਪੱਠਿਆਂ ਨੂੰ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਤੌਰੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟੋਕੇ ਜਾਂ ਮਸ਼ੀਨ ਨਾਲ ਕੁਤਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਮਸ਼ੀਨ/ਟੋਕਾ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ 6.1 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਛੋਟੇ -ਛੋਟੇ ਟੁਕੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਕੇ ਫੇਰ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਖੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾਊਂਡੇ ਹਨ। ਕੁਤਰੇ ਹੋਏ ਪੱਠੇ ਜਲਦੀ ਹਜ਼ਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖੁਰਲੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਡਿੱਗਣ ਕਰਕੇ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੋਕੇ: ਹੱਥ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੋਟਰ ਵਾਲਾ ਟੋਕਾ, ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹਨ।

ਤਸਵੀਰ 6.1 ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੋਟਰ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਟੋਕਾ

ਫੀਡ/ਖੁਰਾਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ

ਮਿਸ਼ਨਰਿਤ ਫੀਡ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਮਿਲਾਉਣ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਫੀਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨਾਜ/ਦਾਣਿਆਂ ਅਤੇ ਖਲ੍ਹ ਨੂੰ ਪੀਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਮਿਸ਼ਰਣ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪੀਸਣ ਲਈ ਲੜੀਂਦੀ ਮੋਟਰ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਚੱਕੀ ਤਸਵੀਰ 6.2 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਫਾਰਮੂਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੀਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰਕ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਫਰਸ਼ ਉਪਰ ਖਲਾਰ ਕੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਮੋਟਰ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਮਸ਼ੀਨ ਤਸਵੀਰ 6.3 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਦਿਖ

ਤਸਵੀਰ 6.2 ਬਿਜਲਈ ਮੋਟਰ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਚੱਕੀ

ਤਸਵੀਰ 6.3 ਖੁਰਾਕੀ ਮਿਸ਼ਰਣ ਵਾਲੀ ਬਿਜਲਈ ਮਸ਼ੀਨ

ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ : ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਚਾਲ੍ਹ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੁਗਾਕੀ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਗਿਣਤੀ-ਮਿਣਤੀ ਅਤੇ ਤੋਲ-ਤੁਲਾਈ ਲਈ ਕੰਡੇ-ਵੱਟਿਆਂ ਦੀ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਦ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸਾਫ਼-ਸਫ਼ਾਈ ਸੰਬੰਧੀ ਰਿਕਾਰਡ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

2. ਪਸੂ-ਪਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਤੇ ਫੀਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ

ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਫੀਡ/ਵੰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ/ਸਮੱਗਰੀ

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨਾਜ ਜਾਂ ਖਲਾ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਖੁਗਾਕੀ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਤੁਲਿਤ ਫੀਡ ਬਨਾਉਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਛੁਕਵੇਂ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮਿਸ਼ਰਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਿਸ਼ਰਨ ਨੂੰ ਵੰਡ ਜਾਂ ਪਸੂ ਖੁਗਾਕ ਜਾਂ ਫੀਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੀਡ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰ ਦੀ ਕਿਸਮ, ਦੁੱਧ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਅਤੇ ਕੁੱਤ ਦੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਫੀਡ ਹਰੇ ਜਾਂ ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਸੂ ਨੂੰ ਖੁਆਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਫੀਡ ਗੋਲੀਆਂ ਜਾਂ ਦਲੀਆ ਜਾਂ ਚੁਰੇ ਜਾਂ ਡਲਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਜੋ ਫੀਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਾਰਣੀ 6.5 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ,

ਸਾਰਨੀ 6.5 ਫੀਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੁਗਾਕੀ ਵਸਤਾਂ

ਅਨਾਜ	ਮੱਕੀ, ਜਵਾਰ, ਕਣਕ, ਜਈ, ਜੌਥੀ, ਬਾਜਰਾ ਆਦਿ
ਛਿਲਕੇ	ਚੌਲਾਂ ਦਾ ਬੁਰਾਦਾ, ਕਣਕ ਦਾ ਬੂਰਾ, ਤੇਲ ਰਹਿਤ ਚੌਲਾਂ ਦਾ ਬੁਰਾਦਾ ਅਤੇ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਪਾਲਿਸ਼
ਖਲਾਂ	ਸਰੋਂ ਦੀ ਖਲਾ, ਵੜੇਵਿਆਂ ਦੀ ਖਲਾ, ਮੂੰਗਫਲੀ ਦੀ ਖਲਾ, ਸੋਆਬੀਨ ਦੀ ਖਲਾ ਸੂਰਜ ਮੁੱਖੀ ਦੀ ਖਲਾ ਅਤੇ ਤਿਲਾਂ ਦੀ ਖਲਾ
ਪਸੂ ਅਧਾਰ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰੋਟੋਨ	ਫਿਸ਼ ਮੀਲ, ਹੱਡੀਆਂ ਦਾ ਚੂਰਾ ਅਤੇ ਮੀਟ ਦਾ ਚੂਰਾ
ਦਾਲਾਂ ਦਾ ਛਿਲਕਾ	ਮੰਗੀ, ਅਰਹਰ, ਛੋਲੇ, ਗੁਆਰ, ਆਦਿ
ਖੇਤੀ ਜਾਂ ਐਗਰੋ-ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਉਪ ਉਤਪਾਦ	ਸੀਰਾ, ਇਮਲੀ ਦੇ ਬੀਜ ਦਾ ਪਾਊਡਰ, ਕਸਾਵਾਂ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਬੂਂਹਦ
ਖਣਿਜ ਅਤੇ ਵਿਟਾਮਿਨ	ਖਣਿਜ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ, ਡੀ-ਕੈਲਸੀਅਮ ਫੋਸਫੇਟ, ਲੂਣ, ਵਿਟਾਮਿਨ ਏ, ਡੀ-3 ਅਤੇ ਈ.

ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਫੀਡ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੀ ਬਣਤਰ

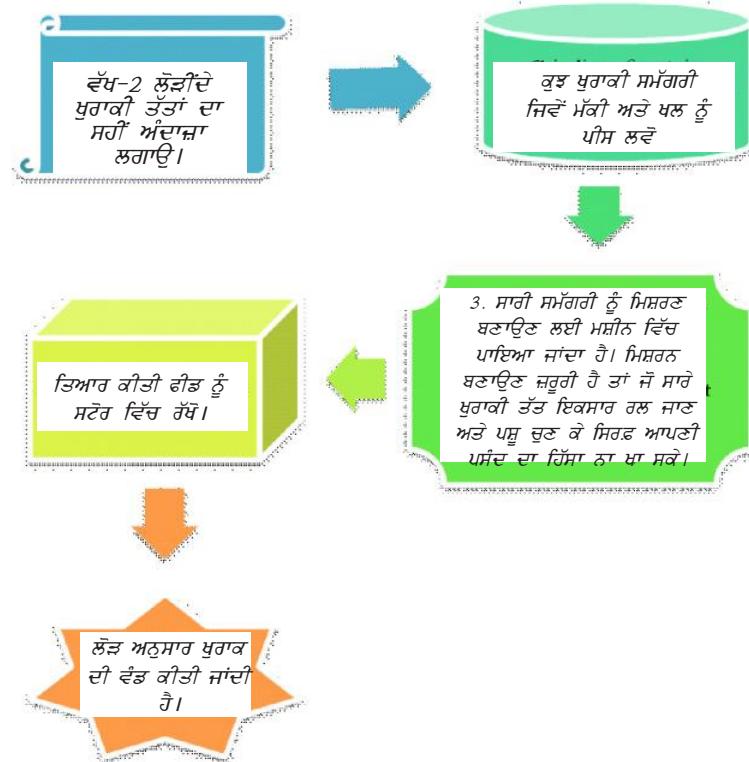
ਕਿਉਂਕਿ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਕਲ ਲਾਗਤ ਦਾ 70 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਫੀਡ ਉਪਰ ਹੀ ਖਰਚ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਲਿਤ ਅਤੇ ਸਸਤੀ ਪਸੂ-ਖੁਗਾਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਲੁੜੀਂਦੇ ਖੁਗਾਕੀ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤ ਵੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਸਤੀ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦਾਣੇ ਅਤੇ ਖਲਾਂ ਦੀ ਮਿਕਦਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੁੱਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਡੇਅਰੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਿਕਦਾਰ ਸਾਰਨੀ 6.6 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਾਰਨੀ 6.6 : ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਲਈ ਫੀਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਮਿਕਦਾਰ

ਵਸਤੂਆਂ	ਅਨੁਪਾਤ (%)
ਦਾਣੇ	35-40
ਖਲਾ	32-35
ਐਗਰੋ-ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਉਪ ਉਤਪਾਦ ਦਾਲਾਂ ਦੇ ਛਿਲਕੇ ਤੇ ਅਨਾਜ ਦੇ ਆਦਿ	25-28
ਖਣਿਜ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਅਤੇ ਵਿਟਾਮਿਨ	2
ਲੂਣ	1
ਕੁੱਲ	100

ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਫੀਡ/ਵੰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ:

ਫੀਡ/ਵੰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰਤੀਬਵਾਦ ਢੰਗ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਪਸੂ-ਪਾਲਕ ਆਪਣੀ ਡੇਅਰੀ ਲਈ ਫੀਡ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਚਾਰਟ 6.7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੀਡ ਮਿਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਅ ਚਾਰਟ 6.8 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਸਾਰਨੀ 6.7: ਫਾਰਮ ਪੱਥਰ ਤੇ ਫੀਡ ਮਿਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ

1. ਪ੍ਰਿਗਾਈ ਲਈ ਮੱਕੀ ਅਤੇ ਖੱਲ੍ਹ ਇਕੱਠੇ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

Oil cakes and maize taken together for grinding

2. ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਰਲਾਉਣ ਲਈ ਮਿਕਸਰ ਮਸ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

Grinding of feed ingredients in grinder

3. ਫੀਡ ਮਿਕਸਰ ਮਸ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਫੀਡ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

Lifting of ground ingredients to put into the feed mixer

Putting all the ingredients to the feed mixer

5. ਤਿਆਰ ਫੀਡ ਨੂੰ ਬੈਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਭਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

Prepared concentrate mixture kept in bags for feeding

ਚਾਰਟ 6.8 : ਫੀਡ ਮਿਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਤੀਬਵਾਰ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ।

ਫੀਡ ਮਿਸ਼ਨ ਬਨਾਉਣ ਵੇਲੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਰੱਖੋ :

- ਓ) ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੱਕੀ ਤੇ ਹੋਰ ਦਾਣੇ ਪੀਹ ਲਵੋ।
- ਆ) ਪਿਸਾਬੀ ਦੌਰਾਨ ਦਾਣਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਤੇਲ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁ ਅਸੰਤੁਪਤ ਤੇਲ ਅਤੇ ਸੀਮਿਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਐਂਟੀ-ਆਕਸੀਡੈਂਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਦਾਣਾ ਪੀਹਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਜਾਂ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਪੀਹੇ ਹੋਏ ਦਾਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸੜ੍ਹਾਂਦ ਜਾਂ ਦੁਰੰਗਾ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਦਾਣੇ ਨੂੰ ਪੀਹਣ ਉਪਰੰਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੀਡ ਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਕੇ ਵਰਤ ਲਵੋ।
- ਓ) ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਖਲੂ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸਟੋਰ, ਫੀਡ ਮਿਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਸਟੋਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਸੀ ਲਾਗ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਹੋ ਸਕੇ।
- ਸ) ਜੀਵਾਣੂ-ਰਹਿਤ ਅਤੇ ਉੱਲੀ-ਰਹਿਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਫੀਡ ਖੁਸ਼ਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਨਮੀ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
- ਹ) ਫੀਡ ਬੰਦ ਬੋਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਰ ਕੇ ਠੰਡੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਕ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ।
- ਕ) ਫੀਡ ਨੂੰ ਚੂਹਿਆਂ ਅਤੇ ਕੀੜੇ-ਮਕੋੜੇ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਕੇ ਰੱਖੋ।
- ਖ) ਸਟਾਕ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਜੋ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਜਾਂ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਫੀਡ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਫੀਡ ਖਰਾਬ ਹੋਵੇ।

3. ਫੀਡ ਦਾ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਰੱਖਣਾ

ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਫੀਡ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਰਚਾ ਫੀਡ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਫੀਡ ਸਟੋਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਰੱਖ ਕੇ ਇਕ ਤੇਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਫੀਡ ਅਤੇ ਲੁੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਨ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਫੀਡ ਪਾਉਣ ਵੇਲੇ ਸੰਭਾਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੇਹਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਫੀਡ ਆਉਣ ਸੰਬੰਧੀ ਇਕ ਸਧਾਰਨ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਮਾਨ ਸੂਚੀ ਜਾਂ ਸਟਾਕ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਸਾਰਣੀ 6.7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰਨੀ 6.7 ਫੀਡ ਦੀ ਇਕ ਸਧਾਰਨ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ

ਕ੍ਰਣ ਸੰਖਿਆ	ਫੀਡ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ	ਫੀਡ ਜਿੱਥੋਂ ਪਾਪਤ ਹੋਈ ਸੌਮਾ/ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ	ਵੇਰਵਾ	ਵਜ਼ਨ	ਸਟੋਰ ਨੰ.	ਸੈੰਪਲ ਲਿਆਗਿਆ (ਹਾਂ/ਨਹੀਂ)	ਫੀਡ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਸਤਾਖਰ

4. ਬਜ਼ਾਰੋਂ ਖਰੀਦੀ ਫੀਡ ਨਾਲੋਂ ਡੇਅਰੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਫੀਡ ਸਸਤਾ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਕੁਲ ਖਰਚੇ ਦਾ 70 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਿਰਫ ਫੀਡ ਤੇ ਹੀ ਖਰਚ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੁੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਫੀਡ ਨਾ ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪੈਦਾਵਾਰ ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ। ਲੋੜ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫੀਡ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਫੀਡ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫੀਡ ਦਾ ਖਰਚਾ ਵਧੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਫੀਡ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਖਰਚੇ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਡੇਅਰੀ ਮਾਲਕ ਖੁਦ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਤੋਂ ਫੀਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਧੀਆ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀ ਮਿਸ਼ਰਤ ਫੀਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਫੀਡ ਸਮੱਗਰੀ ਵਧੀਆ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਫੀਡ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਫੀਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

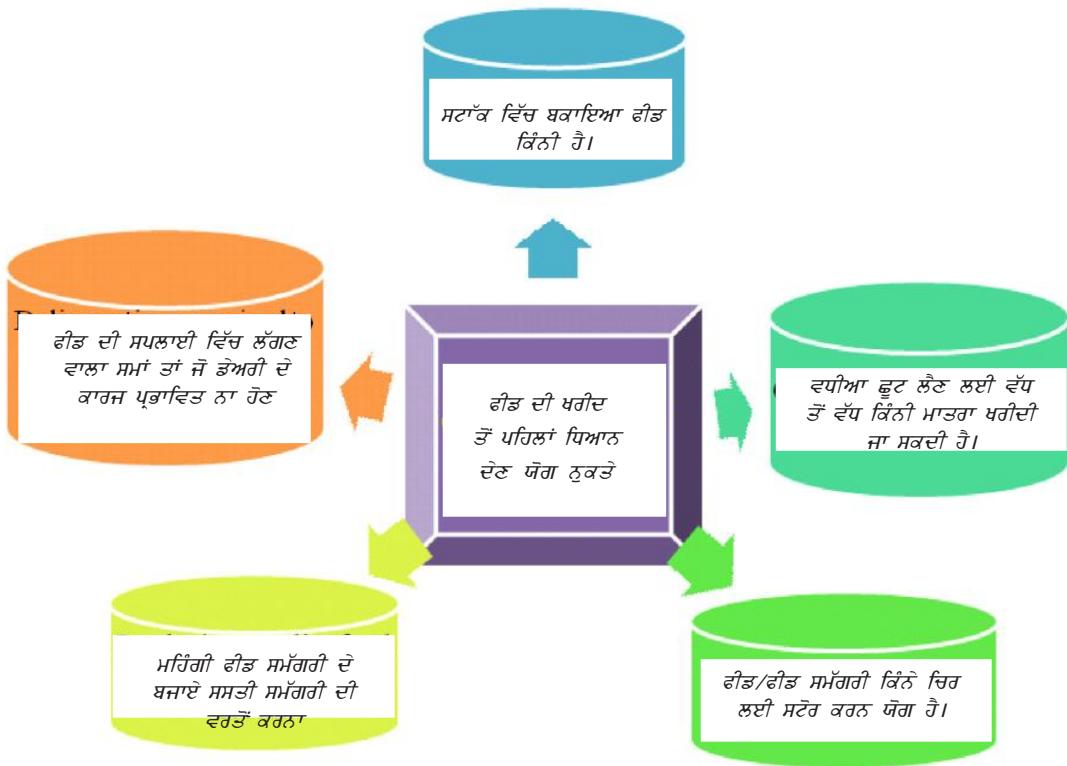
ਬਜ਼ਾਰੋਂ ਪ੍ਰਗਤੀ ਫੀਡ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਤੇ ਡੇਅਰੀ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਵਧੀਆ ਕੁਆਲਟੀ ਵਾਲੀਆਂ ਫੀਡ ਵਸਤਾਂ ਖਰੀਦਣ ਵੇਲੇ ਦਿਕੱਤ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਘਟੀਆ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦਾਣੇ ਜਾਂ ਖਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾਵਾਰ ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਲਸ ਮੁਨਾਫਾ ਘੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਫੀਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਵਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਖ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਫੀਡ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਫੀਡ ਬਜ਼ਾਰੋਂ ਖਰੀਦੀ ਫੀਡ ਨਾਲੋਂ ਸਸਤੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਖੁਦ ਫੀਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

5. ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਪਸੂ ਫੀਡ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸਟੋਰ ਕਰਨਾ

ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹਾਂ ਕਿ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣ ਵੇਲੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ:

- (ਓ) ਫੀਡ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿਚਲੀ ਪ੍ਰੋਟੋਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੋਨ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ
- (ਅ) ਫੀਡ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਕੁਲ ਹਜ਼ਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਖੁਰਾਕੀ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤ
- (ਇ) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਫੀਡ ਦੀ ਲੋੜ
- (ਸ) ਇੱਕ ਫੀਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦੇ ਮੁੱਖ ਤੱਤ/ਵਸਤਾਂ

ਉਪਰ ਦੱਸੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਫੀਡ ਦੀ ਰੁਜ਼ਾਨਾ ਲੁੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਮਹੀਨੇਵਾਰ ਲੁੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਫੀਡ ਲਈ ਦਾਣੇ ਜਾਂ ਖਲ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੁਕਤੇ ਚਾਰਟ 6.9 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

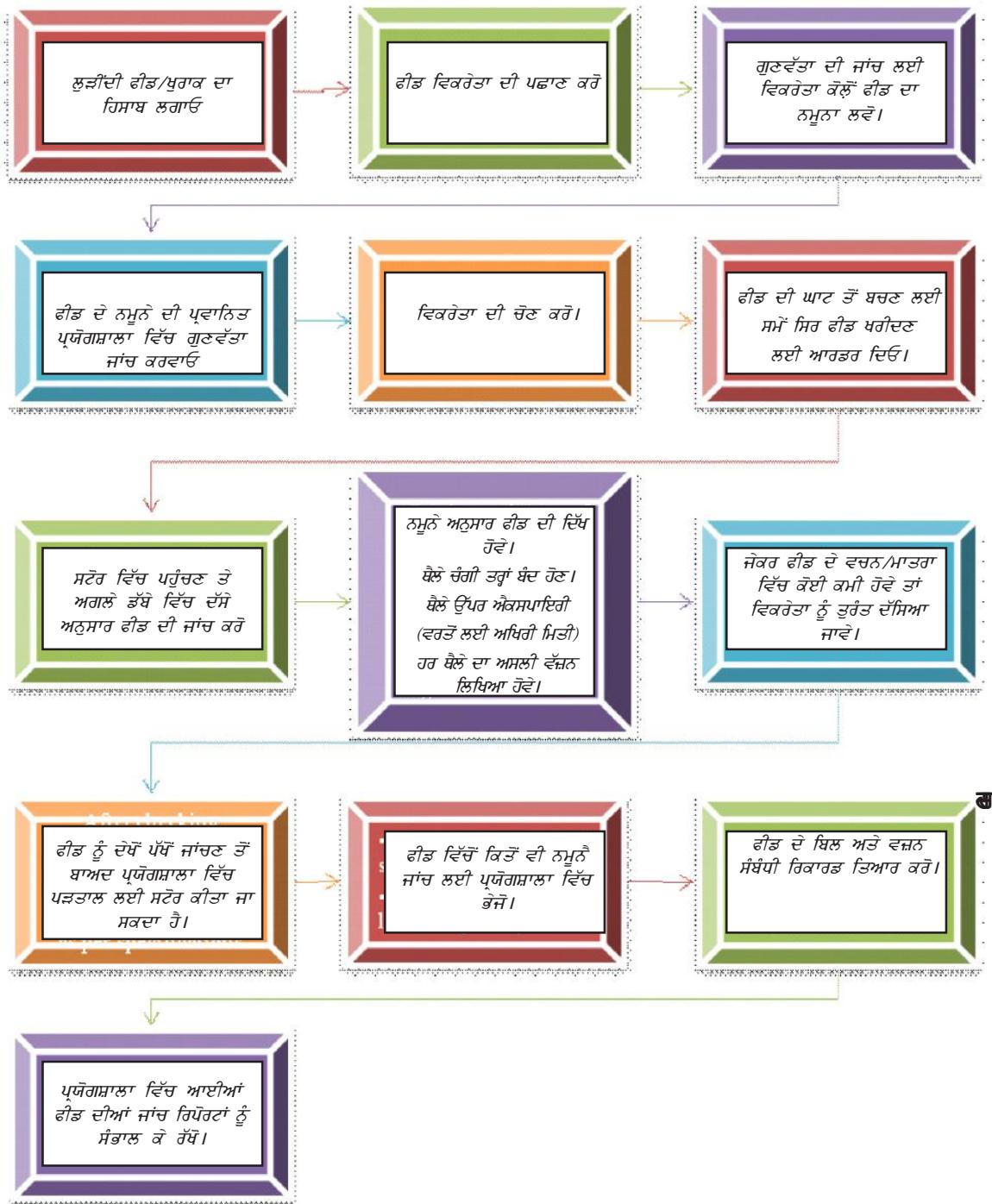

ਚਾਰਟ 6.9: ਫੀਡ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਨਹਕਤੇ

ਮੋਟੇ ਤੌਰ ਤੇ ਡੋਅਰੀ ਫਾਰਮ ਲਈ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਪੱਠੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ- ਹਰੇ ਪੱਠੇ, ਸੁੱਕਾ ਚਾਰਾ (ਤੂੜੀ, ਸੁੱਕਾ ਘਾਹ) ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਖੁਰਾਕ ਜਾਂ ਫੀਡ। ਜੇਕਰ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਹੋਣ ਤਾਂ ਡੋਅਰੀ ਮਾਲਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁੱਕਾ ਚਾਰਾ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਉਗਾਈ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ ਫਸਲ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੂੜੀ ਜਾਂ ਪਰਾਲੀ ਖੇਤੀ ਦਾ ਉਪ-ਉਤਪਾਦ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ ਵੇਲੇ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਡੋਅਰੀ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੜੀ ਜਾਂ ਪਰਾਲੀ ਦੀ ਚੱਖੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਟੋਰ ਕਰਕੇ ਰੱਖੋ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਣੇ ਅਤੇ ਖਲੂਮੀਆਂ ਦੀ ਸੰਤੁਲਿਤ ਫੀਡ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਖੁਰਾਕੀ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤ ਸੰਤੁਲਿਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ। ਫੀਡ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕਲ ਪੱਧਰ ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬਜ਼ਾਰੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗਵਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਚੰਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਘਟੀਆ ਜਾਂ ਉੱਲੀ ਲੱਗੀ ਵਸਤੂ ਫੀਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਾ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇ।

ਡੋਅਰੀ ਫਾਰ ਵਿੱਚ ਫੀਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪਰਖ, ਖੜੀਦ ਅਤੇ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਚਾਰਟ 6.10 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

6.10 ਛੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਲਈ ਫੀਡ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ, ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

6. ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਫੀਡ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਢੰਗ :

ਕਈ ਵਾਰ ਚੂਹੇ ਜਾਂ ਕੀੜੇ-ਮਕੌੜੇ ਫੀਡ ਦਾ ਕਾਫੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੀੜੇ ਮਕੌੜਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੀਡ ਦੇ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੀਡ ਬੇਸੂਆਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੀੜੇ ਮਕੌੜਿਆਂ ਦੇ ਖਾਧੇ ਹੋਏ ਫੀਡ

ਵਿੱਚ ਉੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਜੀਵਾਣੂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੀਡ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾਪਨ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਫੀਡ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਆਰਥਿਕ ਲਾਭ ਹਨ।

ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਫੀਡ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ

ਫੀਡ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਧਿਆਨਯੋਗ ਨੁਕਤੇ:

- ੴ) **ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਚੋਣ:** ਸਟੋਰ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਉੱਚੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਜਲਦ ਨਿਕਾਸੀ ਹੋ ਸਕੇ। ਸਟੋਰ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪੁੰਚ ਕਰਨੀ ਅਸਾਨ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸਿਲ੍ਹ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਵੇ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਚੂਹਿਆਂ, ਕੀੜੇ ਮਕੌਂਝਿਆਂ ਅਤੇ ਸਿਉਂਕ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਵੇ।
- ਅ) **ਸਟੋਰ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਚੋਣ :** ਕਿੰਨੀ ਫੀਡ ਸਟੋਰ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਟੋਰ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਟੋਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਚੁਣੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਫੀਡ ਨੂੰ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਤਰਪਾਲ ਹੇਠ ਉੱਚੇ ਥੜ੍ਹੇ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੋ ਢੇਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਾਂ ਅਤੇ ਢੇਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਚੌਥੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਟੋਰ ਹਵਾਦਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ।
- ਇ) **ਬੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ:** ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਵੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ ਵਰਤੋ। ਜੇਕਰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ ਵਰਤਣੀਆਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਾਣੂ-ਰਹਿਤ ਘੋਲ ਵਿੱਚ ਉਬਾਲ ਕੇ ਜੀਵਾਣੂ-ਰਹਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਫੀਡ ਭਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।
- ਸ) **ਸਟੋਰਾਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਅਤੇ ਪੂਣੀ ਦੇਣਾ:** ਸਟੋਰ ਫੀਡ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਟੋਰ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰੋ ਅਤੇ ਗੈਸ ਦੀ ਧੂਣੀ ਦੇ ਕੇ ਜੀਵਾਣੂ-ਰਹਿਤ ਕਰੋ। ਸਟੋਰ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰੇਝ ਜਾਂ ਖੁੱਡ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।
- ਹ) **ਫੀਡ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣਾ:** ਦਾਣੇ ਜਾਂ ਖਲਾਂ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਕਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਕਾਇਮ ਰਹੇ।
- ਕ) **ਥੜ੍ਹੇ ਦੀ ਉਚਾਈ:** ਫੀਡ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਫਰਸ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਰਸ਼ ਦਾ ਪਾਣੀ ਬੋਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡ ਨਾ ਸਕੇ (ਤਸਵੀਰ 6.4) ਅਤੇ ਸਟੋਰ ਨਮੀ ਅਤੇ ਸਿਲ੍ਹ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਰਹੇ।

ਤਸਵੀਰ 6.4 : ਉੱਚੇ ਫਰਸ਼ ਵਾਲਾ ਫੀਡ ਸਟੋਰ

- ਖ) ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਵਾ ਦਾ ਸੰਚਾਰ : ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਗਰਮ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਕ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਬਾਰਸ਼ਾਂ ਵਾਲੀ ਤੁੱਤ ਵਿੱਚ ਸਿਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕੀ ਜਾਵੇ।
- ਗ) ਸਟੋਰ ਕੀਤੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ ਦੀ ਉਚਾਈ : ਪੱਕੇ ਫਰਸ਼ ਉਪਰ ਬੋਰੀਆਂ 5 ਮੀਟਰ ਉਚਾਈ ਤੱਕ ਬੋਰੀਆਂ ਦੀ ਧਾਂਕ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤਸਵੀਰ 6.5 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

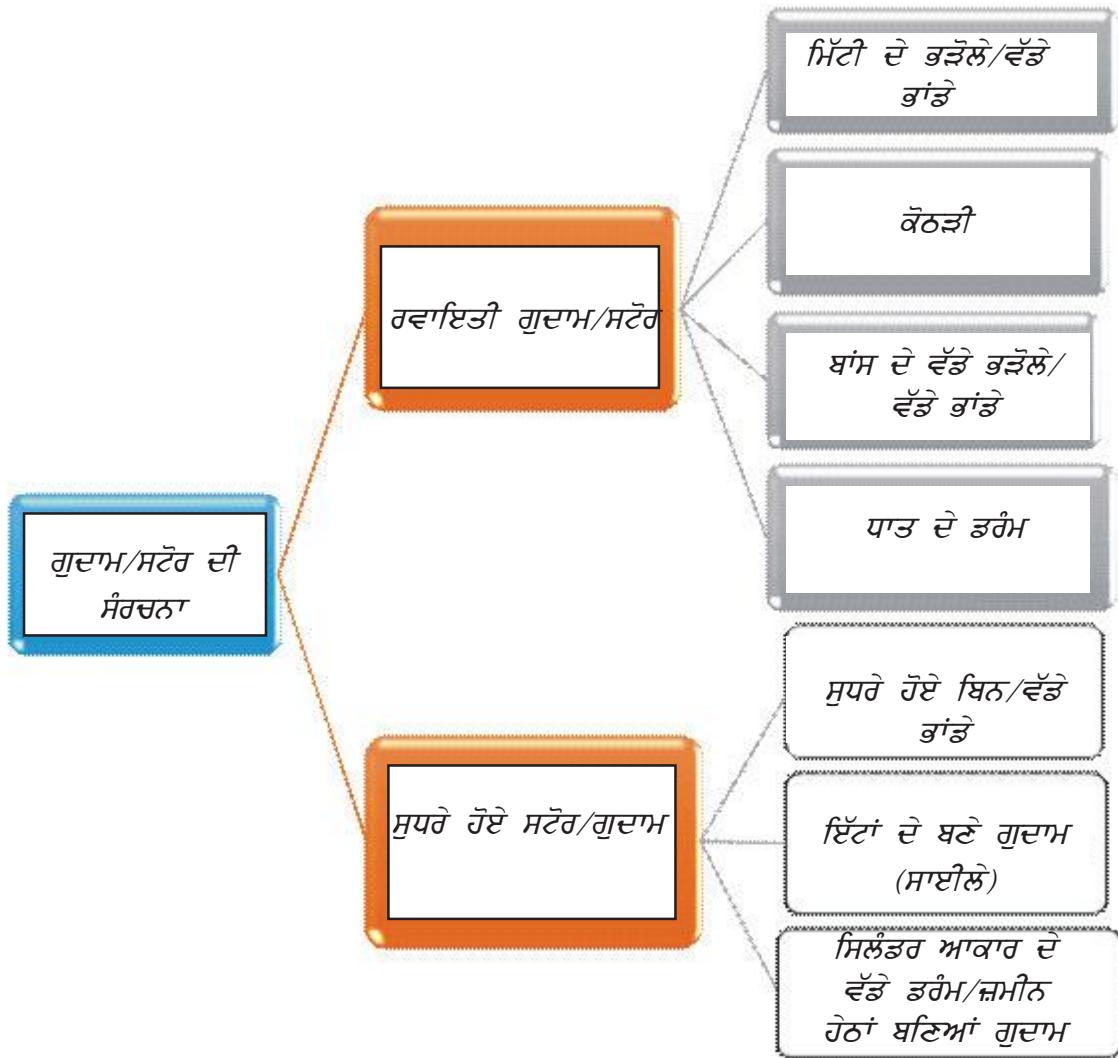

ਤਸਵੀਰ 6.5 ਫੀਡ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬੋਰੀਆਂ ਦਾ ਸਟੋਰ

- (ਘ) ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਫੀਡ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਸਟੋਰ: ਪੁਰਾਣੀ ਫੀਡ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਫੀਡ ਨੂੰ ਢੂਸਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਨਵੀਂ ਫੀਡ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- (ਙ) ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਗਰਾਨੀ: ਫੀਡ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਫੀਡ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਫੀਡ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੈਸ ਦੀ ਧੂਣੀ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਭਣ ਲਈ ਸਾਂਝੀ ਇਮਾਰਤ :

ਛੁਕਵੇਂ ਸਟੋਰ ਦੀ ਚੋਣ ਸੰਚਨਾ ਲਈ ਲੋਕਲ ਪੱਧਰ ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵੰਨਗੀ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਫੀਡ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕਲ ਪੱਧਰ ਤੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹੋਏ ਦੇਸੀ ਸਟੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅੱਜ-ਕੱਲ ਕਾਫੀ ਸੁਧਰੇ ਹੋਏ ਨਵੀਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟੋਰ ਬਣਨ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਫੀਡ ਜਾਂ ਖੁਰਾਕੀ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਲੁੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਾਂਭਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਟੋਰ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਚਾਰਟ 6.11 ਵਿੱਚ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਫੀਡ ਨੂੰ ਸਾਂਭਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਚਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਵਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਾਰਟ 6.11 ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਫੀਡ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਟੋਰ

ਅਭਿਆਸ

ਗਤੀਵਿਧੀ 1: ਮਿਸ਼ਨਤ ਫੀਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਲੁੜੀਂਦਾ ਸਮਾਨ

1. ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ
2. ਚੱਕੀ (ਗਰਾਈਂਡਰ)
3. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ (ਮਿਕਸਰ)

ਤਰਤੀਬ

1. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਲੁੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਾਓ।
2. ਮੱਕੀ ਅਤੇ ਖਲੂ ਵਰਗੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਚੱਕੀ ਵਿੱਚ ਪੀਹ ਲਵੋ।
3. ਮਿਕਸਰ ਮਸ਼ੀਨ ਨਾਲ ਸਭ ਪੀਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਬਣਾਓ।
4. ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਫੀਡ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਸਾਂਭ ਕੇ ਰੱਖੋ।

ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ

ੳ) ਬਹੁ-ਵਿਕਲਪੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

1. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਫੀਡ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਹੜਾ ਰਵਾਇਤੀ ਸਟੋਰ ਹੈ ?
ਉ) ਸਾਈਲੋ/ਜ਼ਮੀਨ ਹੇਠ ਸਟੋਰ, ਵੱਡੇ ਡਰੰਮ। ਅ) ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਬਣੇ ਗੁਦਾਮ
ਈ) ਸੁਧਰੇ ਬਿਨ/ਵੱਡੇ ਭਾਂਡੇ ਸ) ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭੜਲੇ/ਵੱਡੇ ਭਾਂਡੇ
 2. ਫੀਡ ਕਿਸ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ?
ਉ) ਉਬਲਿਆ ਦਲੀਆ ਅ) ਗੋਲੀਆਂ
ਈ) ਚੂਰਾ ਸ) ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ
 3. ਮਿਸ਼ਨਰਿਤ ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਲੂਣ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਾਤਰਾ ਮਿਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ?
ਉ) 1% ਅ) 2%
ਈ) 3% ਸ) 4%
 4. ਮਿਸ਼ਨਰਿਤ ਫੀਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ?
ਉ) ਦਾਣੇ ਅ) ਖਲ੍ਹ
ਈ) ਖਣਿਜ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨਰਣ ਸ) ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ
 5. ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਲਘੂ-ਪੂਰਕ ਤੱਤ/ਹੋਰ ਰਸਾਇਣ ਮਿਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ
ਉ) ਖੁਰਾਕ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਬਣ ਸਕਣ
ਅ) ਸਟੋਰ ਕੀਤੀ ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕੇ
ਈ) ਪਸੂ ਦਾ ਵੱਧਣਾ ਛੁੱਲਣਾ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਸਕੇ
ਸ) ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ
- ਆ) ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਭਰੋ
1. ਫੀਡ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੀਸਣ ਲਈ..... ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
 2. ਸੰਤੁਲਿਤ ਫੀਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ..... ਇਕ ਖਾਸ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ।
 3. ਫੀਡ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਨਮੀ.....% ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ।
 4. ਫੀਡ ਨੂੰ ਸਿੱਲ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਟੋਰ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਗਰਮੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਕ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਜਾ ਸਕੇ ਪ੍ਰੰਤੂ..... ਦੀ ਕੁੱਤ ਵਿੱਚ ਸਿੱਲ੍ਹੀ ਹਵਾ ਅੰਦਰ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ।
 5. ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ..... ਫੀਡ ਦਾ ਕਾਫੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।
- ਈ) ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ :
1. ਚੋਲਾਂ ਦੀ ਪਾਲਿਸ਼ ਅਤੇ ਕਣਕ ਦਾ ਬੂਰਾ ਪ੍ਰੋਟੋਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸੌਮਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਿਸ਼ਨਰਿਤ ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 2. ਮਿਸ਼ਨਰਿਤ ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ/(ਸਮੱਗਰੀ) ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀਹਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 3. ਕੁਤਰਿਆ ਹੋਇਆ ਚਾਰਾ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸੁਆਦ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।
 4. ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਸੰਤੁਲਿਤ ਅਤੇ ਸਸਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
 5. ਚੋਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਫੀਡ ਸਟੋਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਉੱਚਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸ) ਕਾਲਮ ਦਾ ਮਿਲਾਣ ਕਰੋ :

ਕਾਲਮ (ਉ)	ਛੁਕਵਾਂ ਸ਼ਬਦ ਕਾਲਮ (ਅ) ਤੋਂ ਲਵੋ	ਕਾਲਮ (ਅ)
1. ਸਿਲੰਡਰ ਦੇ ਅਕਾਰ ਦਾ ਜਾਂ ਜਸੀਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸਟੋਰ		ਪੀਹਣ ਉਪਰੰਤ ਫੀਡ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।
2. ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭੜਲੇ		ਫੀਡ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਪੀਂਹਦੀ ਹੈ।
3. ਮਿਕਸਰ		ਇਕ ਸੁਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਟੋਰ ਹੈ।
4. ਚੱਕੀ		ਰਵਾਇਤੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਫੀਡ ਸਟੋਰ ਹੈ।
5. ਟੋਕਾ		ਹਰੇ ਪੱਠੇ ਕੁਤਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਛੁਕਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ-

4 ਸਾ	3 ਗੁ		
			5ਮਿ
2ਭ			ਰ

ਇਕ ਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਕਾਲਮ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ

1. ਦਾਣੇ/ਖਲ੍ਹ ਪੀਸਣ ਵਾਲੀ ਮਸੀਨ
2. ਰਵਾਇਤੀ ਫੀਡ ਸਟੋਰ
3. ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਦਾ ਫੀਡ ਸਟੋਰ

ਉਪਰੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ

4. ਨਵੀਂ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੁਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਫੀਡ ਸਟੋਰ
5. ਫੀਡ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮਸੀਨ

ਸੈਲਾਨ 4: ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਫੀਡ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਉਪਲੱਬਧਤਾ

ਡੇਅਰੀ ਵਿੱਚ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਚੰਗੀ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਰਾਕ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨਾ ਆਵੇ। ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਤਿੰਨ ਨੁਕਤਿਆਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(ਉ) ਖੁਰਾਕ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਪਾਣੀ। ਅ) ਲੇਬਰ ਜਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰ।

(ਇ) ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸਿਵੇਂ ਕਿ ਨਲਕਾ, ਚੱਕੀ, ਮਿਕਸਰ ਆਦਿ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੁਕਤੇ ਵਿੱਚ ਖੁਰਾਕੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਫੀਡ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫੀਡ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਉਪਲੱਬਧਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਸੰਬੰਧੀ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਮੌਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰਨੀ 6.8 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਉਂਤ ਬੰਦੀ ਸਾਰਣੀ 6.9 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸਾਰਨੀ 6.8 ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਲਗਾਤਾਰ ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਾਉਣ ਸੰਬੰਧੀ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ

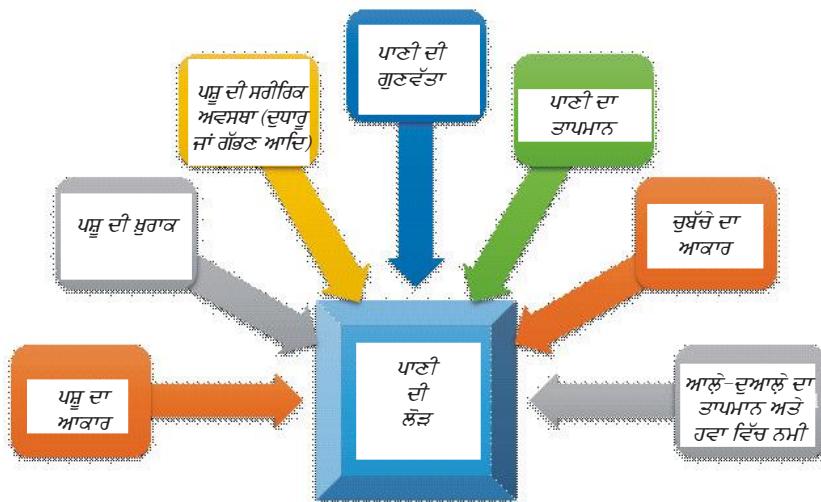
ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਕਿਸਮ	ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ
ਮਿਸ਼ਰਤ/ਵੰਡ	ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਫੀਡ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦੇ ਬਹੁਤੇ ਅਨਾਜ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਵਾਢੀ ਵਾਲੀ ਰੁੱਤ ਦੌਰਾਨ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲੱਬਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਸਲਾਂ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੱਖਣ ਤੇ ਕੀਝੇ-ਮਕੌਂਝਾਂ ਜਾਂ ਚੁਹਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਡਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਖੁਰਾਕੀ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਖਤਰੇ/ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਪੂਰਕ ਖੁਰਾਕੀ ਪਦਾਰਥ	ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖ ਪੜ੍ਹਚੋਲ ਕਰਕੇ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਾਂਉ ਖਰੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ (ਤੁੜੀ/ਪਰਾਲੀ ਆਦਿ)	ਵਾਢੀ ਦੌਰਾਨ ਤੁੜੀ ਘੱਟ ਕੀਮਤਾਂ ਤੇ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਟੋਰ ਕਰ ਲਈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤੁੜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸਾਲ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਅਨੁਸਾਨ ਲਾ ਕੇ ਤੁੜੀ ਜਾਂ ਪਰਾਲੀ ਨੂੰ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕਰ ਕੇ ਰੱਖ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਗਲੀ ਰੁੱਤ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।
ਸੁੱਕਾ ਘਾਰ ਅਤੇ ਸਾਈਲੇਜ	ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰੇ ਪੱਠਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋਣ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਹਰੇ ਪੱਠਿਆਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ	ਲਗਭਗ ਸਾਰਾ ਸਾਲ ਹੀ ਹਰੇ ਪੱਠਿਆਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਬਿਜਾਈ ਤੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਸਾਰਨੀ 6.9 : ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਿਰਵਿਘਣ ਸਪਲਾਈ ਬਚੇ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ

ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ	ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ
ਪੀਣ ਲਈ	ਪਾਣੀ ਦਾ ਚੁਬੱਚਾ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਡੰਗਰ ਦਿਨ/ਰਾਤ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦ ਚਾਰੇ ਪਾਣੀ ਪੀ ਸਕੇ। ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ ਸਾਫ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਰਮੀ ਦੀ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਚੱਖੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਸੈਂਡ ਆਦਿ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ	ਪਸੂਆਂ ਵਾਲੇ ਸੈਂਡ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਫੈਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਉਣ ਲਈ	ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਦੁਸਰੇ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਨਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਰਮੀ ਦੀ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਗਰਮੀ ਤੋਂ ਬੱਚਾਉਣ ਲਈ ਰੁਜ਼ਾਨਾ ਦੋ ਵਾਰ ਨਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਡੇਅਰੀ ਵਾਲੇ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ

ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਪਾਣੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਵੱਡੇ ਪਸੂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ 65% ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਾਣੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੋਡੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਤਿਹਾਏ ਪਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਕਿ ਉਨ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖੁਰਾਕ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ ਪਸੂ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ। ਪਾਣੀ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਪਿਸ਼ਾਬ ਰਾਹੀਂ, ਗੋਹੇ ਰਾਹੀਂ, ਸਾਹ ਲੈਣ ਵੇਲੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢੀ ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਚਮੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪਸੀਨੇ ਰਾਹੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਲਵਰੇ ਪਸੂ ਦੁੱਧ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਣੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਵੀ 87% ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਾਣੀ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਧੇਰੇ ਦੁੱਧ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਸੂ ਨੂੰ, ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਵਾਲੀ ਖੁਰਾਕ ਦੇਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਹਰੇ ਪੱਠਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਤਰਜੀਹੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੀਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਨਹਾਉਣ ਅਤੇ ਸ਼ੈੱਡ ਨੂੰ ਧੋਣ ਲਈ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤੇ ਜੋ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਚਾਰਟ 6.12 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਚਾਰਟ 6.12 ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੁਕਤੇ

ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਆਉਣ ਸੰਬੰਧੀ ਧਿਆਨਯੋਗ ਨੁਕਤੇ :

- ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰੀ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।
- ਗਾਵਾਂ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲੋੜ ਦਾ 30-40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਾਣੀ ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਘੰਟੇ ਅੰਦਰ ਪੀ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।
- ਪਾਣੀ ਦਾ ਤਾਪਮਾਨ :** ਗਾਵਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਠੰਡੇ ਜਾਂ ਗਰਮ ਪਾਣੀ ਨਾਲੋਂ ਨਿੱਧਾ ਪਾਣੀ (17 ਡਿਗਰੀ ਤੋਂ 27 ਡਿਗਰੀ ਸੈਲਸੀਅਸ) ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।
- ਪਾਣੀ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ :** ਚੁਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 3 ਇੰਚ ਡੂੰਘਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ 1 ਜਾਂ 2 ਇੰਚ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡਬੋ ਕੇ ਪਾਣੀ ਪੀ ਸਕੇ।
- ਚੁਬੱਚੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ:** ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਗ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਚੁਬੱਚੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਇਕ ਸਧਾਰਨ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁਸ਼ ਗਵਾਰ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਇਕ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰਿਕ ਵਜ਼ਨ ਦਾ 8-10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਕਿ ਗਰਮ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਿਕ ਵਜ਼ਨ ਦਾ 13-14 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਜ਼ਰੂਰਤ (ਲੀਟਰ) = ਸਰੀਰਿਕ ਵਜ਼ਨ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ + ਦੁੱਧ ਦੇ ਵਜ਼ਨ ਦਾ ਡੇਂਡਰਾ

ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 400 ਕਿਲੋ ਵਜ਼ਨੀ ਇਕ ਗਾਂ ਜੋ 10 ਲੀਟਰ ਦੁੱਧ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਲਈ $(400 \times 10\% + 1.5 \times 10) / (40+15)$ ਲੀਟਰ = 55 ਲੀਟਰ ਪਾਣੀ ਰੁਜ਼ਾਨਾ ਪੀਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 70-75 ਲੀ. ਪਾਣੀ ਡੰਗਰ ਨਵਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸ਼ੈਡ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਡੰਗਰ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਕੁੱਲ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ $55+75 = 130$ ਲੀਟਰ ਹੈ।

1. ਖੁਰਾਕ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਆਉਣ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਿਤਰੰਤਰੀ ਦੇ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੁਕਤੇ :

- ਉ) ਪਸੂ ਪਾਲਕ ਨੂੰ ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਖਾਣ-ਪਾਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਮੁਤਾਬਿਕ ਹੀ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸਾਫ਼-ਸਫ਼ਾਈ ਬਾਰੇ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।
- ਅ) ਫੀਡ ਅਤੇ ਚਾਰਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰੀ ਰੁਜ਼ਾਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਫੀਡ ਅਤੇ ਚਾਰਾ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕੇ ਸਹੀ ਸਮੇਂ-ਸਿਰ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਇ) ਹਰਾ ਚਾਰਾ, ਸੁੱਕਾ ਚਾਰਾ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਫੀਡ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਡੰਗਰ ਚੋਖੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਖੁਰਾਕ ਖਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਭਰਪੂਰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਾਰਟ 6.13 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ।

ਚਾਰਟ 6.13 ਕੋਈ ਹੋਏ ਹਰੇ ਚਾਰੇ, ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਅਤੇ ਫੀਡ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ

ਰਲਾਅ ਦਿਓ ਤਾਂ ਜੋ ਪਸੂ ਵਧੇਰੇ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਖਾ ਲਵੇ ਅਤੇ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਮਿਲ ਸਕੇ।

- ਸ) ਬਿਮਾਰ ਪਸੂ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁਰਾਕ ਦਿਓ।
- ਹ) ਗਰਮੀ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੀਡ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਹਿੱਸਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ।
- ਕ) ਡੰਗਰ ਵੱਲੋਂ ਪੱਠੇ ਖਾਣ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਖਿਆਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਡੰਗਰ ਦੀ ਸਿਹਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- ਖ) ਖੁਰਲੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ। ਬਚੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਬੋਹੇ ਪੱਠੇ ਖੁਰਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਕੁੜਾ ਕਰਕਟ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਮਿਆਰੀ ਢੰਗ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸੁੱਟ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।
- ਗ) ਖੁਰਾਕ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਪਿਆਉਣ ਸੰਬੰਧੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਰਤਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਾਫ਼ ਕਰਨੇ ਅਤੇ ਸਾਂਭਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।
- ਘ) ਉੱਲੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਣੀ ਵਾਲੇ ਚੁਬੱਚੇ ਨੂੰ 15 ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸਾਂਭਣੇ ਕਰੋ। ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਕਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੁਬੱਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਪਾਸੇ ਚੂਨੇ ਨਾਲ ਲੈਪ ਕਰ ਦਿਉ ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਲੀ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਹੋ ਸਕੇ।
- ਙ) ਵਹਿੜਾ/ਝੋਟੀਆਂ, ਬਿਮਾਰ ਡੰਗਰਾਂ ਅਤੇ ਸੂਣ ਵਾਲੇ ਪਸੂਆਂ ਵੱਲ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਚ) ਪੱਠੇ ਜਾਂ ਖੁਰਾਕ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਡੰਗਰਾਂ ਨਾਲ ਨਰਮਾਈ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਛ) ਪੱਠੇ ਅਤੇ ਖੁਰਾਕ ਪਾਉਣ ਵੇਲੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਬਿਮਾਰ ਡੰਗਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ੈਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੁਰਾਕ ਪਹੁੰਚਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾ ਹੈਲੇ।

2. ਫੀਡ ਵਿਅਰਥ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰੋਕਖਾਮ ਲਈ ਉਪਰਾਲੇ :

ਹਰ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਫੀਡ/ਵੰਡ ਜ਼ਰੂਰ ਵਿਅਰਥ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੀਡ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

- (ਉ) ਫੀਡ ਭੰਡਾਰ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ: ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਫੀਡ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀੜ੍ਹੇ-ਮਕੌੜੇ ਅਤੇ ਚੂਹੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ।
- (ਅ) ਫੀਡ ਬਣਾਉਣ ਦੌਰਾਨ : ਖੁਰਾਕੀ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਪੀਹਣ ਅਤੇ ਰਲਾਉਣ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਫੀਡ ਵਿਅਰਥ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (ਇ) ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਖੁਰਾਕ ਦੇਣ ਸਮੇਂ: ਖੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਹੋਈ ਖੁਰਾਕ ਪਸੂ ਬੱਲੇ ਸੁਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਇਹ ਰਹਿੰਦ ਅਕਸਰ ਗਿੱਲੀ ਅਤੇ ਬੁੱਕ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਡੰਗਰ ਦੀ ਜੂਠੀ ਫੀਡ ਨੂੰ ਡੰਗਰ ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਤੇ ਉਹ ਬੇਕਾਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜੂਠੀ ਜਾਂ ਬੋਹੀ ਖੁਰਾਕ ਉੱਲੀ, ਚੂਹੇ ਅਤੇ ਮੱਖੀਆਂ ਦੇ ਵੱਧਣ-ਛੁਲਣ ਲਈ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਫੀਡ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਰੋਕਖਾਮ ਲਈ ਉਪਰਾਲੇ:

- (ਉ) ਫੀਡ ਭੰਡਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਸਟੋਰ ਭਾਂਡੇ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੋ।
- (ਅ) ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਚੂਹਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਗਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੋਕਖਾਮ ਕਰੋ।
- (ਇ) ਫੀਡ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਠੰਡੇ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ।
- (ਸ) ਫੀਡ ਲਈ ਲੁੜੀਦੇ ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਖਰੀਦਣ ਵੇਲੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਮੀ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ।
- (ਹ) ਖੁਰਲੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਫੀਡ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ।
- (ਕ) ਖੁਰਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਸੀ/ਮੁਸਕੀ ਫੀਡ ਨੂੰ ਕੱਢ ਕੇ ਖੁਰਲੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ।
- (ਖ) ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਫੀਡ ਪਾਓ।
- (ਗ) ਜੇਕਰ ਇਕ ਸਾਂਝੀ ਖੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਫੀਡ ਪਾਉਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਗੋਰਕ ਵਜ਼ਨ ਅਤੇ ਉਮਰ ਅਨੁਸਾਰ ਡੰਗਰਾਂ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਅਭਿਆਸ

ਗਤੀਵਿਧੀ 1. ਗਰਮੀ ਦੀ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਵੇਰੇ ਪਸੂ ਲਈ ਲੋੜੀਦੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਓ।

ਤਰੀਕੇ:

1. ਪਸੂ ਦਾ ਭਾਰ ਤੌਲੋ।
2. ਪਸੂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਦੁੱਧ ਦਾ ਵਜ਼ਨ ਨੋਟ ਕਰੋ।
3. ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਦੁੱਧ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਪਸੂ ਲਈ ਲੁੜੀਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇਸ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ: ਸਗੋਰਕ ਵਜ਼ਨ ਦਾ $10\% +$ ਦੁੱਧ ਦੇ ਵਜ਼ਨ ਦਾ ਡੇਢ ਗੁਣਾ
4. ਸ਼ੈੱਡ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲੁੜੀਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਾਓ।
5. ਗਰਮੀ ਦੀ ਰੁੱਤ ਕਾਰਨ ਪਾਣੀ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਲੁੜੀਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਓ।
6. ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਲਵੋ।

ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰੋ

(ਉ) ਬਹੁ-ਵਿਕਲਪੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

1. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਖੁਰਾਕ ਨੂੰ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਤਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।
 (ਉ) ਤੂੜੀ ਅ) ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਇ) ਫੀਡ/ਵੰਡ ਸ) ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ
2. ਸਾਂਝੀ ਵੱਡੀ ਖੁਰਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
 (ਉ) ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਵੱਗ ਲਈ ਅ) ਇਕੱਲੇ-ਇਕੱਲੇ ਡੰਗਰ ਲਈ

3. ਇ) 'ਉ' ਅਤੇ 'ਅ' ਦੋਹਾਂ ਲਈ ਪੁਸ਼ਟਾਂ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।
 ਉ) ਸਗੀਰਕ ਵਜ਼ਨ ਤੇ ਏ) ਖੁਰਾਕ ਤੇ
 ਈ) ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਤਾਪਮਾਨ ਤੇ ਸ) ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰਿਆਂ ਤੇ

4. ਫੀਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਨਾਲ
 ਉ) ਕੀੜਾ-ਮਕੌੜਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅ) ਚੂਹੇ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।
 ਈ) ਨਮੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸ) ਉਪਰੋਕਤ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਭਵ ਹੈ।

5. ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਫੀਡ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।
 ਉ) ਮਜ਼ਦੂਰ ਅ) ਮਸ਼ੀਨਰੀ
 ਈ) ਫੀਡ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸ) ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ

ਆ) ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਭਰੋ :
 1. ਵੱਡੇ ਡੰਗਰ ਲਈ ਕੁਜਾਨਾ..... ਲੀਟਰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
 2. ਇਕ ਦੇਸੀ ਗਾਂ ਆਪਣੇ ਸਗੀਰਕ ਵਜ਼ਨ ਦਾ..... % ਸੁੱਕਾ ਪਦਾਰਥ ਅੰਸਤਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਖਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।
 3. ਉੱਲੀ ਰਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਣੀ ਵਾਲਾ ਚੁਬੱਚਾ ਹਰ..... ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
 4. ਪੁਸ਼ਟ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ 1-2 ਇੰਚ ਭਖੋਣ ਲਈ ਚੁਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਘੱਟੋਂ ਘੱਟ ਛੁੰਘਾਈ.....
 ਇੰਚ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
 5. ਇਕ ਸਧਾਰਨ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਖਾਵੇਂ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਆਪਣੇ ਸਗੀਰਕ ਵਜ਼ਨ ਦਾ
 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇ) ਗਲਤ ਜਾਂ ਸਹੀ :
 1. ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਾਂ, ਵੱਡੀ ਮੱਝ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸੁੱਕਾ ਪਦਾਰਥ ਖਾਂਦੀ ਹੈ।
 2. ਸੁਕਾਏ ਘਾਹ ਵਿੱਚ ਸਾਈਲੇਜ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
 3. ਫੀਡ ਅਤੇ ਚਾਰਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦੋ ਵਾਰ ਪੁਸ਼ਟ ਨੂੰ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।
 4. ਪੁਸ਼ਟ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚਿਆ ਫੀਡ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 5. ਫੀਡ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੰਗਰ ਚੁਹਿਆਂ ਅਤੇ ਕੀੜੇ-ਮਕੌੜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੀਡ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਤਰਾ ਨਸ਼ਟ
 ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਾਲਮ 'ਉ'	ਕਾਲਮ 'ਅ' ਤੋਂ ਢੁਕਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਚੌਣ ਕਰਕੇ ਲਿਖੋ।	ਕਾਲਮ 'ਅ'
1. ਚੱਕੀ ਅਤੇ ਮਿਕਸਰ ਮਸੀਨ		ਭੰਡਾਰਨ ਦੌਰਾਨ ਫੀਡ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ
2. ਕੀੜ੍ਹੇ-ਮਕੌੜੇ ਅਤੇ ਚੁਹੇ		ਬਾਕੀ ਬਚਿਆ ਫੀਡ
3. ਖੁਰਲੀ		ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਫੀਡ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
4. ਗਰਮੀ ਦੀ ਰੁੱਤ		ਪਾਣੀ ਲਈ ਹੈ
5. ਚੁਬੱਚਾ		ਫੀਡ/ਵੰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ

ਹ) ਸਾਰਨੀ ਵਿੱਚ ਛੁੱਕਵਾਂ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ।

2 ਸ	—	—	ਰ
		5 ਪ	3 ਗ
2 ਸ		—	—
—		—	—
—		ਧ	—

ਇੱਕ ਕਾਲਮ ਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਕਾਲਮ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖੋ :

1. ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਸੈੱਡ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਦੀ ਕਿਰਿਆ।
2. ਮੁਰਾਕ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਊਪਰੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖੋ ।

3. ਇਸ ਕੁੱਤ ਵਿੱਚ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
4. ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਸੈੱਡ ਅੰਦਰ ਇਹ ਗਤੀਵਿਧੀ ਲਗਾਤਾਰ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।
5. ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੁੱਕਾ ਚਾਰਾ ਹੈ।

ਇਕਾਈ 5 ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ (Management of Dairy Animals)

ਸੈਕਟਰ 1

ਭੂਮਿਕਾ (Introduction)

ਪਾਲਤੂ ਪਸੂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੁਰਾਕ/ਪੱਠੇ ਖਾਣੇ, ਦੁੱਧ ਚੌਣਾ, ਸਫ਼ਾਈ ਆਦਿ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਯਮ-ਬੱਧ ਤਰੱਤੀਬ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਜ਼ਖਮੀ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਿਮਾਰ ਡੰਗਰ ਅਸਧਾਰਨ ਵਰਤਾਓ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਗਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਜਾਂ ਲੱਛਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਡੇਅਰੀ ਵਿੱਚ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਸੂ ਪਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਰੋਗ ਦੇ ਅਸਧਾਰਨ ਲੱਛਣ ਦੀ ਸਨਾਖਤ ਅਰੰਭਰ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਬਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਬਾਂ ਤੇ ਲਿਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪੂਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਸਫਰ ਦੁਰਾਨ ਕੋਈ ਅੱਖ ਨਾ ਆਵੇ। ਡੇਅਰੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੂੰ ਵੀ ਪਸੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੁੰਦੇ ਗੋਬਰ ਅਤੇ ਮਲਮੂਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਫੈਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਤੋਂ ਬੱਚਤ ਹੋ ਸਕੇ।

1. ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਮਿਆਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ (Standard Practices to maintain health of dairy animals)

ਕਿਸੇ ਬਿਮਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਪਸੂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪਸੂ ਪਾਲਕ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੱਠੇ ਪਾਉਣ, ਪਾਣੀ ਪਿਆਉਣ, ਦੁੱਧ ਚੌਣ ਆਦਿ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਭਾਉਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਤੇ ਬੁਰਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਚਾਰਟ 5.1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਨ ਵਰਤਾਓ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਡੰਗਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰੋ।

ਚਾਰਟ 5.1: ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਲੱਛਣ

ڈੰਗਰਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਡੰਗਰ ਦੀ ਦੇਖ-ਬਾਲ ਸੰਬੰਧੀ ਮਿਆਰੀ ਉਪਰਾਲੇ ਚਾਰਟ 5.2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਚਾਰਟ 5.2 : ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਰਾਲੇ

2. ਟੀਕਾਕਰਨ (Vaccination)

ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ ਪਸੂ ਵੀ ਕੀਟਾਣੂਆਂ, ਵਿਸ਼ਾਣੂਆਂ, ਉੱਲੀਆਂ ਜਾਂ ਪਰਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਭਿਆਨਕ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਿਮਾਰੀ ਫੈਲਣ ਨਾਲ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਸਖਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਸੰਬੰਧੀ ਇਲਾਜ ਨਾਲੋਂ ਪਰਹੇਜ ਚੰਗਾ, ਵਾਲੀ 'ਕਹਾਵਤ' ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦੇ ਕਸ਼ਟ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਟੀਕਾ ਜਾਂ ਵੈਕਸੀਨੇਸ਼ਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਚਾਰਟ 5.3 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਵੈਕਸੀਨੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਪਸੂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵੱਜੋਂ ਪਸੂਆਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਭਿਆਨਕ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਵੈਕਸੀਨ ਇਕ ਤਰਲ ਪਦਾਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਖਾਸ ਜੀਵਾਣੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਰਗ ਦੇ ਬਿਮਾਰੀ ਫਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵਾਣੂਆਂ ਵਿਗੁੱਧ ਲੜਨ ਵਾਲੀ ਪਸੂ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪ੍ਰਨਾਲੀ ਨੂੰ ਤਾਕਤਵਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੈਕਸੀਨ ਵਿੱਚ ਜੀਵਾਣੂ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਵਿਸ਼ੇਲੇ ਤੱਤ ਦਾ ਕੁੱਝ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਵੈਕਸੀਨ ਲਾਉਣ ਉਪਰੰਤ ਡੰਗਰ ਬਿਮਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਪੂੰਜੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਜੀਵਾਣੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਮਾਰੀ ਫੈਲਾਉਣ ਤੋਂ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵੈਕਸੀਨ ਤੋਂ ਭਾਵ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਟੀਕਾ ਜੋ ਡੰਗਰ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪਸੂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੜਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਨਾਲੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਡੰਗਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟੀਕਾਕਰਨ ਮਿਆਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਚਮੜੀ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਤਹਿ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪੱਠਿਆਂ (ਮਸਲ) ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੰਦਰਸਤ ਪਸੂ ਦਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਚਾਰਟ 5.3 ਛੂਤ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੋਕਬਾਮ ਟੀਕਾਕਰਣ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਗਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੱਸ਼ਾਂ ਦੇ ਟੀਕਾਕਰਣ ਲਈ ਸਮਾਂ-ਸੂਚੀ

ਮੱਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਗਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਟੀਕਾਕਰਣ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸਾਰਣੀ 5.1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸਾਰਣੀ 5.1 ਮੱਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਗਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਛੂਤ ਤੇ ਰੋਗਾਂ ਦੀ ਰੋਕਬਾਮ ਲਈ ਟੀਕਾਕਰਣ ਦੀ ਸਮਾਂ-ਸੂਚੀ

ਵੈਕਸੀਨ/	ਪਹਿਲੇ ਟੀਕੇ ਦਾ ਸਮਾਂ	ਬੂਸਟਰ ਟੀਕੇ ਦਾ ਸਮਾਂ	ਦੋਹਰੇ ਟੀਕੇ ਦਾ ਸਮਾਂ
ਮੂੰਹ-ਖਰ ਦੀ ਵੈਕਸੀਨ ਗਲ-ਘੋਟ ਦੀ ਵੈਕਸੀਨ ਲੰਗੜਾ ਬੁਆਰ ਦੀ ਵੈਕਸੀਨ ਤਿੱਲੀ ਦਾ ਰੋਗ ਦੀ ਵੈਕਸੀਨ	6-8 ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ 6 ਜਾਂ 6 ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ 6 ਜਾਂ 6 ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਵਿੱਚ 6 ਜਾਂ 6 ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ	ਪਹਿਲੇ ਟੀਕੇ ਤੋਂ 6 ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ -	ਸਲਾਨਾ
ਭੂਅ ਜਾਣਾ ਰੋਗ ਲਈ ਬਹੁਸੈਲਾ ਵੈਕਸੀਨ	4-8 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਕੱਟੀ ਜਾਂ ਵੱਡੀ	-	ਸਲਾਨਾ
		ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ	ਸਲਾਨਾ
		-	-

ਪਸ਼ੂਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤੀਆਂ ਵੈਕਸੀਨ ਬਿਮਾਰੀ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਿੰਦਾ ਜੀਵਾਣੂਆਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਵੈਕਸੀਨ ਦਵਾਈਆਂ ਤਾਪਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਗਰ ਰੋਕਬਾਮ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖ-ਰਖਾਓ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਟੀਕਾਕਰਣ ਬਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਟੀਕਾਕਰਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਫੈਲਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਵੈਕਸੀਨੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਡੰਗਰ ਤੇ ਬੁਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਘੋਂਖ ਕਰਨ ਲਈ ਟੀਕਾਕਰਣ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

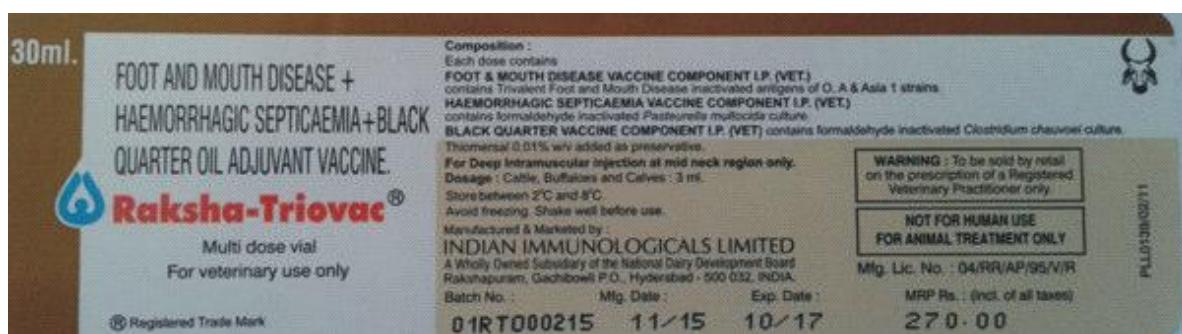
ਹਰ ਡੰਗਰ ਦੇ ਟੀਕਾਕਰਣ ਸੰਬੰਧੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰ ਲਿਖੀ ਜਾਵੇ।

ਉ) ਟੀਕੇ ਦਾ ਨਾਂ, ਦਵਾਈ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਨਾਂ, ਲਾਟ ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ, ਦਵਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਮਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਤੀ।

ਅ) ਵੈਕਸੀਨ ਦੇਣ/ਟੀਕਾ ਲਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ

ਇ) ਟੀਕਾ ਲਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ

ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਉਪਰੋਂ ਦੁਆਈ ਵਾਲਾ ਲੇਬਲ (ਤਸਵੀਰ 5.1) ਉਤਾਰ ਕੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਾਲੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਚਿਪਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਰਿਕਾਰਡ ਇੱਕ ਕੰਪਿਊਟਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ।

ਤਸਵੀਰ 5.1-ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਉਪਰ ਚਿਪਕਾਏ ਲੇਬਲ ਦਾ ਇਕ ਨਮੂਨਾ ਜਿਸ ਉਪਰ

1) ਵੈਕਸੀਨ ਦਾ ਨਾਂ, 2) ਵੈਕਸੀਨ ਦੇਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ, 3) ਵੈਕਸੀਨ ਦੇਣ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 4) ਵੈਕਸੀਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਤਾਪਮਾਨ, 5) ਬੈਚ ਨੰਬਰ ਅਤੇ 6) ਨਿਰਮਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ।

3. ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਵਾਤਾਵਰਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ।

ਪਾਲਤੂ ਡੰਗਰਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਤਾਪਮਾਨ ਸਥਿਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਡੰਗਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਚਨ ਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਗਰਮੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਸੂ ਇਸ ਗਰਮੀ ਨੂੰ ਚਮੜੀ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਸਾਹ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਚਮੜੀ ਉਪਰਲੀ ਨਸੀਂ ਅਤੇ ਫੇਫ਼ਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਨਸੀਂ ਦੇ ਵਾਸ਼ਪੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਗਰਮੀ ਪਸੂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰਲੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਕੱਢ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਰੀਰ ਦਾ ਤਾਪਮਾਨ ਸਥਿਰ ਰਹੇ। ਡੰਗਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੈੱਡ ਅੰਦਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਰਮੀ ਅਤੇ ਨਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਛੱਡੀ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਸ਼ੈੱਡ ਅੰਦਰਲਾ ਮਾਹੌਲ/ਵਾਤਾਵਰਨ ਪਸੂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਣਸੁਖਾਵਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਤਨਾਵਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਕੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਪਸੂ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈੱਡ ਅੰਦਰਲੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਨੂੰ ਸੁਖਾਵਾਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

ਸੁਖਾਵਾਂ ਵਾਤਾਵਰਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸ਼ੈੱਡ ਹਵਾਦਾਰ ਹੋਵੇ, ਬਹੁਤੀ ਠੰਡ ਦੀ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਗਰਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੀਟਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਗਰਮੀ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਇਸਤੂਂ ਠੰਡਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੂਲਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਦੁੱਧ ਦੀ ਚੰਗੇਰੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਾਤਾਵਰਨ ਦੀਆਂ ਸੁਖਾਵੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ:

ਉ) ਤਾਪਮਾਨ

ਡੇਅਰੀ ਸ਼ੈੱਡ ਅੰਦਰਲਾ ਤਾਪਮਾਨ 15-27 ਡਿਗਰੀ ਸੈਲਸੀਅਸ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਤਾਪਮਾਨ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਹੈ।

ਆ) ਨਮੀ

ਸੈਂਡ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਨਮੀਂ 40% ਤੋਂ 60% ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਨਮੀ ਨਾਲ ਡੰਗਰਾਂ ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਇ) ਹਵਾਦਾਰ ਹੋਣਾ

ਇੱਕ ਹਵਾਦਾਰ ਸੈਂਡ/ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰ ਬੜਾ ਸੁਖਾਵਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਸੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪਨਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਗੈਸਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਸੈਂਡ ਹਵਾਦਾਰ ਹੋਵੇ। ਸੈਂਡ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੇ ਡੰਗਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜ) ਹਵਾ ਦੀ ਰਫਤਾਰ

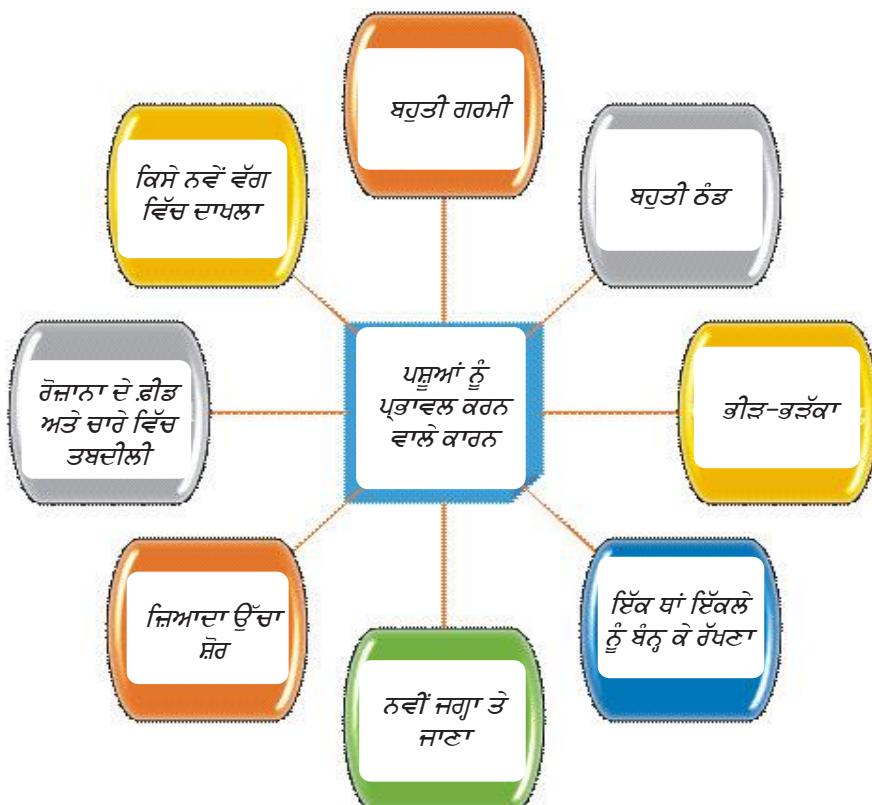
ਜੇਕਰ ਹਵਾ 5-8 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਦੀ ਸਪੀਡ ਤੇ ਵਗ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਸੂ ਕਾਢੀ ਸੁਖਾਵਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਹਨੌਰੀ ਚਲਦੀ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਉੱਚੇ ਦਰਖਤ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਹਵਾ ਦੀ ਸਪੀਡ ਕੁਝ ਘੱਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਹ) ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਰੈਸ਼ਨੀ

ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੇਜ਼ ਗੈਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਸੂ ਅਣਸੁਖਾਵਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪੈਦਾਵਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖ ਤੋਂ ਬਿਮਾਰ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਗਰਭਵਤੀ ਅਤੇ ਨੌਜਾਨਾਂ ਡੰਗਰਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਖਿਆਲ ਰਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

4. ਡੰਗਰਾ ਦੇ ਦਬਾਅ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ

ਡੰਗਰਾਂ ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ ਚਾਰਟ 5.4 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਚਾਰਟ 5.4 ਨਵੇਂ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੇ

ਪਸੂ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਜੀਵ ਹਨ ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਵੱਗ ਜਾਂ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਕੱਠੇ ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਵਰਤਾਉ ਵੱਗ ਦਾ ਵਰਤਾਉ ਕਹਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਤਸਵੀਰ 5.2)। ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਵੱਗ ਵਿਚਲੇ ਦੂਸਰੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਸੂ ਸਰੀਰਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੋੜਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਭੜਕ ਉਠਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਭੂਸਰੇ ਡੰਗਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਿੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਪਸੂ ਪਾਲਕਾਂ ਲਈ ਵੀ ਖਤਰਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭੈੜਾ ਵਰਤਾਉ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਸੂ ਪਾਲਕ ਤੋਂ ਡੰਗਰ ਭੈੜੀਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਬਾਅ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਤਸਵੀਰ 5.2 : ਪਸੂ ਵੱਗ ਜਾਂ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਵਧੀਆ ਦੇਖ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਰਤਾਉ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਸੂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਤਾਉ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਪਸੂ ਪਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਡੰਗਰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡੰਗਰਾਂ ਨਾਲ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਪਸੂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭੈਅ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

5. ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਢੋਆ-ਚੁਆਈ

ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਥਾਂ ਤੇ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਗੱਡੀ ਤੇ ਲੱਦਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਨਵੀਂ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਡੰਗਰ ਇਕੱਲਾ-ਪਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੂਸਰੇ ਡੰਗਰਾਂ ਤੋਂ ਵਿੱਛੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਗਰਮੀ ਜਾਂ ਸਰਦੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਬੁੜ ਦਾ ਉਸਨੂੰ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜਦ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਜਗ੍ਹਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਜਦ ਵੀ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਿਜਾਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਡੰਗਰੀ ਸੁੱਖ-ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ। ਢੋਆ-ਚੁਆਈ ਦੁਰਾਨ ਡੰਗਰ ਕਾਫੀ ਦਬਾਅ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਪਮਾਨ, ਨਮੀਂ ਜਾਂ ਸ਼ੋਰ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਖੁਰਾਕ ਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਥਾਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਡੰਗਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਉਦਰੇਵਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦਬਾਅ ਹੋਣ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਛੋਆ-ਛੁਆਈ ਦਾ ਮੰਤਵ : ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲਿਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਸੌਂਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਇਲਾਕੇ ਤੋਂ ਹਰੇ-ਭਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਮਾਹਰ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਇਲਾਜ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸਾਨ ਮੇਲੇ ਤੇ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਲਈ ਛੋਆ-ਛੁਆਈ ਦੇ ਸਾਧਨ : ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਛੋਆ-ਛੁਆਈ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਾਧਨ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਉ) ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋਰ ਕੇ

- ਅ) ਸੜਕ ਰਾਹੀਂ
- ਇ) ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ
- ਸ) ਸਮੁੰਦਰ ਰਾਹੀਂ
- ਹ) ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ

ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਚਾੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਹੁਣ ਲਈ ਸਾਧਨ: ਗੱਡੀ ਤੇ ਚਾੜ੍ਹਨ ਜਾਂ ਲਾਹੁਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਤੇ ਢਾਲੂ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਫੱਟੇ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਰੈਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਢਾਲ ਜਾਂ ਫੱਟਾ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਉਤਰਨ ਸਮੇਂ ਡੰਗਰ ਇਸ ਤੋਂ ਤਿਲਕ ਨਾ ਸਕੇ। ਕੰਕਰੀਟ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਬਣੀ ਢਲਾਣ ਚੰਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਡੰਗਰ ਤਿਲਕਦਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਢਲਾਣ ਦਾ ਕੋਨ 20 ਜਾਂ ਘੱਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਡੰਗਰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹ ਸਕੇ ਜਾਂ ਉਤਰ ਸਕੇ।

ਉ) ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਤੋਰ ਕੇ ਲਿਜਾਣਾ

ਗਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੱਝਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਰ ਕੇ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਫਰ ਦੀ ਵਿਉਤਬੰਦੀ ਲੰਬੀ ਦੂਰੀ, ਹਰੇ ਘਾਹ ਨੂੰ ਚਰਨ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਉਪਲਬਧੀ ਅਤੇ ਰਾਤ ਵੇਲੇ ਆਰਾਮ ਆਦਿ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਸਵੇਰੇ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮ ਜੱਦ ਠੰਢ ਹੋਵੇ ਤਦ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਤੋਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਸੂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਦਿਓ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਧਿਆਓ। ਇਕ ਪਸੂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਤੋਰ ਕੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ, ਉਮਰ ਅਤੇ ਮੌਸਮ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਇਹ ਦੂਰੀ ਸਾਰਣੀ 5.2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਤੋਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।

ਸਾਰਨੀ 5.2: ਤੋਰਨ ਯੋਗ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰੀ

ਪਸੂ ਦੀ ਕਿਸਮ	ਇਕ ਦਿਨ ਦਾ ਸਫਰ	ਇਕ ਦਿਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਫਰ	
		ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਨ	ਹਰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ
ਗਾਵਾਂ/ਮੱਝਾਂ	30 ਕਿ: ਮੀ:	24 ਕਿ: ਮੀ:	22 ਕਿ: ਮੀ:
ਭੇਡ/ਬੱਕਰੀ	24 ਕਿ: ਮੀ:	24 ਕਿ: ਮੀ:	16 ਕਿ: ਮੀ:

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਤੋਰ ਕੇ ਲਿਜਾਣ ਸੰਬੰਧੀ ਮਿਆਰੀ ਅੰਕੜੇ ਸਾਰਨੀ 5.3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਭਾਰੀ ਬਾਰਸ਼ ਜਾਂ ਹਨੇਰੀ/ਝੱਖੜ ਜਾਂ ਬਹੁਤੀ ਗਰਮੀ ਜਾਂ ਤੇਜ਼ ਗਰਮ ਲੂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਸੂ ਨੂੰ ਤੋਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਸੂਰਜ ਛੁੱਥਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਤੋਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਥੋੜ੍ਹੀ, ਦੂਰੀ ਲਈ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਤੋਰ ਕੇ ਲਿਜਾਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਆਸਾਨ ਅਤੇ ਸਸਤਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਤੋਰ ਕੇ ਲਿਜਾਣ ਦੇ ਕੁਝ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੇ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਗਰਮੀ ਜਾਂ ਸਰਦੀ ਲਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰਿਕ ਵਜ਼ਨ ਘੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰਨੀ 5.3: ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋਰ ਕੇ ਲਿਜਾਣ ਸੰਬੰਧੀ ਮਿਆਰੀ ਅੰਕੜੇ

ਕਿਸਮ	ਇਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯਤਰਾ ਦੀ ਮੁਨਾਸ਼ ਦੂਜੀ	ਗਤੀ/ਰਫਤਾਰ (ਕਿ.ਮੀ./ਪੰਥਾ)	ਇਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੁਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ (ਪੰਥੇ)	ਖਾਣ ਪੀਣ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਲਈ ਸਮਾਂ	ਤਾਪਮਾਨ (ਸੈਲਸੋਅਸ)	
					ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ	ਪੰਥ ਤੋਂ ਪੰਥ
ਗਾਵਾਂ	30	4	8	ਹਰ ਦੋ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਪਾਣੀ ਪਿਆਉਣਾ ਅਤੇ ਹਰ 4 ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਖੁਗਾਕ ਦੇਣੀ ਹੈ।	12	30
ਮੱਝਾਂ	25	3	8	ਹਰ ਦੋ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਹਰ 4 ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਖੁਗਾਕ ਦੇਣੀ ਹੈ।	12	30
ਵੱਛੇ/ਵੱਛੀਆਂ/ ਕੱਟੇ/ਕੱਟੀਆਂ	16	2.5	6	ਹਰ 1 1/2 ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਹਰ 3 ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਖੁਗਾਕ ਦਿਓ	15	25

ਅ) ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਸੜਕ ਰਾਂਹੀ ਢੋਆ-ਛੁਆਈ

ਸੜਕ ਰਾਹੀਂ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਢੋਆ-ਛੁਆਈ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਟਰੱਕ ਦੀ ਵਕਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਟਰੱਕ ਨੂੰ ਝਾੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ। ਟਰੱਕ ਵਿੱਚ 10-12 ਸੈਂ.ਮੀ. ਮੋਟੀ ਰੇਤ ਦੀ ਤਹਿ ਜਾਂ 15 ਸੈਂ.ਮੀ. ਮੋਟੀ ਪਰਾਲੀ/ਤੂੜੀ ਦੀ ਤਹਿ ਵਿਛਾ ਲਵੋ। ਕਿਸੇ ਢਲਾਣ ਤੇ ਪਿਛਾਂਹ ਕਰਕੇ ਟਰੱਕ ਲਾ ਲਵੋ, ਟਰੱਕ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹੋ ਲਵੋ ਅਤੇ ਟਰੱਕ ਅਤੇ ਢਲਾਣ ਦਰਮਿਆਅਨ ਲੱਕੜੀ ਦਾ ਫੱਟਾ ਰੁਖ ਲਵੋ। ਪਸੂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪਿੱਛੋਂ ਧੱਕ ਕੇ ਟਰੱਕ ਵਿੱਚ ਲੋਡ ਕਰ ਲਵੋ।

ਵੱਖਰੇ ਵੱਖਰੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਂਸ ਦੀਆਂ ਸੋਟੀਆਂ ਨਾਲ ਟਰੱਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੇ ਬਣਾ ਲਵੋ। ਸਫਰ ਦੌਰਾਨ ਟਰੱਕ ਵਿੱਚ ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਪਸੂ ਲਿਜਾਣੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਟਰੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲੱਦਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਡਰਣ ਜਾਂ ਹਿਲਣ-ਜ਼ਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਟਰੱਕ ਦੇ ਇੰਜਨ ਵੱਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਟਰੱਕ ਵਿੱਚ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਸਿਰ ਜਾਂ ਪਿੱਛੇ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਖੜਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 8-10 ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਖੁਗਾਕ ਦੇਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਫਰ ਦੌਰਾਨ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸਹਾਇਕ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। 10-12 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਸਫਰ ਬਾਅਦ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਟਰੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਉਤਾਰ ਕੇ ਤੌਰੋ-ਫੌਰੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਗਾਮ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਅਗਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਟਰੱਕ ਵਿੱਚ ਲੋਡ ਕਰਕੇ ਸਫਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ।

ਇਕ ਟਰੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੋਡ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸਾਰਨੀ 5.4 ਟਰੱਕ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਗਿਣਤੀ

ਟਰੱਕ ਦਾ ਸਾਈਜ਼	ਇਕ ਡੰਗਰ ਦਾ ਔਸਤ ਵਜ਼ਨ (ਕਿਲੋ)				
	300	350	400	450	500
4 ਮੀਟਰ ਲੰਮਾ ਟਰੱਕ	11	10	9	8	7
5 ਮੀਟਰ ਲੰਮਾ ਟਰੱਕ	14	13	12	11	10
6 ਮੀਟਰ ਲੰਮਾ ਟਰੱਕ	18	16	15	13	12
7 ਮੀਟਰ ਲੰਮਾ ਟਰੱਕ	22	20	18	16	15

ਟਰੱਕ ਤੇ ਡੰਗਰ ਲਿਜਾਣ ਦੇ ਕਈ ਲਾਭ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੰਮੀ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਰਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਢੋਆ-ਛੁਆਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਹਨ। ਟਰੱਕ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਰਮੀ ਅਤੇ ਸੱਟ-ਫੇਰ ਲੱਗਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਧੇਰੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ ਡੰਗਰ ਦਾ ਸਰੀਰਿਕ ਵਜ਼ਨ ਘੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ।

੪) ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਰੇਲ ਰਾਹੀਂ ਛੋਆ-ਛੁਆਈ

ਛੋਆ-ਛੁਆਈ ਮਾਲ ਗੱਡੀ ਦੇ ਡੱਬੇ ਦੇ ਸਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਅਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋਡ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸਫਰ ਦੌਰਾਨ ਡੰਗਰ ਸੈਖੇ ਰਹਿਣ ਪ੍ਰੰਤੂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੀੜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਸਧਾਰਨ ਗੱਡੀ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 10 ਵੱਡੇ ਡੰਗਰ ਲੋਡ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰੇਲ ਦੁਆਰਾ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਕਤੇ ਧਿਆਨਯੋਗ ਹਨ:

- 1) ਹਰ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਨਿਗਰਾਨ/ਸਹਾਇਕ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇ।
- 2) ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਆਮ੍ਰਲੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਰੇਲ ਲੀਹ ਦੇ ਸਮਾਨਅੰਤਰ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- 3) ਪਸੂਆਂ ਵਾਲਾ ਡੱਬਾ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਦੇ ਅੱਧ-ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- 4) ਦੋ ਡੱਬੇ ਅੰਦਰ ਦੋ ਡੰਡੇ ਜਾਂ ਲੰਮੀਆਂ ਪਾਈਪਾਂ ਇੱਕ ਫਰਸ਼ ਤੋਂ 60-80 ਸੈਂ. ਮੀ: ਉਚਾਈ ਤੇ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ 100-110 ਸੈਂ. ਮੀ: ਉਚਾਈ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।
- 5) ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਲਵੇਗੇ ਗਾਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਚੌਣਾ ਅਤੇ ਕੱਟੜੂ/ਵੱਛੜੂ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਪਿਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।
- 6) ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਸਭੰਵ ਹੋਵੇ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੀ ਲਿਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਰੇਲ ਰਾਹੀਂ ਡੰਗਰ ਲਿਜਾਣ ਦੇ ਕਈ ਲਾਭ ਹਨ। ਸੜਕ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਰੇਲ ਦਾ ਸਫਰ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਸੁਖਾਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰੇਲ ਰਾਹੀਂ ਲੰਮੀ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਡੰਗਰ ਲਿਜਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰੇਲ ਸਫਰ ਦੌਰਾਨ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਵੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਰੇਲ ਸਫਰ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਇਹ ਹਨ: ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਟਾਈਮ ਟੇਬਲ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਕਾਫੀ ਮਹਿੰਗਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਸ) ਸਮੁੰਦਰੀ ਜ਼ਹਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਛੋਆ-ਛੁਆਈ

ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਹਾਜ਼ ਜਾਂ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਮੁੰਦਰ ਜਾਂ ਦਰਿਆਵਾਂ ਪਾਰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਫਰ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਨਸਲ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੀਮਤੀ ਪਸੂ ਅਕਸਰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਰਸਤੇ ਰਾਹੀਂ ਲਿਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਗਾਂ ਲਈ ਲਗਭਗ 40 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਜਗ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਕਸ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਡੱਬਿਆ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਰਸਤੇ ਰਾਹੀਂ ਲਿਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 5 ਫੁੱਟ, ਚੰਡਾਈ 3 ਫੁੱਟ ਅਤੇ ਉਚਾਈ 3 ਫੁੱਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਫਰ ਦੌਰਾਨ ਹਰ 2 ਜਾਂ 3 ਘੰਟੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਹਾਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਹ) ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਰਾਂਹੀਂ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਛੋਆ-ਛੁਆਈ

ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤੀ ਪਸੂ ਅਕਸਰ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਿਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੌੜਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕੀਮਤੀ ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਉੱਚ ਨਸਲ ਦੇ ਮੁਰਗੇ ਜਾਂ ਮੁਰਗੀਆਂ ਅਕਸਰ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਲਿਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਛੋਆ ਛੁਆਈ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਸੂ ਜੋ ਛੋਆ ਛੁਆਈ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਲਿਖੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਛੋਆ-ਛੁਆਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸਕਦੀ।

ਉ) ਨਵ ਜੰਮੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਟੱਝੂ ਜਾਂ ਵੱਛੜੂ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਪਸੂ, ਜਖਮੀ ਪਸੂ ਅਤੇ ਡੰਗਰ ਜੋ ਚੱਲ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਅਜਿਹੇ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਛੋਆ-ਛੁਆਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਅ) ਜੋ ਪਸੂ ਸੂਣ ਵਾਲਾ (ਪ੍ਰਸਵ) ਹੋਵੇ।

ਇ) ਗੱਭਣ ਪਸੂ ਦੀ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਛੋਆ-ਛੁਆਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਸ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਗਰਭਕਾਲ ਸਾਰਣੀ 5.5 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ ਅਜਿਹੇ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਛੋਆ-ਛੁਆਈ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਸਾਰਨੀ 5.5: ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਡੰਗਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਆ-ਛੁਆਈ ਯੋਗ ਗਰਭਕਾਲ ਦੀ ਸੀਮਾ

ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮ	ਗਰਭਕਾਲ ਦੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਨ
ਗਾਂਵਾਂ	250 ਦਿਨ
ਘੜੀ	300 ਦਿਨ
ਬੱਕਰੀ ਹਿਰਨੀ	115 ਦਿਨ
ਮਾਦਾ ਭੇਡ	115 ਦਿਨ

- ਹ) ਅਜਿਹੇ ਪਸੂ ਜੋ ਸਫਰ ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ 48 ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਝੇ ਹੋਣ
 ਕ) ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਬੁੱਢੇ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਛੋਆ-ਛੁਆਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ
 ਖ) ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਰਮੀ ਜਾਂ ਸਰਦੀ ਜਾਂ ਭਾਰੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਛੋਆ ਛੁਆਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਅਭਿਆਸ

ਗਤੀਵਿਧੀ 1: ਇਕ ਬਿਮਾਰ ਡੰਗਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਲੱਛਣ ਨੋਟ ਕਰੋ

ਲੋੜੀਂਦਾਂ ਸਮਾਨ:

1. ਬਰਮਾਮੀਟਰ
2. ਮੂੰਹ ਢੱਕਣ ਲਈ ਮਥੰਟਾ
3. ਏਪਰਨ

ਤਰੀਕਾ:

1. ਇਕ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਤੇ ਜਾਓ।
2. ਬਿਮਾਰ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣੋ।
3. ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਲੱਛਣ/ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਨੋਟ ਕਰੋ।
4. ਬਿਮਾਰ ਪਸੂ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਤਾਪਕ੍ਰਮ ਦੇਖੋ।

ਗਤੀਵਿਧੀ 2: ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਵੈਕਸੀਨ ਦਾ ਟੀਕਾ ਲਾਉਣਾ

ਲੋੜੀਂਦਾਂ ਸਮਾਨ:

1. ਕਾਪੀ
2. ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਗਜ਼ਿਸਟਰ

ਤਰੀਕਾ:

1. ਇਕ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਤੇ ਜਾਓ।
2. ਵੈਕਸੀਨੇਸ਼ਨ ਸੰਬੰਧੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇਖੋ।
3. ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਵੈਕਸੀਨ ਦੇ ਲੱਗੇ ਟੀਕੇ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੋਟ ਕਰੋ।
4. ਵੈਕਸੀਨੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਸਮਾਂ ਸੂਚੀ ਨੋਟ ਕਰੋ।

ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ

ਉ) ਬਹੁ-ਉੱਤਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

1. ਜੇਕਰ ਪੈਦਲ ਲਿਜਾਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਪਸੂ ਕਿੰਨਾ ਸਫਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?
 ਉ) 10 ਕਿ. ਮੀ. ਅ) 20 ਕਿ. ਮੀ.
 ਇ) 30 ਕਿ. ਮੀ. ਸ) ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ
2. ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਕਿਉਂ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ?
 ਉ) ਜਦ ਮਾਲਕ ਬਦਲ ਜਾਵੇ ਅ) ਵਿਕਰੀ ਲਈ

- ੪) ਬੁੱਚੜਖਾਨੇ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਸ) ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ

੩. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਵੈਕਸੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ?
 ਓ) ਕਾਟਨ ਸਟਰੇਨ-19
 ਦ) ਡੀਵਾਰਮਰ
 ਸ) ਬੀ.ਕਿਊ ਪਰੈਸੀਪੀਏਟਿਡ

੪. ਬਿਮਾਰ ਪਸੂ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਲੱਛਣ ਇਹ ਹਨ ?
 ਓ) ਫਿੱਲਾ, ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਦਬਾਅ
 ਦ) ਜੁਗਾਲੀ ਘੱਟ ਕਰਨਾ
 ਸ) ਇਹ ਸਾਰੇ

੫. ਡੇਅਰੀ ਸੈੱਡ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਨਮੀਂ ਕਿੰਨੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ?
 ਓ) 20%
 ਦ) 40-60%
 ਸ) 60% ਤੋਂ ਅਧਿਕ

੬. ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਲਿਖੋ -
 ਓ) ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਗੱਡੀ/ਟਰੱਕ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਢਾਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ.
 ਅ) ਥੋੜੀ ਦੂਰੀ ਲਈ ਡੰਗਰ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਲਈ..... ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਨ ਅਤੇ ਸਸਤਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।
 ਦ) ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੀ ਢਾਲ ਦਾ ਕੋਨ..... ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
 ਸ) ਪਸੂ ਇੱਕ.....ਜੀਵ ਹਨ, ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਝੁੰਡ ਜਾਂ ਵੱਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।
 ਹ) ਲੰਗੜੇ ਬੁਖਾਰ ਦੀ ਰੋਕਬਾਮ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਟੀਕੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ..... ਦੂਸਰਾ ਟੀਕਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

੭. ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਦੱਸੋ -
 ਓ) ਬੁੱਢੇ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਤੋਂ ਗੁਰੋਜ਼ ਕਰੋ।
 ਅ) ਰੇਲ ਰਾਹੀਂ ਸਫਰ ਦੌਰਾਨ ਪਸੂਆਂ ਵਾਲੇ ਭੱਬੇ ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਤੇ ਅਖੀਰ ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
 ਦ) ਸੂਣ ਵਾਲੇ (ਪ੍ਰਸਵ ਵਾਲੇ) ਪਸੂ ਨੂੰ ਸਫਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
 ਸ) ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਵੈਕਸੀਨ ਦਾ ਟੀਕਾ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 ਹ) ਬੁਰਾ ਵਰਤਾਓ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਡੰਗਰ ਭੈਅਭੀਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

੮. ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਲਮ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉ

ਕਾਲਮ (ੳ)	ਕਾਲਮ (ਆ) ਤੋਂ ਚੁਕਵਣਾ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ	ਕਾਲਮ (ਆ)
1. ਤੂਅ ਜਾਣ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ		20°
2. ਮੁੰਹ ਖੁਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ		40% ਤੋਂ 60%
3. ਛਲਾਣੂੰ ਰੈਪ ਦਾ ਕੌਨ		25°C
4. ਡੇਅਰੀ ਸ਼੍ਰੋੜ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਮੀ		ਵਾਇਰਸ ਰੋਗ
5. ਡੇਅਰੀ ਸ਼੍ਰੋੜ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਤਾਪਮਾਨ		ਬੈਕਟੀਰੀਅਲ ਰੋਗ

9. ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਛੁਕਵਾਂ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ-

1. ਬ	2. ਟ
.....	5. ਰੇ
ਸ੍ਰੀ			
.....	4. ਪੈ

ਇੱਕ ਕਾਲਮ ਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋਇਆ।

2. ਸੜਕ ਰਾਹੀਂ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਢੋਆ ਛੁਆਈ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਾਧਨ।
4. ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
5. ਇਸ ਸਾਧਨ ਰਾਹੀਂ ਅਨੇਕਾਂ ਡੰਗਰਾਂ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਜਗ੍ਹਾਂ ਲਿਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਉਪਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਉਸੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋਇਆ।

- ਉ) ਅਜਿਹੀ ਵੈਕਸੀਨ ਜੋ ਮਾਦਾ ਪਸੂ ਦੇ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- ਆ) ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚੜਾਉਣ ਅਤੇ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੈਸ਼ਨ 2: ਪਸੂ ਪਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮਲਮੂਤਰ ਤੋਂ ਰੂੜੀ ਦੀ ਖਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਪ੍ਰਬੰਧ

1. ਪਸੂ ਪਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਮਾਨ

ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਟ ਫੇਟ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਅਤੇ ਸਗੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸਾਹ ਲੈਣ ਰਾਹੀਂ ਅਪਾਹਜ ਹੋਣ ਦੇ ਖਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਡੇਅਰੀ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਪੜੇ ਪਾਉਣੇ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਮਾਸਕ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅੱਖਾਂ, ਚਿਹਰਾ, ਸਿਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਗੀਰਕ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਗੱਖਿਅਕ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਜਾਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਜ਼ੋ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਸਰੇ ਸਾਰੇ ਢੰਗ-ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਆਖਰੀ ਉਪਰਾਲਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਗੱਖਿਅਕ ਸਾਜ਼ੋ ਸਮਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਮੇ ਦੀ ਅਧੂਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਨੂੰ ਵਾਪਰਨ ਦੀ ਰੋਕਖਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਡੇਅਰੀ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਮਾਨ

ਡੇਅਰੀ ਕਾਮਿਆ ਦੀ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਾਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ :

ਉ) ਦਸਤਾਨੇ : ਦਸਤਾਨੇ ਖਤਰਨਾਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਛੋਹਣ ਤੋਂ, ਗਰਮੀ/ਸਰਦੀ ਤੋਂ, ਡੰਗ ਮਾਰਨ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਤਿੱਖੇ ਅੰਜਾਰਾਂ ਤੋਂ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਬਚਾਓ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਿਮਾਰ ਡੰਗਰਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਡੰਗਰ ਦੇ ਸੂਣ ਸਮੇਂ ਡਿਸਪੋਜ਼ੇਬਲ ਦਸਤਾਨੇ ਭਾਵ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਨੇ ਜੋ ਇਕ ਵਾਰ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਆ) ਗਮਬੂਟ : ਇਹ ਬੂਟ ਸੱਪ ਦੇ ਡੰਗ ਤੋਂ, ਪਸੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਲਤਾੜਨ ਤੋਂ ਤਿਲਕਣ ਤੋਂ, ਤਿੱਖੇ ਅੰਜਾਰਾਂ ਤੋਂ, ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੂਟ ਪਾ ਕੇ ਕਾਮੇ ਖੜ੍ਹੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਤਸਵੀਰ 5.3 ਗਮਬੂਟ

ਤਸਵੀਰ 5.4 ਦਸਤਾਨੇ

ਇ) ਐਨਕਾਂ : ਐਨਕਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਧੂੜ-ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਕਣਾਂ ਅਤੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਧੂਏਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਦੀਨਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਵੈਲਡਿੰਗ ਅਤੇ ਲੋਹਾ ਕੱਟਣ ਸਮੇਂ ਐਨਕਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਲਾਈ।

ਸ) ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਪਲੱਗ : ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ, ਪਸੂ ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਾਂ ਦੀ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਯੰਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹ) ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ : ਵੈਲਡਿੰਗ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੂੰਹ, ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਨੱਕ ਨੂੰ ਗਰਮੀ, ਹਵਾੜ ਅਤੇ ਕਿਲ -ਪੱਤਰੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਜਾਂ ਨਦੀਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਧਾਤਾਂ ਦੀ ਰਗਵਾਈ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਲੱਕੜ ਦੀ ਕਟਾਈ ਸਮੇਂ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਢੱਕਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਕ) ਸਖਤ-ਟੋਪ: ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਲਈ ਸਿਰ ਤੇ ਸਖਤ ਟੋਪ ਪਹਿਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ੴ) ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਯੰਤਰ : ਜਦ ਜਮੀਨ ਹੇਠ ਕਮਰਿਆਂ ਜਾਂ ਖੁੱਡਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਯੰਤਰ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਸਮੇਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਮੇ ਨੂੰ ਬਚਾਓ-ਕਪੜੇ ਅਤੇ ਗੱਖਿਅਕ ਸਾਜ਼ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਟਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੌਰਾਨ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਪੜੇ ਫਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਢਿੱਲੇ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਕਪੜੇ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।

2. ਬਚਾਅ ਦੇ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ

- ੳ) ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ, ਨਦੀਨਨਾਸ਼ਕਾਂ ਅਤੇ ਜਰਮ-ਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹਨਾਂ ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹੋ।
- ਅ) ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੀ ਹਿਦਾਇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਇਣਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ।
- ਇ) ਰਸਾਇਣਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਪੜੇ ਪਾਓ।
- ਸ) ਵਾਤਾਵਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਰਸਾਇਣਾ ਦੇ ਡੱਬੇ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਸਮਾਨ, ਸੀਸੀਆਂ, ਸੂਈਆਂ, ਰੂਈ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਓ।
- ਹ) ਰਸਾਇਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਦੁਰਘਟਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਓ।
- ਕ) ਰਸਾਇਣਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੰਗਾਮੀ ਹਾਲਤ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਮੁੜਲੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਹਾਇਤਾ ਵਾਲਾ ਡੱਬਾ ਨਜ਼ਦੀਕ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਖ) ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਰਸਾਇਣਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖੋ।

ਡੇਅਰੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਖਤਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ:

- ੳ) ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲੱਗਣ ਦਾ ਖਤਰਾ
- ਅ) ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਦੇਖ-ਬਾਲ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਖਤਰੇ
- ਇ) ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਤੋਂ ਖਤਰੇ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਆਮ ਖਤਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਦੇ ਸਾਧਨ ਸਾਰਨੀ 5.6 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਾਰਨੀ 5.6 : ਕੁੱਝ ਆਮ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ/ਖਤਰੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ

ਆਮ ਖਤਰੇ	ਬਚਾਅ ਦੇ ਤਰੀਕੇ
ਕਪੜਿਆਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।	ਅਰਾਮ ਦੇਹ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨੋ ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੰਮੇ ਜਾਂ ਢਿੱਲੇ ਨਾ ਹੋਣ। ਰਾਮਬੂਟ ਪਹਿਨੋ।
ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਜਾਂ ਝੁਲਸਣ ਦਾ ਖਤਰਾ	ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਕੇ ਰੱਖੋ। ਗਰਮ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਹਿਰਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਦਸਤਾਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਪਹਿਨੋ।
ਸਾਹ ਰਾਹੀਂ ਧੂੜ ਅੰਦਰ ਜਾਣਾ	ਮੂੰਹ ਉਪਰ ਮਾਸਕ ਲਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਕਣ ਅੰਦਰ ਨਾ ਜਾ ਸਕਣ।
ਉਗਲਾਂ ਜਾਂ ਗੁੱਟ ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗ ਜਾਣਾ	ਦਸਤਾਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਪਹਿਨੋ।

3. ਗੋਬਰ ਅਤੇ ਮਲਮੂਤਰ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ

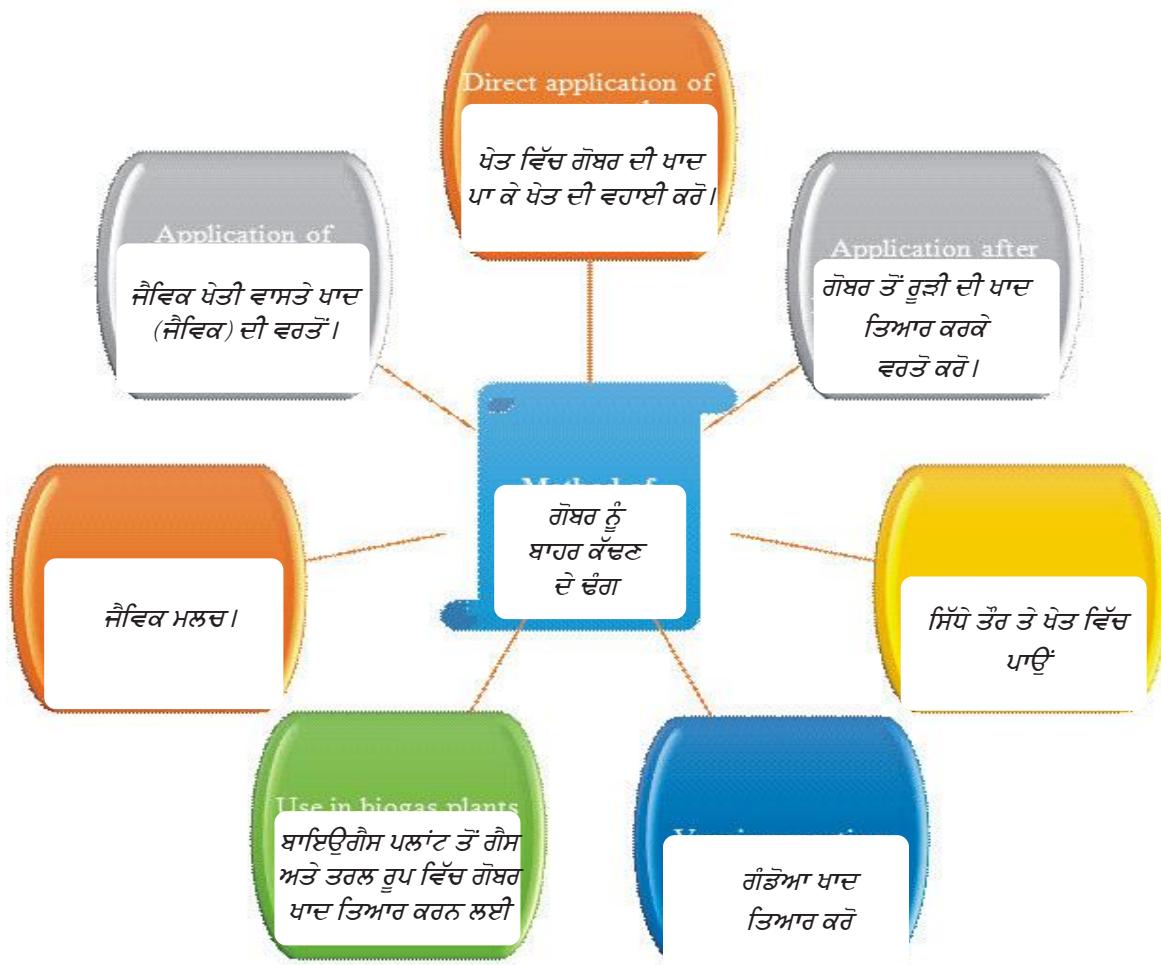
ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਜਰਮ ਅਤੇ ਕੀੜੇ ਮਕੰੜੇ ਗੋਬਰ/ਮਲਮੂਤਰ ਵਿੱਚ ਵੱਧਦੇ ਫੁਲਦੇ ਹਨ। ਸੁਚੱਜੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਡੇਅਰੀ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦੋ ਵਾਰ ਗੋਬਰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਫਰਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੋ ਕੇ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਡੇਅਰੀ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਗੋਬਰ ਅਤੇ ਮਲਮੂਤਰ ਨੂੰ ਪਰੈਸ਼ਰ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਪਾ ਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗੋਬਰ ਨੂੰ ਰੂੜੀ ਵਾਲੇ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਬੈਕਟੀਰੀਆ ਕੁੱਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੋਬਰ ਨੂੰ ਰੂੜੀ ਦੀ ਖਾਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰੂੜੀ ਵਾਲਾ ਟੋਆ ਡੇਅਰੀ ਸ਼ੈੱਡ ਤੋਂ ਘੱਟੋਂ ਘੱਟ 100 ਮੀਟਰ ਦੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਦਬੋ ਅਤੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਕੀੜੇ-ਮਕੰੜਿਆਂ, ਮੱਖੀ/ਮੱਛਰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੋਬਰ ਤੇ ਪਣਪਦੇ ਹਨ। ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਤੋਂ ਰੂੜੀ ਦੇ ਟੋਏ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਅਸਾਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਟੋਆ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸੌਮੇ (ਨਲਕਾ/ਮੋਟਰ) ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਉਪਰ ਛੱਤ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਗੋਬਰ ਅਤੇ ਮਲਮੂਤਰ ਨੂੰ ਧੱਕ ਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸ਼ੈਂਡ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਨਾਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ/ਮੁੱਖ ਨਿਕਾਸੀ ਨਾਲੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰੂੜੀ ਦੇ ਟੋਏ ਜਾਂ ਰਹਿੰਦਾ-ਬੂੰਹਦਾ ਦੇ ਪਲਾਂਟ ਵਿੱਚ ਮਲਮੂਤਰ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਲਾਂਟ ਦੁਆਰਾ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਪਾਣੀ ਖੇਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

4. ਗੋਬਰ ਅਤੇ ਮਲਮੂਤਰ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਢੰਗ

ਗੋਬਰ/ਮਲਮੂਤਰ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਢੰਗ ਹਨ ਜੋ ਚਾਰਟ 5.5 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਚਾਰਟ 5.5 ਗੋਬਰ ਅਤੇ ਮਲਮੂਤਰ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਢੰਗ

(੩) ਗੋਬਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਗੋਬਰ ਅਤੇ ਮਲਮੂਤਰ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਕਈ ਤਰੀਕੇ ਹਨ। ਖੇਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

1. ਰੂੜੀ ਦੀ ਖਾਦ (FYM)
2. ਕੰਪੋਸਟ ਖਾਦ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ
3. ਗੰਡੋਆ ਖਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
4. ਬਾਈਓਗੈਸ ਪਲਾਂਟ (Organic Mulch) ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗੈਸ ਅਤੇ ਤਰਲ ਖਾਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
5. ਜੈਵਿਕ (Organic) ਮਲਚ ਤੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰਸ਼ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਵਹਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭੂਮੀ ਨੂੰ ਖੁਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

1. ਰੂੜੀ ਦੀ ਖਾਦ

ਇਹ ਖਾਦ ਗੋਬਰ, ਮੂਤਰ, ਬੇਕਾਰ ਚਾਰੇ ਦੇ ਗਲਣ ਸੜਨ ਤੋਂ ਉਤਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲੀ-ਸੜੀ ਰੂੜੀ ਵਿੱਚ 0.7-1.3 ਫੀਸਦੀ ਨਾਈਟਰੋਜਨ, 0.3-0.8 ਫੀਸਦੀ ਫਾਸਫੋਰਸ ਅਤੇ 0.4-1.0 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪੋਟਾਸ਼ ਤੱਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਸੁਕਾਏ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਵਜ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਮਿਕਦਾਰ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰਸ਼ਨ/ਚਾਰਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਨਸਲ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

2. ਕੰਪੋਸਟ ਖਾਦ

ਇਹ ਇਕ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਧੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੂਖਮ ਜੀਵਾਣੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਰਗੋਨਿਕ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਗਲਣ ਸੜਨ ਉਪਰੰਤ ਖਾਦ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਖਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਹ ਵਿਧੀ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਅਪਨਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਗੋਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੋਏ ਵਿਚ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਤਸਵੀਰ 5.5)। ਇਹ ਗਲਣ ਸੜਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਹਵਾ ਰਿਹਾਤ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਵਾਦਾਰ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਕੰਪੋਸਟ ਖਾਦ ਜਲਦੀ ਸਥਿਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਦਬੋਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਨਦੀਨਾਂ ਦੇ ਬੀਜ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰੀ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਰਮ ਗਲਣ ਸੜਨ ਨਾਲ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਗਲਣ-ਸੜਨ ਦੌਰਾਨ ਇਸਦਾ ਤਾਪਮਾਨ 150° ਫਾਰਨਹਾਈਟ ਤੱਕ ਗਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਬਹੁਤੇ ਜੀਵਾਣੂ 131° ਫਾਰਨਹਾਈਟ ਤੱਕ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਤਸਵੀਰ 5.5 : ਰੂੜੀ ਦੀ ਖਾਦ ਵਾਲਾ ਟੋਆ

ਕੰਪੋਸਟ ਖਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਮੇਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਰੱਖੋ। ਕੱਚੀ ਖਾਦ ਗਰਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੌਦੇ ਮਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਖਾਦ ਤੋਂ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਜੀਵਾਣੂ ਉਤੇਪਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲੀ ਸੜੀ ਖਾਦ ਪੌਦਿਆਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਆਰਗੋਨਿਕ ਖਾਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਖਾਦ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਇਸਦੇ ਰੰਗ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਲੀ ਨਮੀ ਤੋਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਖੁਸ਼ਕ ਗਲੀ ਸੜੀ ਖਾਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਗਿੱਲੀ ਖਾਦ ਨੂੰ ਨਾ ਵਰਤਣਯੋਗ ਕੱਚੀ ਖਾਦ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3. ਗੰਡੋਆ ਖਾਦ (Vermi-Composting)

ਅਜਿਹੀ ਆਰਗੋਨਿਕ ਖਾਦ ਗੰਡੋਇਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੋਬਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਨੂੰ ਗੰਡੋਇਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਲੂੜ (ਉਪਜਾਊ ਸ਼ਕਤੀ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਾਦਾ) ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੰਤਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਮਲਮੂਤਰ ਅਤੇ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਤੋਂ ਜਲਦ ਤੋਂ ਜਲਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਾਦ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕੇ।

ਗੰਡੋਏ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਬਨ ਯੁਕਤ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਕ ਵਜ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਨਿਗਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਇੱਕ ਕਿਲੋ ਵਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗੰਡੋਏ ਇਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਇਕ ਕਿਲੋ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਖਾਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗੰਡੋਏ ਦੀਆਂ ਬਿਨਾਂ/ਮਲਮੂਤਰ ਨੂੰ ਵਰਮੀਕੰਪੋਸਟ ਜਾਂ ਗੰਡੋਇਆ-ਖਾਦ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਮਲੂੜ ਅਤੇ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਤਸਵੀਰ 5.7)। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਈਟਰੋਜਨ, ਪੋਟਾਸ਼ੀਅਮ, ਫਾਸ਼ੋਗਸ, ਕੈਲਸ਼ੀਅਮ ਅਤੇ ਮੈਗਨੀਸੀਅਮ ਕਾਫੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਚੰਗੀ ਉਪਜਾਊ ਜਮੀਨ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਸਤਾਹ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੇ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵਰਮੀਕੰਪੋਸਟ ਵਿੱਚ 5 ਗੁਣਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾਈਟਰੋਜਨ, 7 ਗੁਣਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੋਟਾਸ਼ੀਅਮ ਅਤੇ ਡੇਢ ਗੁਣਾਂ ਕੈਲਸ਼ੀਅਮ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖਾਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਗੰਡੋਏ ਦੀਆਂ ਨਸਲਾਂ: ਆਈਸੀਨੀਆ ਫੋਟੀਡਾ (Eisenia foetida) ਅਤੇ ਲੁਬਰੀਕਸ ਰੂਬੇਲਸ (Lumbricus rubellus) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੰਡੋਏ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਗੰਦਗੀ ਤੋਂ ਖਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਲਕਿ ਵਾਤਾਵਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹਨ।

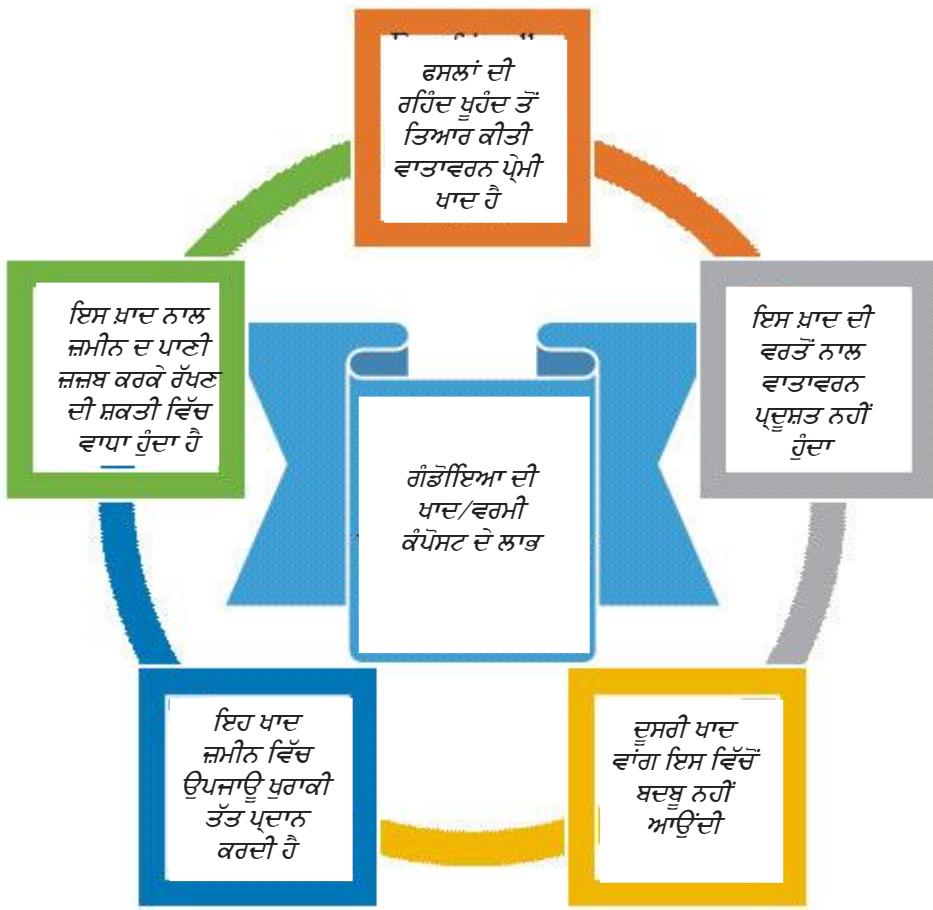

ਤਸਵੀਰ 5.6: ਵਰਮੀਕੰਪੋਸਟ ਖਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੰਡੋਏ

ਤਸਵੀਰ 5.7: ਵਰਮੀਕੰਪੋਸਟ ਖਾਦ

ਵਰਮੀਕੰਪੋਸਟ ਖਾਦ ਦੇ ਲਾਭ : ਇਸ ਖਾਦ ਦੇ ਕਈ ਲਾਭ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਚਾਰਟ 5.6 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਚਾਰਟ 5.6: ਗੰਡੋਇਆ ਦੀ ਖਾਦ ਵਰਮੀਕੰਪੋਸਟ ਖਾਦ ਦੇ ਲਾਭ

4. ਬਾਇਓਗੈਸ ਪਲਾਂਟ ਵਿੱਚ ਗੋਬਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗੈਸ ਅਤੇ ਤਰਲ ਖਾਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਦਬਾਅ ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਲੋ ਗੋਬਰ ਤੋਂ ਲਗਭਗ .073 ਘਣ ਮੀਟਰ (1.3 ਘਣ ਛੁੱਟ) ਬਾਇਓਗੈਸ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਦਰਮਿਆਨੇ ਅਕਾਰ ਵਾਲੀ ਗੈਸ ਤੋਂ ਹਰ ਕੋਜ਼ ਲਗਭਗ 10 ਕਿਲੋ ਗੋਬਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਭਾਵ 1.7 ਘਣ ਮੀਟਰ (60 ਘਣ ਛੁੱਟ) ਗੈਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਾਲੇ ਗੋਬਰ ਗੈਸ ਪਲਾਂਟ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਗੋਬਰ ਵਾਸਤੇ ਘੱਟੋਂ ਘੱਟ 5 ਗਾਵਾਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਜਿਹੇ ਪਲਾਂਟ ਤੋਂ ਉਪਜੀ 1.7 ਘਣ ਮੀਟਰ ਗੈਸ, ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਗੋਸ਼ਨੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਭ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਪਲਾਂਟ ਤੋਂ ਦੋ ਉਤਪਾਦ: ਗੈਸ ਅਤੇ ਤਰਲ ਖਾਦ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ।

ਬਾਇਓਗੈਸ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਗੈਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਖਾਸ ਵਾਸ਼ਨਾ/ਮੁਸ਼ਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਲਣ ਉਪਰੰਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਵਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਜਲਾਉਣ ਉਪਰੰਤ ਇਹ ਧੂੰਆ ਰਹਿਤ ਨੀਲੀ ਲਾਟ ਨਾਲ ਬਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਗੋਸ਼ਨੀ, ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦੀ। ਅੱਗ ਲਾਉਣ ਤੇ ਇਹ ਗੈਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੜਕਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਇਓਗੈਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣ, ਗੋਸ਼ਨੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੰਜਨ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੈਪ/ਬਲਬ ਹਨ ਜੋ ਬਾਇਓਗੈਸ ਤੋਂ ਗੋਸ਼ਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ 100 ਕੈਂਡਲ ਪਾਵਰ (ਪਾਵਰ ਦੀ ਇਕ ਇਕਾਈ/ਯੂਨਿਟ) ਦੇ ਬਲਬ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਲਗਭਗ 0.13 ਘਣ ਮੀਟਰ (4.5 ਘਣ ਛੁੱਟ) ਗੈਸ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟੇ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਹਾਰਸ ਪਾਵਰ ਤਾਕਤ ਦੇ ਇੰਜਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲਗਭਗ 0.48 ਘਣ ਮੀਟਰ (17 ਘਣ ਛੁੱਟ) ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟੇ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਬਾਇਓਗੈਸ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਆਮ ਡੀਜ਼ਲ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਇੰਜਨ ਬਾਇਓਗੈਸ ਤੇ ਚਲਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਇਓਗੈਸ ਤੇ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਇੰਜਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਖਾਸ ਯੰਤਰ ਲਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਇਓਗੈਸ ਪਲਾਂਟ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਤਰਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੋਹਾ ਆਮ ਰੂੜੀ ਦੀ ਖਾਦ ਨਾਲੋਂ ਬੇਹਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਿਆ ਸੜਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਰਾਕੀ ਤੱਤ ਵਧੇਰੇ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

5. ਆਰਗੈਨਿਕ ਮਲਚ (Organic Mulch) ਜੈਵਿਕ ਮਲਚ

ਘਾਰ ਫੁਸ ਜਾਂ ਪਰਾਲੀ ਜਾਂ ਤੂੜੀ ਜਾਂ ਗੋਬਰ ਦੀ ਇਕ ਤਹਿ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਪਰ ਵਿਛਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਮਲਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਸਪੀਕਰਨ ਰਾਂਹੀਂ ਪਾਣੀ ਉਡਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਠੰਡਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਮਲਚ ਕਾਰਨ ਨਦੀਨਾਂ ਦੇ ਪੌਂਦੇ ਨਹੀਂ ਉਗਦੇ। ਅਜਿਹੀ ਤਹਿ ਕਾਰਨ ਮਿੱਟੀ ਖਰਨ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੋਬਰ ਦੀ ਖਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਮਲਚ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਬੇਹਤਰ ਏਹੀ ਰਹੇਗਾ ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਘਾਹਫੂਸ ਜਾਂ ਪਰਾਲੀ ਦੀ ਮਲਚ ਨਾਲ ਮਿਲਾਕੇ ਵਰਤਿਆਂ ਜਾਵੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਤਾਜੇ ਗੋਬਰ ਨੂੰ। ਕੰਪੋਸਟ ਵਾਂਗ ਗੋਬਰ ਦੀ ਖਾਦ ਵੀ ਜਲਦ ਗਲ-ਸੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਲਦੀ ਪਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਅਭਿਆਸ

ਗਤੀਵਿਧੀ 1: ਗੰਡੋਆ ਖਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰੋ

ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਨ:

1. ਤੂੜੀ ਦੀ ਖਾਦ
2. ਗੰਡੋਏ
3. ਬੇਕਾਰ ਚਾਰਾ, ਪੱਤੇ ਆਦਿ
4. ਪਾਣੀ
5. ਛੱਤੀ ਹੋਈ ਜਗ੍ਹਾ

ਤਰੀਕਾ :

1. ਕਿਸੇ ਛਾਂ-ਦਾਰ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਗੰਡੋਆ ਖਾਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣੋ।
2. ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਪਰ ਤੂੜੀ/ਪਰਾਲੀ/ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਘਾਹ ਫੂਸ ਜਾਂ ਪੱਤਿਆਂ ਦੀ 15-20 ਸੈਂਮੀ: ਮੋਟੀ ਤਹਿ ਵਿਛਾ ਲਵੋ।
3. ਗੋਬਰ ਅਤੇ ਚਾਰਾ/ਪੱਤਿਆਂ ਨੂੰ 3:1 ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਰਲਾ ਲਵੋ ਅਤੇ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ 7-10 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਰੱਖੋ।
4. ਅਰਧ ਗਲੇ ਗੋਬਰ ਦੇ ਢੇਰ ਦਾ ਬੈਂਡ 6 ਛੁੱਟ ਲੰਮਾ, 2 ਛੁੱਟ ਚੰੜਾ ਅਤੇ 2 ਛੁੱਟ ਉੱਚਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
5. ਇਸ ਬੈਂਡ ਉੱਪਰ 1500-2000 ਗੰਡੋਏ ਛੱਡ ਦਿਓ।
6. ਗੰਡੋਏ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਤਰੰਤ ਬਾਅਦ ਪਾਣੀ ਦਾ ਛਿੜਕਾ ਕਰੋ।
7. ਬੈਂਡ ਨੂੰ ਬੋਰੀਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿਓ ਅਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਾਣੀ ਛਿੜਕਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਚੋਖੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਮੀਂ ਰਹੇ।
8. ਗੋਬਰ ਨੂੰ ਹਵਾਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ 30 ਦਿਨਾਂ ਬਾਦ ਢੇਰ/ਬੈਂਡ ਨੂੰ ਪਲਟੀ ਦਿਓ।
9. 40-50 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਗੰਡੋਆ ਖਾਦ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਂਚੋ

(ੳ) ਬਹੁ-ਉੱਤਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

1. ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਕਾਮਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਰੱਖਿਅਕ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ?

ੳ) ਅੱਖਾਂ ਦੀ	ਅ) ਚਿਹਰੇ ਦੀ
ੳ) ਸਿਰ ਦੀ	ਸ) ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ
2. ਕਿਹੜੇ ਜਿਹੇ ਵਾਤਾਵਰਨ/ਹਾਲਤ ਕੰਪੋਸਟ ਖਾਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ?

ੳ) ਹਵਾ ਰਹਿਤ	ਅ) ਹਵਾ ਰਹਿਤ
ੳ) ਢੋਵੇਂ 'ਥੁ' ਅਤੇ 'ਅ'	ਸ) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ

3. ਬਾਇਓਸ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ?
- (ਉ) ਘਰ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅ) ਰੱਸਨੀ ਕਰਨ ਲਈ
 (ਈ) ਇੰਜਨ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸ) ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ
4. ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਡੇਅਰੀ ਕਾਮੇ ਲਈ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ?
- (ਉ) ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।
 ਅ) ਪਸੂ ਦੀ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ ਦੌਰਾਨ ਖਤਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
 ਈ) ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਤੋਂ ਖਤਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
 ਸ) ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ
5. ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਰ ਘਾਹ ਛੂਸ ਜਾਂ ਤੂੜੀ ਜਾਂ ਪਰਾਲੀ ਜਾਂ ਗੋਬਰ ਦੀ ਤਹਿ ਵਿਛਾਉਣ ਦੇ ਕੀ ਲਾਭ ਹਨ ?
- (ਉ) ਹੇਠਲੀ ਮਿੱਟੀ ਠੰਡੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅ) ਨਦੀਨਾਂ ਦੇ ਪੌਂਦੇ ਨਹੀਂ ਉਗਦੇ
 (ਈ) ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਖੁਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ) ਇਹ ਸਾਰੇ
- (ਅ) ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਢੁਕਵਾਂ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ
- ਪੀ.ਪੀ.ਈ. ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾਂ ਲਿਖੋ.....
 - ਤੂੜੀ ਦੀ ਖਾਦ ਵਾਲਾ ਟੋਆ ਡੇਅਰੀ ਸ਼ੈੱਡ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਢੂਰ ਇਕ ਖੁਸ਼ਕ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਪੁੱਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
 - ਡੇਅਰੀ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਗੋਬਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 - ਵਰਮੀ ਕੰਪੋਸਟ ਖਾਦ ਦੀਆਂ ਬਿੱਠਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੱਲੜ ਅਤੇ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
 - ਗੋਬਰ, ਘਾਹ ਛੂਸ, ਤੂੜੀ ਚਾਰੇ ਅਤੇ ਮਲਮੂਤਰ ਦੇ ਗਲਣ-ਸੜਨ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
- (ਈ) ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਦੱਸੋ-
- ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਮਲਮੂਤਰ ਤੂੜੀ ਵਾਲੇ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 - ਜਾਤੀ ਗੱਖਿਅਕ ਸਮਾਨ ਕਾਮੇ ਦੀ ਗੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਦੁਧਘਰਨਾ ਵਾਪਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ।
 - ਤਰਲ ਗੋਬਰ ਖਾਦ ਤੂੜੀ ਵਾਲੀ ਖਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
 - ਕੱਚੀ ਕੰਪੋਸਟ ਖਾਦ ਖੁਸ਼ਕ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
 - ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਰ ਇਕ ਤਹਿ ਵਿਛਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮਲਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਸ) ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਲਮ ਦਾ ਮੇਲ ਕਰੋ

ਕਾਲਮ 'ਉ'	ਕਾਲਮ 'ਅ' ਤੋਂ ਢੁਕਵਾਂ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ	ਕਾਲਮ 'ਅ'
1. ਇਕ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਧੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੂਖਮ ਜੀਵਾਣੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਰਗੈਨਿਕ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਗਾਲਿਆ ਸਾਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।		ਤੂੜੀ ਵਾਲਾ ਟੋਆ
2. ਗੰਡੋਇਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰਹਿੰਦਾ-ਬੂਹਦ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।		ਮਲਚ
3. ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦਾ ਗੋਬਰ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਹੈ।		ਤਰਲ ਗੋਬਰ
4. ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਪਰ ਤਹਿ ਵਿਛਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।		ਕੰਪੋਸਟ ਖਾਦ
5. ਤਰਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੋਬਰ ਦੀ ਖਾਦ		ਵਰਮੀ ਕੰਪੋਸਟ

ਇਕਾਈ-6 ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ : ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ

ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ

ਇਸ ਯੂਨਿਟ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਉਪਰੰਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ:

- ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਭੂਮਿਕਾ

ਪਸੂ ਪਾਲਨ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲਾਗਤ ਦਾ 70% ਖਰਚਾ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ 'ਤੇ ਖਰਚ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੁਗਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸਸਤੀ ਅਤੇ ਅਹਿਮ ਖੁਰਾਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਪਸੂ ਪਾਲਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ ਖੁਰਾਕ ਦੇਣੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਘੱਟ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਡੰਗਰਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੁੜ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਸੂ ਪਾਲਨ ਦੇ ਧੰਦੇ ਨੂੰ ਲਾਹੇਵੰਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਵਧਾਉਣਾ ਅਤੇ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਉੱਚਿਤ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕ ਸਫਲ ਪਸੂ ਪਾਲਕ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰੇ ਚਾਰਿਆਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ ਵੱਲ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਸੈਸ਼ਨ 1: ਹਰੇ ਚਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ

1. ਡੇਅਰੀ ਵਾਲੇ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ

ਹਰੇ ਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਅਤੇ ਚਰਾਂਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਟਾਈ ਉਪਰੰਤ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਬੋੜੀ-ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਖੁਆਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੱਟ ਕੇ ਸਿੱਧੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਖੁਆਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਚਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਜਾਂ ਬਾਇਓਮਾਸ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਪਸੂਆਂ ਦੀਆਂ ਖੁਰਾਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਚਰਾਂਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਗਣ ਵਾਲੀ ਫਸਲ ਹਰ ਸਾਲ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਵਾਂਗ ਬੀਜਣੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ।

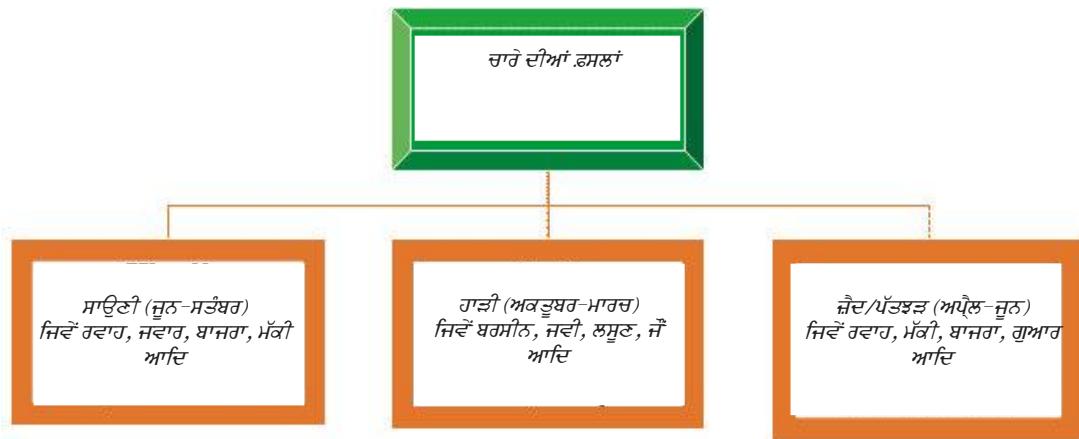
ਪਸੂ ਪਾਲਨ ਦੇ ਕੁਲ ਖਰਚੇ ਦਾ 70% ਖਰਚਾ ਸਿਰਫ ਖੁਰਾਕ 'ਤੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੰਡੀਅਨ ਗਰਾਸਲੈਂਡ ਐੰਡ ਫੋਡਰ ਗੇਸ਼ਰਚ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿਖੇ, ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਏਸੀਆ ਦੀ ਇਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਬੀਜ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤੀ-ਖੇਤਰਾਂ ਅਤੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਫਸਲੀ ਚੱਕਰਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਸਾਲ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਬੁੜ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਢੁਕਵੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਖੋਜ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਵਾਛੀ ਉਪਰੰਤ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ।

ਮੌਸਮ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ

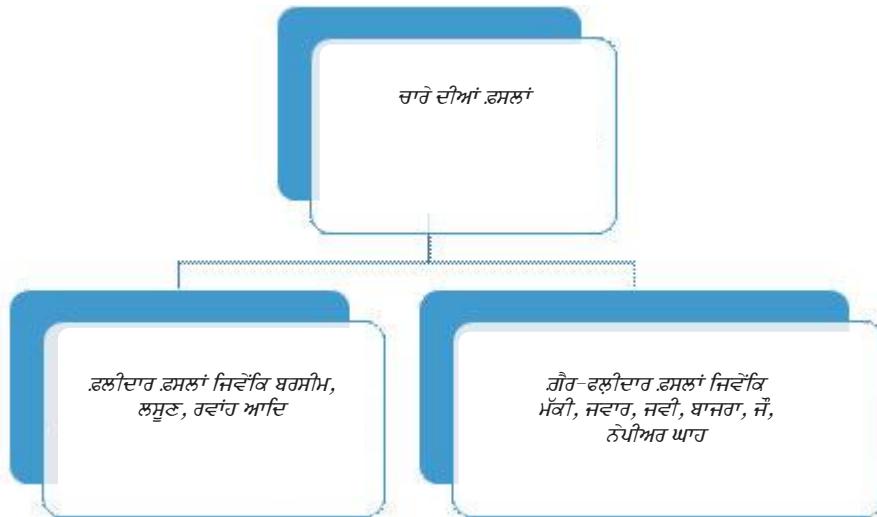
ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੌਸਮ ਅਨੁਸਾਰ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਤਿੰਨ ਰੱਤਾਂ: ਖਰੀਫ/ਸਾਉਣੀ, ਰਾਬੀ/ਹਾੜੀ ਅਤੇ ਜੈਦ/ਪੱਤਝੜ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁੱਖ ਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਚਾਰਟ 7.1 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

**ਚਾਰਟ 7.1 : ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੌਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਡਸਲਾਂ
ਕੱਚੀ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਡਸਲਾਂ**

ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਡਸਲਾਂ ਨੂੰ ਮੌਟੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ : ਫਲੀਦਾਰ ਡਸਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਫਲੀਦਾਰ ਡਸਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਰਮਿਆਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚਾਰਟ 7.2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫਲੀਦਾਰ ਡਸਲਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਰਸੀਮ, ਲੁਸਣ ਅਤੇ ਰਵਾਂਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਦੀ ਅੱਸਤ ਮਾਤਰਾ (ਹਰੀ ਡਸਲ ਵਿੱਚ) 2.0 ਤੋਂ 2.5 ਫੀਸਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਗੈਰ-ਫਲੀਦਾਰ ਡਸਲਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੱਕੀ, ਜਵਾਰ, ਬਾਜਰਾ, ਜਵੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਤਰਾ ਸਿਰਫ 0.7 ਤੋਂ 1.5 ਫੀਸਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

**ਚਾਰਟ 7.2 ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਡਸਲਾਂ ਦਾ ਫਲੀਦਾਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਫਲੀਦਾਰ ਡਸਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕਰਨ
ਸਾਰਾਂਸ਼ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਡਸਲਾਂ**

ਜੇਕਰ ਡੇਅਰੀ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਖੁਦ ਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਡਸਲਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਡਸਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈਕਟੇਅਰ ਝਾੜ ਬਾਰੇ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਲੀਦਾਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਫਲੀਦਾਰ ਡਸਲਾਂ ਨੂੰ ਰਲਾ ਕੇ ਬੀਜਣ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੇ ਝਾੜ ਬਾਰੇ ਡੇਅਰੀ-ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੇਧ ਦੇਣ ਲਈ ਅੰਕੜੇ ਸਾਰਨੀ 7.1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਾਰਨੀ 7.1 ਮੌਸਮ ਅਨੁਸਾਰ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦਾਰੇ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ

ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਵਾਲਾ ਮੌਸਮ	ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਫਸਲ ਦਾ ਨਾਮ	ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦਾ ਝੜ੍ਹ (ਕੁਇੰਟਲ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈਕਟੇਅਰ)
ਸਾਉਣੀ (Rabi)	.ਗੈਰ ਫਲੀਦਾਰ ਚਾਰਾ ਫਸਲਾਂ	
	ਮੱਕੀ (ਜੀਆ ਮੇਜ਼) (Zea mays)	350–450
	ਜਵਾਰ (ਸੋਰਗਮ ਬਾਈਕਲਰ) (Sorghum bicolour)	650–1050
	ਦੋਗਲਾ ਨੇਪੀਅਰ (ਪੈਨੀਸੀਟਮ ਪਰਪਯੂਰਮ) (Pennisetum perpureum)	1200–1500
	ਫਲੀਦਾਰ ਚਾਰਾ .ਫਸਲਾਂ	
	ਰਵਾਂਹ (ਵਿਗਨਾ ਸਾਈਨੈਨਸਿਸ) (Vigna sinensis)	300–350
ਹਾੜੀ (Kharif)	.ਗੈਰ ਫਲੀਦਾਰ ਚਾਰਾ ਫਸਲਾਂ	
	ਜਵੀਂ (ਐਵਾਨਾ ਸੇਟੀਵਾ) (Avana sativa)	400–450
	ਜੌਂ (ਹੋਰਡੀਅਮ ਵਲਗੋਅਰ) (Hordeum vulgare)	400–450
	ਫਲੀਦਾਰ ਚਾਰਾ .ਫਸਲਾਂ	
	ਬਰਸੀਮ (ਟਰਾਈਫੋਲੀਅਮ ਅਲਕੈਸਮਾਈਡਰੀਅਮ) (Trifolium alexandrinum)	750–800
	ਲੂਸਣ (Medicago sativa)	800–1000
ਜ਼ੈਦ (Zaid)	.ਗੈਰ ਫਲੀਦਾਰ ਚਾਰਾ ਫਸਲਾਂ	
	ਮੱਕੀ (ਜੀਆ ਮੇਜ਼) (Zea mays)	350-450
	ਜਵਾਰ (ਸੋਰਗਮ ਬਾਈਕਲਰ) (Sorghum bicolor)	650-1050
	ਦੋਗਲਾ ਨੇਪੀਅਰ (ਪੈਨੀਸੀਟਮ ਪਰਪਯੂਰਮ)	1200-1500
	(Pennisetum perpyreum)	
	ਪਾਰਾ ਘਾਹ (ਬਰੇਚੀਏਰੀਆ ਮਲਟੀਕਾ)	
	(Brachiaria multica)	
	ਫਲੀਦਾਰ ਚਾਰਾ .ਫਸਲਾਂ	
	ਰਵਾਂਹ (ਵਿਗਨਾ ਸਾਈਨੈਨਸਿਸ)	300-350
	ਲੂਸਣ (ਮੈਡੀਕਾਰੋ ਸੇਟੀਵਾ)	
	(Medicago Sativa)	800-1000

ਕੁਝ ਆਮ ਪ੍ਰਚੱਲਿਤ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ, ਤਸਵੀਰ 7.1 ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਜਵਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਜੰਮ ਵਾਲੀ ਫਸਲ

ਡੋਅਰੀ ਫਾਰਮ ਤੇ ਉਗਾਈ ਮੱਕੀ

ਡੋਅਰੀ ਫਾਰਮ ਤੇ ਜਵੀ ਦੀ ਫਸਲ

ਡੋਅਰੀ ਫਾਰਮ ਤੇ ਬਰਸੀਮ ਦੀ ਫਸਲ

ਡੋਅਰੀ ਫਾਰਮ ਤੇ ਪੈਰਾ ਘਾਹ ਦੀ ਫਸਲ

ਡੋਅਰੀ ਫਾਰਮ ਤੇ ਬੀਜੀ ਗਿੰਨੀ ਘਾਹ ਦੀ ਫਸਲ

ਤਸਵੀਰ 7.1 : ਪ੍ਰਚੱਲਿਤ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਝ ਫਸਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ

2. ਚਾਰਾ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ

ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਪੱਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰੀ ਫਸਲ ਨੂੰ ਖੇਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟਣਾ।

ਇਹ ਕਟਾਈ ਫਸਲ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਟੇਜ/ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਹਰੇ ਪੱਠਿਆਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਦੇ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤ ਦੌਵੋਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ। ਫਸਲ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੱਟਣ ਨਾਲ ਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਤੱਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰੇਤੂ ਹਰੇ ਪੱਠਿਆਂ ਦਾ ਝਾੜ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਫਸਲ ਪੱਕਦੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘੱਟਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਛੁੱਲ ਨਿਕਲਣ ਸਮੇਂ (ਫਸਲ ਦੇ ਨਿਸਰਨ ਸਮੇਂ) ਪੱਠਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁੱਢ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੱਠਿਆਂ ਦਾ ਝਾੜ/ਪੈਦਾਵਾਰ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਫਸਲਾਂ ਖਾਸਤੌਰ ਤੇ ਜਵਾਰ ਦੀ ਅਗੇਤੀ ਕਟਾਈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਮਾਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧੂਰਿੰਨ (Dhurinn) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਸਟੇਜ ਤੇ ਫਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਛੁੱਕਵੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਕੁਆਲਟੀ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ।

ਕਟਾਈ ਦਾ ਮੰਤਵ

ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਹਰੇ ਪੱਠੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਚਰਾਂਦ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੁਤਰੇ ਹੋਏ ਹਰੇ ਪੱਠੇ ਜਾਂ ਸਾਈਲੇਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੁਕਾਏ ਘਾਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਆਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਖੇਤ ਜਾਂ ਚਰਾਂਦ ਵਿੱਚ ਚਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਘਾਹ ਜਾਂ ਫਸਲ ਪਸੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਲਿਤਾੜਨ ਨਾਲ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਤੇ ਗੋਬਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੁਤਰੇ ਹਰੇ ਪੱਠੇ ਅਤੇ ਚਰਾਂਦ ਦਾ ਚਾਰਾ ਦੌਵੋਂ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਕੁਤਰ ਕੇ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਬਲ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰੇਤੂ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਪਸੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਰਾਂਦ ਵਿੱਚ ਤੁਰ ਫਿਰ ਕੇ ਚਰਨ ਦੌਰਾਨ ਚਾਰੇ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਸਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੇ ਹਰੇ ਪੱਤੇ ਤੌੜ ਕੇ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੌੜ ਕੇ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਸਵੀਰ 7.2 ਵਿੱਚ ਕੁਤਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤਸਵੀਰ 7.2 ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੁਤਰਿਆ ਹਰਾ ਚਾਰਾ

ਘਾਹ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣ ਜਾਂ ਸਾਈਲੇਜ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹਰੇ ਪੱਠਿਆਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਚਾਰੇ ਦੀ ਕਟਾਈ ਜਾਂ ਭੰਡਾਰ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਘਾਹ ਸੁਕਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਈਲੇਜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਅਤੇ ਭੰਡਾਰਨ ਦੌਰਾਨ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਤੂ ਜੇਕਰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਵਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਘਾਹ ਸੁਕਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਾਈਲੇਜ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

.ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੰਤਵ ਹਨ:

- ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਉਪਲਬਧ ਕਰਨ ਲਈ
- ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣ ਲਈ
- ਇੱਕ ਥੇਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੈਦਾਵਾਰ ਲੈਣ ਲਈ
- ਫਾਲਤੂ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸੁੱਕੇ ਘਾਹ ਜਾਂ ਸਾਈਲੇਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੰਡਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਘਾਟ ਸਮੇਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।
- ਚਰਾਂਦ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਛੁੱਕਵੇਂ ਸੁਮੇਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ।

.ਫਸਲ ਕਟਾਈ ਦੇ ਢੰਗ

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ .ਫਸਲ ਕੱਟੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ :

1. **ਦਸਤੀ :** ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ .ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਦਾਤਗੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। .ਫਸਲ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਟਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਤਗੀ ਤਿੱਬੀ ਹੋਵੇ, ਪੂਰੇ ਦੰਦੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਛੁੱਕਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁੜੀ ਹੋਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। .ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ ਲਈ ਜਾਂ ਸਖ਼ਤ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ .ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੋਰ ਰਵਾਇਤੀ ਅੰਜ਼ਾਰ/ਸੰਦ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
2. **ਮਸ਼ੀਨੀ :** ਟਰੈਕਟਰ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ .ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। .ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਦਾ ਸਮਾਂ

(ੴ) ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ ਲਈ ਉਚਿੱਤ/ਛੁੱਕਵਾਂ ਸਮਾਂ

ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ .ਫਸਲ ਪੱਕਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਰਾ .ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤ ਉਵੇਂ-ਉਵੇਂ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦੀ .ਫਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਵਧੇਰੇ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹਜ਼ਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦਾ ਝਾੜ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ .ਫਸਲ ਵੱਧਦੀ ਛੁੱਲਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਝਾੜ (ਬਾਵ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਪੈਦਾਵਾਰ) ਵੱਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਅਤੇ ਹਜ਼ਮ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ .ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ, ਝਾੜ ਅਤੇ ਕੁਆਲਟੀ ਨੂੰ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰੱਖ ਕੇ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਫਸਲਾਂ ਲਈ ਕਟਾਈ ਦਾ ਛੁੱਕਵਾਂ ਸਮਾਂ ਸਾਰਨੀ 7.2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰਨੀ 7.2 : ਚਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁੱਖ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ ਦਾ ਛੁੱਕਵਾਂ ਸਮਾਂ

ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ .ਫਸਲ	ਫਸਲ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਅਤੇ ਕਟਾਈ ਦਾ ਸਮਾਂ
ਜਵਾਰ	ਇੱਕ ਕਟਾਈ ਵਾਲੀ ਕਿਸਮ : ਛੁੱਲ (ਦੂੰਬੀ) ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤਕੁੰਤ ਬਾਅਦ ਅਤੇ 50% ਛੁੱਲ ਨਿਕਲਣ ਤੱਕ। ਬਹੁਤੀਆਂ ਕਟਾਈਆਂ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ: ਪਹਿਲੀ ਕਟਾਈ ਜਦ .ਫਸਲ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਕਟਾਈਆਂ 35-40 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਕਰੋ।
ਮੱਕੀ	ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਬਿਜਾਈ ਤੋਂ 60-70 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦ .ਫਸਲ ਦੋਏ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਲਈ: .ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਛੱਲੀਆਂ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਦੋਏ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਈਲੇਜ ਲਈ : ਜਦ ਛੱਲੀਆਂ, ਨਰਮ ਹੋਣ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਤੇ .ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਤੱਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਬਾਜਰਾ	ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਗੋਬੇ ਤੇ ਆਈ .ਫਸਲ ਕਟਾਈ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਪੌਦਿਆਂ ਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨਿਕਲਣ ਸਾਰ .ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤੀਆਂ ਕਟਾਈਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਕਟਾਈਆਂ, ਪਹਿਲੀ ਕਟਾਈ ਤੋਂ 30-40 ਦੇ ਵਕਫੇ ਤੇ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜਵੀਂ	ਇਕੱਲੀ ਜਵੀਂ ਦੀ .ਫਸਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਟਾਈ ਫਸਲ ਦੇ ਨਿਸਰਨ (ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ) ਸਾਰ ਅਤੇ 50% ਸਿੱਟੇ ਨਿਕਲਣ ਤੱਕ ਕਰ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜਵੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ .ਫਸਲ ਵਿੱਚ ਰਲਾ ਕੇ ਬੀਜੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੱਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਵੇਂ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਇਕੱਠੀ ਕਟਾਈ ਕਰ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਕਟਾਈ ਬਿਜਾਈ ਤੋਂ 60-70 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਕਰੋ।
ਰਵਾਂਹ	ਇੱਕ ਕਟਾਈ ਵਾਲੀ ਕਿਸਮ : ਬਿਜਾਈ ਤੋਂ 70-90 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ .ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਕਰੋ। ਦੋ ਕਟਾਈਆਂ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ: ਪਹਿਲੀ ਕਟਾਈ ਬਿਜਾਈ ਤੋਂ 50-55 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ 15 ਸੈਂ. ਮੀ: ਉਚਾਈ ਤੇ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਕਟਾਈ ਪਹਿਲੀ ਕਟਾਈ ਤੋਂ 45-50 ਦਿਨ ਮਗਰੋਂ ਕਰੋ। ਤਿੰਨ ਕਟਾਈਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ: ਬਿਜਾਈ ਤੋਂ 45-50 ਦਿਨ ਮਗਰੋਂ ਪਹਿਲੀ ਕਟਾਈ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੋ ਕਟਾਈਆਂ ਪਹਿਲੀ ਕਟਾਈ ਤੋਂ 25-30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਕਫੇ ਮਗਰੋਂ ਕਰੋ।
ਬਰਸੀਮ	ਬਿਜਾਈ ਤੋਂ 45-50 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਕਫੇ ਮਗਰੋਂ ਪਹਿਲੀ ਕਟਾਈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 4 ਜਾਂ 5 ਕਟਾਈਆਂ 20-25 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਕਫੇ ਮਗਰੋਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋ।
ਲੁਸਣ	ਪਹਿਲੀ ਕਟਾਈ ਬਿਜਾਈ ਤੋਂ 45-60 ਦਿਨਾਂ ਮਗਰੋਂ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਕਟਾਈਆਂ 20-30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਕਫੇ ਮਗਰੋਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ .ਫਸਲ ਉਸੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ 3-4 ਸਾਲ ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਦਿੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।
ਦੌਗਲਾ ਨੇਪੀਅਰ ਘਾਹ	ਬਿਜਾਈ ਤੋਂ 9-10 ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਕਟਾਈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਕਟਾਈਆਂ 4-6 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਵਕਫੇ ਮਗਰੋਂ ਜਾਂ ਜਦ ਫਸਲ 1.5 ਮੀਟਰ ਉੱਚੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਟਾਈ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀਆਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 6-8 ਕਟਾਈਆਂ ਸੰਭਵ ਹਨ।
ਪੈਰਾ ਘਾਹ	ਬਿਜਾਈ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 3 ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਕਟਾਈ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦ ਇਸਦੀ ਉਚਾਈ ਲਗਭਗ 60-75 ਸੈਂ. ਮੀ: ਹੋਵੇ। ਬਾਕੀ ਕਟਾਈਆਂ 30-40 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਕਫੇ ਮਗਰੋਂ ਲਵੋ।

ਅਭਿਆਸ

ਗਤੀਵਿਧੀ 1: ਘਾਹ ਸੁਕਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ

ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਨ

- ਦਾਤਰੀ/ਦਾਤੀ
- ਲਕੜ ਜਾਂ ਲੋਹੇ ਦੀ ਤੰਗਲੀ/ਸਲੰਘ
- ਟਰੈਕਟਰ

ਤਰੀਕਾ

- ਜਿਸ ਫਸਲ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣਾ ਹੋਵੇ ਉਸਦੀ ਕਟਾਈ ਕਰੋ।
- ਕੱਟੋ ਹੋਏ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਸੁਕਾਓ ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਮੀ 15-20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਰਹਿ ਜਾਵੇ।
- ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਗੱਠਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕੱਟ ਕੇ ਜਾਂ ਖੁਲ੍ਹੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ

(ਉ) ਬਹੁ-ਉੱਤਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

- ਇੰਡੀਅਨ ਗਰਾਸਲੈਂਡ ਅਤੇ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ (IGFRI) ਕਿੱਥੇ ਸਥਿਤ ਹੈ:
- (ਉ) ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅ) ਕੋਲਕਾਤਾ ਦ) ਝਾਂਸੀ ਸ) ਬਰੋਲੀ

2. ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਉਣੀ ਦੇ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ .ਫਸਲ ਚੁਣੋ:
- (ਉ) ਬਰਸੀਮ ਅ) ਮੱਕੀ ਇ) ਜੌਂ ਸ) ਜਵਾਈ
3. ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਾੜੀ ਦੀ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ ਫਸਲ ਚੁਣੋ:
- (ਉ) ਬਰਸੀਮ ਅ) ਮੱਕੀ ਇ) ਰਵਾਂਹ ਸ) ਜਵਾਰ
4. ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਫਲੀਦਾਰ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ .ਫਸਲ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੋ:
- (ਉ) ਜਵਾਰ ਅ) ਸਰੋਂ ਇ) ਲੂਸਣ ਸ) ਮੱਕੀ
5. ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ .ਫਸਲ ਕੱਟਣ ਦਾ ਕੀ ਮੰਤਵ ਹੈ?
- (ਉ) ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣੇ
 ਅ) ਖੇਤ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਲੈਣਾ
 ਇ) ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣਾ
 ਸ) ਇਹ ਸਾਰੇ
- ਆ) ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਢੁੱਕਵਾਂ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ-
- ਜਵਾਰ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨਕ ਨਾਮ..... ਹੈ।
 - ਜਵਾਰ ਦੀ ਛੋਟੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਟਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਮਾਦਾ..... ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
 - ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਮੱਕੀ ਦੀ ਕਟਾਈ ਬਿਜਾਈ ਤੋਂ..... ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਫਸਲ ਦੋਧੇ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
 - ਲੂਸਣ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨਕ ਨਾਮ..... ਹੈ।
 - ਫਲੀਦਾਰ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ .ਫਸਲ ਸਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਬੀਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- ਇ) ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਦੱਸੋ-
- ਜੁਗਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਸਸਤੀ ਖੁਰਾਕ ਦਾ ਸੌਮਾ ਹੈ।
 - ਫਲੀਦਾਰ .ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਮਾਤਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
 - .ਫਸਲ ਦੇ ਵੱਧਣ ਛੁੱਲਣ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਝਾੜ ਵੱਧਦਾ ਹੈ।
 - ਸਾਰੇ ਸਾਲ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਸਦਕਾ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਭੰਡਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ।
 - ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ .ਫਸਲ ਪੱਕਣ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਤੱਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- ਸ) ਢੁੱਕਵੇਂ ਕਾਲਮ ਦਾ ਮੇਲ ਕਰੋ-

ਕਾਲਮ 'ਉ'	ਕਾਲਮ 'ਅ' ਤੋਂ ਢੁੱਕਵਾਂ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ	ਕਾਲਮ 'ਅ'
1. ਬਰਸੀਮ		ਵਿਗਨਾ ਸਾਈਨੈਨਸਿਸ
2. ਲੂਸਣ		ਸੌਰਗਮ ਬਾਈਕਲਰ
3. ਰਵਾਂਹ		ਹੋਰਡੀਅਮ ਵਲਗੋਅਰ
4. ਜਵਾਰ		ਟਰਾਈਫੋਲੀਅਮ ਅਲੈਕਸਾਂਡਰੀਅਮ
5. ਜੌਂ		ਮੈਡੀਕਾਰੋ ਸਟੀਵਾ

ਹ) ਸਾਰਨੀ ਵਿੱਚ ਢੁੱਕਵਾਂ ਅੱਖਰ ਲਿਖ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਬਣਾਓ।

⁶ ਬ	¹ ਜਾ		
.....	⁵ ਹ	² ਮ
		³ ਹੁ	
ਹ				
	⁴ ਹ	ਦ	

ਇਕ ਕਾਲਮ ਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ

1. ਰਥੀ ਦੇ ਮੌਸਮ/ਕੁੱਤ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਨਾਂ ਲਿਖੋ।
2. ਬਾਗਿਆਂ ਦੀ ਕੁੱਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਦਾ ਨਾਂ ਲਿਖੋ।
3. ਸਾਉਣੀ ਕੁੱਤ ਦੀ ਗੈਰ-ਫਲੀਦਾਰ ਚਾਰੇ ਦੀ ਫਸਲ
4. ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ ਫਸਲ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨਕ ਨਾਂ ਸੋਰਗਮ ਬਾਈਕਲਰ ਹੈ।

ਉਸੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ

5. ਹਾੜੀ ਕੁੱਤ ਦੀ ਗੈਰ-ਫਲੀਦਾਰ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ ਫਸਲ
6. ਹਾੜੀ ਕੁੱਤ ਦੀ ਫਲੀਦਾਰ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ ਫਸਲ

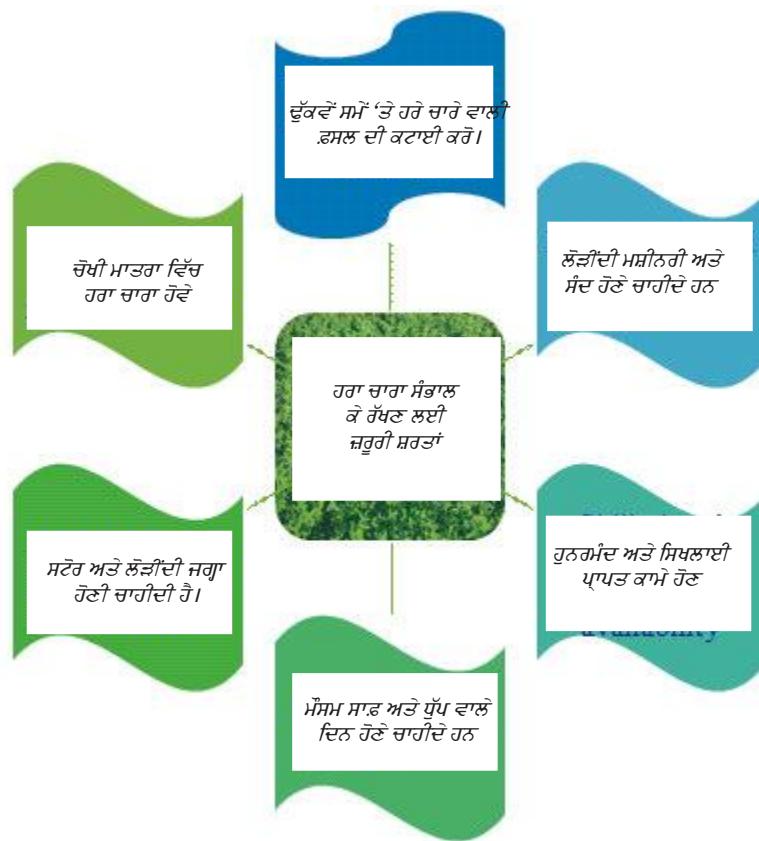
ਮੈਸ਼ਨ 2 : ਹਰੇ ਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਆਲਟੀ ਪਰਖਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ

1. ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਸੰਭਾਲ

ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਜੁਗਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਸੂਆਂ (ਗਾਵਾਂ, ਮੱਝਾਂ, ਬਕੜੀਆਂ ਤੇ ਭੇਡਾਂ ਆਦਿ) ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ। ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਸਾਰਾ ਸਾਲ ਲੁੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਰਸਾਤ ਦੇ ਮੌਸਮ ਦੌਰਾਨ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਭਾਵੇਂ ਚੋਖੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਹੀ ਗਿਆਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਿਸਾਨ ਇਸਦੀ ਲਾਹੇਵੰਦ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦੇ। ਜਦ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਦ ਸੁਕਾ ਕੇ ਜਾਂ ਸਾਈਲੇਜ (ਚਾਰੇ ਦਾ ਆਚਾਰ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਘਾਟ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ (ਮਈ ਤੋਂ ਜੁਲਾਈ ਅਤੇ ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ ਨਵੰਬਰ) ਦੌਰਾਨ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਕੁਆਲਟੀ ਦਾ ਚਾਰਾ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਂਭਿਆ ਹੋਇਆ ਚਾਰਾ ਡੇਅਰੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਚਿਆ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਜਿਹਾ ਸਾਂਭਿਆ ਚਾਰਾ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸੋਮਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

2. ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਕੁੱਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਢੁੱਕਵੇਂ ਗਲਾਤ

ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਚਾਰਟ 7.3 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਚਾਰਟ 7.3 ਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ

3. ਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਅਤੇ ਸੰਦ

ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਸਾਈਲੇਜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਸੰਦ ਸਾਰਨੀ 7.3 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਚਾਰਾ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਬਿਜਲੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਟੋਕੇ ਅਤੇ ਦਾਤਰੀ ਤਸਵੀਰ 7.3 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਸਾਰਨੀ 7.3 ਚਾਰੇ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਸੰਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਵਿਵਰਣ

ਮਸ਼ੀਨਾ ਅਤੇ ਸੰਦ	ਮਸ਼ੀਨਾ/ਸੰਦਾਂ ਦੇ ਕੰਮ
ਚਾਰੇ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ-ਮਾਉਵਰ	ਇਹ ਮਸ਼ੀਨ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ ਖੜੀ ਫਸਲ ਨੂੰ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਕੇ ਇਕਸਾਰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਢੇਰੀ ਲਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
ਦਾਤਰੀ	ਕਾਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੱਥ ਨਾਲ ਕਟਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਤਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਕੜੀ ਦਾ ਦਸਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਲੋਹੇ ਦਾ ਬਲੋਡ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਲੱਕੜ ਜਾਂ ਲੋਹੇ ਦੀ ਤੰਗਲੀ/ਸਲੰਘ	ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਫਰੋਲਣ, ਲੋਡ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪਲਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਟਰੈਕਟਰ	ਇਹ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਦੋਆ-ਦੁਆਈ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।
ਟੋਕਾ	ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੱਥ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੋਟਰ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਟੋਕਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਗੰਢਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ	ਇਹ ਮਸ਼ੀਨ ਸੁੱਕੇ ਘਾਹ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦੇ ਉਸਦੀ ਗੰਢ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਟਰੈਕਟਰ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਿਜਲੀ ਮੋਟਰ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਟੋਕਾ

ਦਾਤਰੀ

ਤਸਵੀਰ 7.3 : ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਟੋਕਾ ਅਤੇ ਦਾਤਰੀ

4. ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਢੰਗ

ਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕੁਝ ਆਮ ਢੰਗ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ :

ਓ) ਸੁਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਚਾਰਾ

ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਧੂੱਪ ਵਿੱਚ ਸੁਕਾਉਣ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਚਲੀ ਨਮੀ 70-90% ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੇ 15-20% ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਤੋਂ ਸੁਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਚਾਰਾ ਉਤਪਨਨ ਹੌ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਥੋਖਲੇ ਮੁੱਛ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਚਾਰਾ ਸੁਕਾਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਛੁੱਕਵੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਤੋਂ ਸੁੱਕਾ ਚਾਰਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ। ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਅਤੇ ਸੁਕਾਏ ਚਾਰੇ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਪੈਸ਼ਟਿਕ ਤੱਤ ਬਰਾਬਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪਸੂਆਂ ਦੀਆਂ ਖੁਗਾਕੀ ਲੋੜਾਂ ਸੁਕਾਏ ਚਾਰੇ ਤੋਂ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਤੋਂ ਸੁੱਕਾ ਚਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੜਾਅਵਾਰ ਵਿਧੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

1. ਚਾਰੇ ਦੀ ਕਟਾਈ : ਫਸਲ ਦੀ ਛੁੱਕਵੀਂ ਸਟੇਜ ਤੇ ਕਟਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

2. ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣਾ : ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਤਦ ਤੱਕ ਸੁਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਵਿਚਲੀ ਨਮੀ 15-20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਕਟਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਸੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁੱਕਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਫਸਲ ਦੀ ਵੰਨਗੀ ਅਤੇ ਮੌਸਮ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਢੰਗ ਹਨ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ:

ਓ) ਬਨਾਉਟੀ ਤਰੀਕੇ : ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਸੁਕਾਉਣ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਗੀ, ਹੀਟਰ ਅਤੇ ਪੱਥੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆ) ਪਲਟਣਾ ਅਤੇ ਖਿਲਾਰਨਾ : ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੇ ਢੇਰ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਖਿਲਾਰਨ ਅਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪਲਟਣ ਨਾਲ ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਇਕਸਾਰ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਲੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਇ) ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ : ਕੱਟੇ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਤਰਤੀਬਵਾਰ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣਾ ਸੌਖਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਰਮ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਬਣਤਰ ਸਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਰੰਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਸ) ਪੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਣਾ : ਜਦ ਚਾਰਾ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੁੱਕ ਜਾਵੇ ਤਦ ਇਸਨੂੰ ਪੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਹੱਥੀਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3. ਭੰਡਾਰ ਕਰਨਾ : ਜੇਕਰ ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਮੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 15% ਤੱਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸੁਕਾਏ ਹੋਏ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਂ ਗੰਢਾ ਬਣਾ ਕੇ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕੁਤਰ ਕੇ ਲਮੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਚਾਰਟ 7.4 ਵਿੱਚ ਚਾਰਾ ਸੁਕਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੁਕਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਮਸ਼ੀਨ ਨਾਲ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਕਟਾਈ

ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸੁਕਾਓ

- ਛੇਤੀ ਸੁਕਾਉਣ ਲਈ ਬਨਾਉਟੀ ਢੰਗ/ਤਰੀਕੇ ਵਰਤੋਂ
- ਪਲਟਣਾ ਅਤੇ ਖਿਲਾਰਨਾ
- ਕੱਟੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ
- ਪੰਡਾਂ/ਭਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇ ਰੱਖਣਾ

ਸਟੋਰ ਕਰਨਾ/ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣਾ

ਚਾਰਟ 7.4 ਵਿੱਚ ਚਾਰਾ ਸੁਕਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੁਕਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮਸ਼ੀਨ ਨਾਲ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਕਟਾਈ ਚਾਰਾ ਸੁਕਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਧੀ

ਆ) ਸਾਈਲੇਜ

ਹਵਾ ਰਹਿਤ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੇ ਖਮੀਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਸਾਈਲੇਜ ਜਾਂ ਚਾਰੇ ਦਾ ਅਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰੇ

ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਕਨੀਕ ਨਾਲ ਸਾਈਲੇਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਚਾਰੇ ਤੋਂ ਸਾਈਲੇਜ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੋਏ ਜਾਂ ਖੱਡੇ ਦੀ ਤਸਵੀਰ 7.4 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਈਲੇਜ ਨੂੰ ਚਾਰੇ ਦਾ ਅਚਾਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 70% ਨਮੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੋਟੇ ਮੁੱਢ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਰੇ ਦੀਆਂ .ਫਸਲਾਂ ਸਾਈਲੇਜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਢੁੱਕਵੀਆਂ ਹਨ।

ਸਾਈਲੇਜ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਢੰਗ ਚਾਰਟ 7.5 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਸਲਾਂ ਦਾ ਕਟਾਈ : ਢੁੱਕਵੀਂ ਅਵਸਥਾ 'ਤੇ ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਫਸਲ ਪੋਸ਼ਟਿਕ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇ

ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣਾ : ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਏਨਾ ਸੁੱਕਾ ਲਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਸੁੱਕਾ ਪਦਾਰਥ 30 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਰਹਿ ਜਾਵੇ।

ਚਾਰਾ ਕਤਰਨਾ : ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਫਸਲ ਨੂੰ 2-3 ਸੇ. ਮੀ: ਲੰਮੇ ਟਰਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਤਰ ਲਵੇ ਇਹ ਹੱਥ ਵਾਲੇ ਟੋਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੋਟਰ ਵਾਲੇ ਟੋਕੇ ਨਾਲ ਕੁਤਰਿਆ ਜਾਵੇ

ਟੋਏ ਨੂੰ ਭਰਨਾ : 3-4 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੱਟੋ ਹੋਏ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਖੱਡੇ ਵਿੱਚ ਭਰ ਦਿਓ। ਕੁਤਰੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਬਾਅ ਕੇ ਭਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਨਾ ਰਹੇ।

ਸਾਈਲੇਜ ਦੇ ਪੋਸ਼ਟਿਕ ਤੱਤ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੁਤਰੇ ਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਯੂਰੀਆ ਜਾਂ ਸੀਰਾ ਮਿਲਾ ਦਿਓ।

ਤਸਵੀਰ 7.4 ਮੋਰਚੇ ਵਰਗਾ ਸਾਈਲੇਜ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟੋਆ

ੴ) ਤੂੜੀ, ਪਰਾਲੀ ਅਤੇ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਬੂੰਹਦ

.ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ ਉਪਰੰਤ .ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਬੂੰਹਦ ਨੂੰ ਪਸੂਆਂ ਲਈ ਸੁਕੇ ਚਾਰੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।.ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਰਹਿੰਦ-ਬੂੰਹਦ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਭੰਡਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।ਤੂੜੀ ਨੂੰ ਸੁਕਾਏ ਚਾਰੇ ਵਾਲੇ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਤਸਵੀਰ 7.5)।

ਤਸਵੀਰ 7.5 ਤੂੜੀ ਵਾਲਾ ਸਟੋਰ/ਕੋਠਾ

5. ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖੋ ਚਾਰੇ ਦੀ ਕੁਆਲਟੀ ਪਰਖਣ ਲਈ ਢੰਗ

ਸਾਈਲੇਜ ਦੀ ਕੁਆਲਟੀ ਦੀ ਪਰਖ

ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਾਈਲੇਜ ਦੀ ਕੁਆਲਟੀ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

- (ਉ) ਇਸਦੀ ਵਾਸ਼ਨਾ (ਬੁਟੇਰਿਕ ਏਸਿਡ) ਅੱਛੀ ਹੋਵੇ।
- (ਅ) ਰੰਗ: ਵਧੀਆ ਸਾਈਲੇਜ ਦਾ ਰੰਗ ਹਰਾ-ਪੀਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- (ਇ) ਇਸ ਵਿਚਲੀ ਸਿਲ੍ਹੂ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਦਿੱਖ/ਬਣਤਰ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ।
- (ਸ) ਇਹ ਮਿੱਟੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਵੇ।

ਸੁਕਾਏ ਚਾਰੇ ਦੀ ਕੁਆਲਟੀ ਦੀ ਜਾਂਚ

ਸੁਕਾਏ ਚਾਰੇ ਦੀ ਕੁਆਲਟੀ ਦੀ ਪਰਖ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਪ-ਦੰਡਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

- (ਉ) ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਦਾ ਰੰਗ - ਪੀਲਾ/ਹਰਾ - ਵਧੀਆ ਕੁਆਲਟੀ
- ਪੀਲਾ/ਸਲੇਟੀ - ਦਰਮਿਆਨੀ
- ਭੂਰਾ/ਕਾਲਾ - ਘਟੀਆ ਕੁਆਲਟੀ

- (ਅ) ਉੱਲੀ, ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਗੰਧ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- (ਇ) ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਦੀਨ ਜਾਂ ਕੰਡੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕੁਆਲਟੀ ਘਟੀਆ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

6. ਮੌਸਮ ਦੇ ਬੁਰੇ ਅਸਰ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਦੇ ਢੰਗ

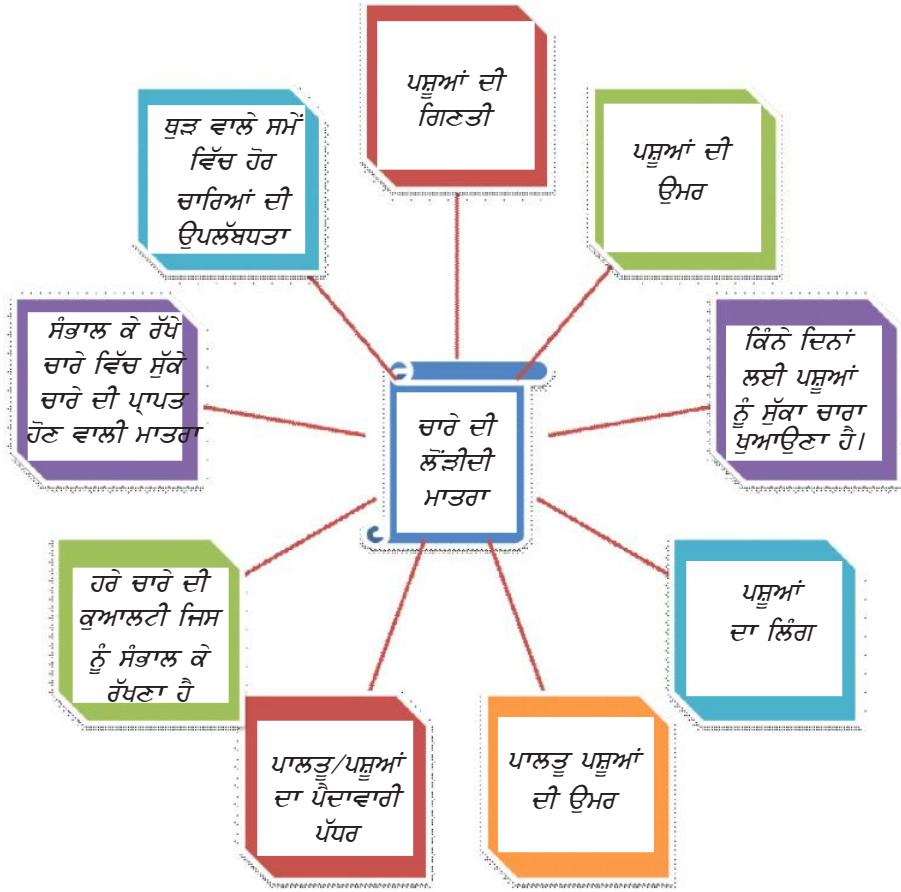
ਬਚੇ ਖੁਚੇ ਜਾਂ ਖਰਾਬ ਹੋਏ ਚਾਰੇ ਤੇ ਕੀਟ-ਪਤੰਗੇ ਪਲਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਂਭ ਕੇ ਰੱਖੋ ਸੁਕਾਏ ਹੋਏ ਚਾਰੇ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਬਚੇ-ਖੁਚੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੌਸਮੀ ਨੁਕਸਾਨ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਧਿਆਨਯੋਗ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ।

- (ਉ) ਸਟੋਰ ਦੇ ਆਲੋ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਦੇ ਰਹੋ।
- (ਅ) ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਚੈੱਕ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ।
- (ਇ) ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣ ਲਈ ਰਸਾਇਣਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰੋ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।
- (ਸ) ਨਿਰਮਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਦਾਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੇ ਰਹੋ।
- (ਹ) ਸਾਈਲੇਜ ਵਾਲੇ ਟੋਏ ਜਾਂ ਸੁਕਾਏ ਚਾਰੇ ਦੇ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚੋਂ ਰੰਹਦਾ-ਖੂੰਦ ਮਾਦੇ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

- (ਕ) ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੰਬੰਧੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣਾ

ਕਿਸੇ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਲਈ ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਲੋੜ ਕਈ ਨੁਕਤਿਆਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਤੇ ਚਾਰਟ 7.6 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਚਾਰਟ 7.6: ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ ਦੀ ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੁਕਤੇ

ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਗਾਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ 20-25 ਕਿਲੋ ਸਾਈਲੇਜ਼ ਖਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦਸ ਗਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਡੇਅਰੀ ਲਈ ਚਾਰੇ ਦੀ ਬੁੜ ਵਾਲੇ 4 ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ 240 ਕੁਇੰਟਲ ($10 \times 20 \times 120$) ਸਾਈਲੇਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ ਡੰਗਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ 5-6 ਕਿਲੋ ਸੁੱਕਾ ਚਾਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਡੰਗਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ, ਹੋਰ ਫੀਡ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 4 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਘਾਟ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ 10 ਗਾਵਾਂ ਲਈ 72 ਕੁਇੰਟਲ ($10 \times 6 \times 120$) ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ/ਤੁੜੀ ਵਰਗੇ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ।

ਅਭਿਆਸ

ਗਤੀਵਿਧੀ 1. ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ
ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਨ

1. ਦਾਤਗੀ
2. ਲੱਕੜੀ ਜਾਂ ਲੋਹੇ ਦੀ ਬਣੀ ਤਰੰਗੀ/ਸਲੰਘ
3. ਟਰੈਕਟਰ

ਤਰੀਕਾ

1. ਸੁੱਕਾ ਚਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਕਰੋ।
2. ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਉਸ ਵਕਤ ਤੱਕ ਸੁਕਾਓ ਜਦ ਇਸ ਵਿੱਚ 15-20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨਮੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇ।
3. ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਗੰਢਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕੁਤਰ ਕਰਕੇ ਸਟੋਰ ਕਰ ਲਵੋ।

ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ।

੮) ਬਹੁ-ਉੱਤਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

1. ਸਾਈਲੇਜ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ ਤੇ% ਸੁੱਕਾ ਮਾਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
 ਓ) 10 ਅ) 15 ਇ) 20 ਸ) 30
 2. ਕਿਸ ਜਾਨਵਰ ਲਈ ਚਾਰਾ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲੀ ਖੁਰਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ?
 ਓ) ਗਾਂ ਅ) ਮੱਡ ਇ) ਸੂਰ ਸ) ਬੱਕਰੀ
 3. ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰੇ ਦਾ ਅਚਾਰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
 ਓ) ਸੁੱਕਾ ਘਾਹ ਅ) ਸਾਈਲੇਜ ਇ) ਤੂੜੀ ਸ) ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ
 4. ਵਧੀਆ ਕੁਆਲਟੀ ਵਾਲੇ ਸਾਈਲੇਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੋਲੀ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?
 ਓ) ਬੂਟੈਰਿਕ ਤੇਜ਼ਾਬ ਅ) ਐਸਟਿਕ ਤੇਜ਼ਾਬ
 ਇ) ਪਰੋਪਾਇਉਨਿਕ ਤੇਜ਼ਾਬ ਸ) ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ
 5. ਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ/ਸੰਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ?
 ਓ) ਦਾਤਰੀ ਅ) ਗੰਢਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ
 ਇ) ਟੋਕਾ ਸ) ਰੋਟਾਵੇਟਰ
- ਆ) ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਢੁੱਕਵਾਂ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ**
1. ਸੁਕਾਉਣ ਲਈ..... ਮੁੱਢ ਵਾਲੀ ਫਸਲ ਢੁੱਕਵੀਂ ਹੈ।
 2. ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਕੇ ਮਾਦੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ.....% ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
 3. ਟੋਆ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ..... ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਈਲੇਜ ਖੁਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
 4. ਵਧੀਆ ਕੁਆਲਟੀ ਵਾਲੇ ਸਾਈਲੇਜ ਦਾ ਰੰਗ..... ਹੋਵੇਗਾ।
 5. ਵਧੀਆ ਕੁਆਲਟੀ ਵਾਲੇ ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਦਾ ਰੰਗ..... ਹੋਵੇਗਾ।
- ਇ) ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਕਥਨ ਦੱਸੋ**
1. ਖੋਖਲੇ ਮੁੱਢ/ਤਣੇ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਸਾਈਲੇਜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਢੁੱਕਵੀਆਂ ਹਨ।
 2. ਸਾਈਲੇਜ ਹਵਾਦਾਰ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 3. ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਲਈ ਗੰਢਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
 4. ਸਾਈਲੇਜ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।
 5. ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਦਾ ਭੂਰਾ ਜਾਂ ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਹੋਣਾ ਇਸਦੀ ਘਟੀਆ ਕੁਆਲਟੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।
- ਸ) ਢੁੱਕਵੇਂ ਕਾਲਮਾਂ ਦਾ ਮੇਲ ਕਰੋ**

ਕਾਲਮ 'ਓ'	ਕਾਲਮ 'ਅ' ਤੋਂ ਢੁੱਕਵਾਂ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ	ਕਾਲਮ 'ਅ'
1. ਕਟਾਈ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ		ਮਿਲਾਰਨ, ਪਲਟਾਉਣ, ਲੱਦਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
2. ਲੱਕੜੀ ਜਾਂ ਲੋਹੇ ਦੀ ਤੰਗਲੀ		ਚਾਰੇ ਦੀ ਛੋਆ-ਛੋਆਈ ਲਈ ਹੈ
3. ਟਰੈਕਟਰ		ਸੁਕਾਏ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਦਬਾਅ ਕੇ ਗੰਢਾਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।
4. ਗੰਢਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ		ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਕੁਤਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
5. ਟੋਕਾ		ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਵਾਲੀ ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਕਰਕੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹ) ਸਾਰਨੀ ਵਿੱਚ ਛੁੱਕਵਾਂ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ।

1 ਬੇ	5 ਬੂ
2 ਭੂ
	3	ਰਾ
4	ਰੀ	

ਇਕ ਕਾਲਮ ਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਕਾਲਮ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ।

1. ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 2. ਘਟੀਆ ਕੁਆਲਟੀ ਵਾਲੇ ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ ਦਾ ਰੰਗ।
 3. ਵਧੀਆ ਕੁਆਲਟੀ ਵਾਲੇ ਸਾਈਲੇਜ ਦਾ ਰੰਗ
 4. ਫਸਲ ਕੱਟਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- ਉਪਰੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ
5. ਸਾਈਲੇਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ

- **ਡੇਅਰੀ:** ਡੇਅਰੀ ਇਕ ਧੰਦਾ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਦੁੱਧ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- **ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮਰ/ਪਸੂ-ਪਾਲਕ:** ਇੱਕ ਪਸੂ ਪਾਲਕ ਗਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁੱਧ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਡੇਅਰੀ ਦੇ ਸਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਕੰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪਸੂ ਪਾਲਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- **ਦੇਸੀ ਪਸੂ:** ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਨਸਲ ਜਾਂ ਬਗੈਰ ਨਸਲ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਪਸੂ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਹਨ।
- **ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪਸੂ:** ਅਜਿਹੇ ਪਸੂ ਜਿਹੜੇ ਦੂਸਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪਸੂ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਗਸੀ ਅਤੇ ਹੌਲਸਟੀਨ ਫਰੀਜ਼ੀਅਨ ਨਸਲ ਦੀਆਂ ਗਾਂਵਾ ਅਜਿਹੇ ਪਸੂਆਂ ਦੀਆਂ ਮੱਹਤਵਪੂਰਨ ਕਿਸਮਾਂ ਹਨ। **ਦੋਗਲੀ ਨਸਲ ਵਾਲੇ ਪਸੂ:** ਉਹ ਨਸਲ ਜੋ ਦੇਸੀ ਨਸਲ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਸਲ ਜਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵਿਰਸੇ ਵਾਲੇ ਪਸੂ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦੋਗਲੀ ਨਸਲ ਕਹਿਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਦੋਗਲੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- **ਪਸੂਧਨ:** ਗਾਵਾਂ, ਮੱਝਾਂ, ਘੋੜੇ ਆਦਿ ਪਸੂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਮੰਤਵ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫਾਰਮ ਤੋਂ ਪਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- **ਵਾਜ਼ਾ:** ਇਹ ਸੱਤੇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਸੂ ਚਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਏਥੇ ਟਰੇਨਿੰਗ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- **ਡੇਅਰੀ ਵਾਲੇ ਪਸੂ:** ਅਜਿਹੇ ਪਸੂ ਜੋ ਦੁੱਧ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
- **ਰਿਕਾਰਡ:** ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਅੰਕੜੇ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
- **ਛੋਆ-ਚੁਆਈ:** ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪਸੂਆਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ।
- **ਖੁਰਾਕ:** ਇਹ ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਭੋਜਨ ਹੈ।
- **ਸੁੱਕੇ ਚਾਰੇ:** ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੂੜੀ, ਪਰਾਲੀ, ਕੜਬ ਆਦਿ ਚਾਰੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਲੂਲੋਜ਼ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਘੱਟ ਹਜ਼ਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਘੱਟ ਤਾਕਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- **ਵੰਡ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾਣਾ:** ਅਜਿਹੀ ਫੀਡ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈਲੂਲੋਜ਼ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਲਦੀ ਹਜ਼ਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।
- **ਰਾਸ਼ਨ:** 24 ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਫੀਡ ਪਸੂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਰਾਸ਼ਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਸ਼ਨ ਇਕੋ ਵਾਰ ਜਾਂ ਬੋੜੇ-ਬੋੜੇ ਵਕਫੇ ਮਗਰੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- **ਦੁੱਧ ਚੁਆਈ:** ਮਨੁੱਖੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਗਾਵਾਂ, ਮੱਝਾਂ, ਬੱਕਰੀਆਂ ਜਾਂ ਭੇਡਾਂ ਤੋਂ ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈ।
- **ਚਾਰਾ:** ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਪੌਦੇ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਭਾਗ ਜੋ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਖੁਆਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਚਾਰਾ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- **ਫੋਰੇਜ਼:** ਪਸੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰ ਫਿਰ ਕੇ ਜੋ ਚਾਰਾ ਚਰਾਂਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਧਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਚਾਰਾ ਫੋਰੇਜ਼ ਕਹਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।
- **ਸੁੱਕਾ ਚਾਰਾ:** ਸੁਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਘਾਹ, ਮੱਕੀ, ਬਾਜਰਾ ਆਦਿ।
- **ਸਾਈਲੋਜ਼:** ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦੇ ਖਮੀਰ ਤੋਂ ਉਪਜਿਆਂ ਇਹ ਚਾਰੇ ਦਾ ਅਚਾਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਨਮੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੁਗਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- **ਬੇਕਾਰ ਸਮੱਗਰੀ:** ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਧੰਦੇ ਤੋਂ ਉਪਜਿਆਂ ਬੇਕਾਰ ਵਸਤੂਆਂ।

FURTHER READING

Websites

<http://www.igfri.res.in>
<http://www.ivri.nic.in>
<http://www.nbagr.res.in/>
<http://www.ndri.res.in>
<https://agriculture.gov.in>
<https://dahd.nic.in>
<https://www.nabard.org>
www.fao.org
www.icar.org.in
www.nianp.res.in/
www.tanu.edu

Books

Banerjee, G.C. 1998. Textbook of Animal Husbandry. 8th edition. Oxford and IBH Publication, New Delhi.

Biswajit Roy and Sudipta Ghosh. 2015. Dairy Animal Production. IBDC, Lucknow

ICAR. 2002. Handbook of Animal Husbandry 3rd Ed. ICAR.

Jagdish Prasad and N.S. Niraj 2007. Principles and Practices of Dairy Farm Management . 5th Edition. Kalyani Publishers, Ludhiana

Ramadhar Singh. 2009. Essentials of Animal Production and Management. Kalyani Publishers, Ludhiana

Thomas, C.K. and Sastry, N.S.R. 1991. 2006. Livestock Production and Management. Kalyani Publishers, Ludhiana

Thomas, C.K. and Sastry, N.S.R. 1991. Dairy Bovine Production. Kalyani Publishers, Ludhiana.